

I
F I L A T E L I E
R A R I T Y A P Ř Í B Ě H Y
PHILATELY RARITIES AND STORIES

VÝSTAVNÍ KATALOG
EXHIBITION CATALOGUE

Tato výstava je pořádána u příležitosti 150. výročí založení Světové poštovní unie UPU.

This exhibition is organized on the occasion of the 150th anniversary of the founding of the Universal Postal Union.

Partneři výstavy: oddělení Znamkové tvorby České pošty s.p., časopis Filatelie
Design: Jan Rihak, grafické studio Eternia

Partners of the exhibition: Stamp Design Department of the Czech Post, Filatelie Magazine
Design: Jan Rihak, Graphic Studio Eternia

2024

Foreword

PHILATELY - RARITIES AND STORIES

The stamps trace the rise and fall of empires, countries, rulers, currencies, traditions and progress. They depict the architecture, customs, beliefs, symbols, environments and art of countless peoples. They stand at the beginning of the first ever achievement of an age-old project – connecting people around the world.

Literally every stamp has its place in the systematics of philately. By studying them and finding their stories, philately - and postal history - takes on scientific features. This is certainly worthy of respect, but philately must not use its expertise to close in on itself and its concepts, separating itself from the world outside. Philatelic exhibitions, as an exchange of information, a presentation of collectors' efforts and the level of philatelic knowledge, must not be there only for their initiated participants. They should strive to be as clear and inspiring as possible for non-philatelists as well. After all, it is only from among the non-philatelic public that new philatelists can come. This awareness is crucial for the successful continuation of philately. Only a symbiosis of expertise and popularization can be the way to inspiration!

*Fortunately, philately is no stranger to this - it has had a positive experience from its very beginnings. The very first competitive exhibition of stamps from **all over the world**, organised by Sigmund Friedl in Vienna in 1881, was visited by eight thousand people, including members of the imperial family, thanks to successful promotion. The second Vienna exhibition in 1890, which was already international, was attended by twice as many visitors. The biggest hit was the exhibit entitled "**What is 1 million**", consisting of one million 10-Kreutzar stamps of the 1883 issue. Yes, even then, clarity and attractiveness won out.*

Our Professional Society of Philatelic Studies of the Association of Czech Philatelists has set itself the goal of combining expertise and popularization of philately. We reveal new facts and connections and present the stories of especially rare stamps through exhibitions, lectures and media coverage with the means of modern PR. We know from experience how surprising, interesting, compelling and inspiring these stories can be.

*This is also the focus of our **first exhibition**, which was organised in co-operation with prominent personalities not only known to Czech philatelists. All the exhibits, most of them previously unexhibited or with unpublished facts and stories, contain world-class rarities. They are presented in a contextual form, which makes the stamp or letter understandable and attractive for non-philatelists.*

The partners of the exhibition are the Stamp Design Department of the Czech Post and the magazine Philately.

The exhibition was prepared on the occasion of the 150th anniversary of the founding of the UPU World Postal Union.

I would like to thank all the exhibitors and partners for their work on behalf of philately. I wish all the visitors to the exhibition and the readers of this catalogue a great deal of pleasure in their discoveries.

David Kopřiva

Chairman of the Society of Philatelic Studies of the SČF

Úvodní slovo

FILATELIE – RARITY A PŘÍBĚHY

Známky jsou stopami vzestupů i pádů říší, zemí, panovníků, měn, tradic i pokroku. Zobrazují architekturu, zvyky, víru, symboly, životní prostředí a umění nesčetných národů. Stojí na počátku historicky prvního úspěchu odvěkého projektu – propojení lidí po celém světě.

Doslova *každá* známka má své místo v systematice filatelie. Jejich studiem a nalézáním příběhů dostává filatelie – a poštovní historie – vědecké rysy. To je jistě úctyhodné, ale skrze odbornost se filatelie nesmí uzavřít do sebe a svých pojmů a oddělit se od přirozeného světa. Filatelistické výstavy, jako výměna informací, prezentace sběratelského úsilí a stupně filatelistického poznání, tu nesmějí být jen pro své zasvěcené účastníky. Je třeba usilovat o co největší srozumitelnost a inspirativnost i pro nefilatelisty. Vždyť jen z prostředí nefilatelistické veřejnosti mohou přicházet noví filatelisté. Toto vědomí je pro úspěšné pokračování filatelie klíčové. Cestou k inspiraci pak může být jediné symbióza odbornosti a popularizace!

To filatelii naštěstí není cizí - má pozitivní zkušenost ze samých svých počátků. Už první soutěžní výstavu známek *celého světa*, pořádanou Zikmundem Friedlem ve Vídni v roce 1881, díky zdařilé propagaci navštívilo osm tisíc lidí, včetně členů císařské rodiny. A na druhou vídeňskou, už mezinárodní výstavu roku 1890, přišel dvojnásobek návštěvníků. Přičemž největším hitem byl exponát s názvem „*Co jest 1 milion*“, tvořený milionem 10krejcarových známek vydání 1883. Ano, už tehdy zvítězila srozumitelnost a atraktivita.

Usilování o spojení odbornosti a popularizace filatelie si vytkla za cíl i naše Odborná společnost filatelistických studií Svazu českých filatelistů. Odhalujeme nová fakta a souvislosti a představujeme příběhy zejména vzácných známek prostřednictvím výstav, přednášek a medializace s prostředky moderního PR. Ze zkušenosti víme, jak překvapivé tyto příběhy dokážou být, jak zajímavé, působivé a přinášející zážitky, které inspirují.

Takto je zaměřena i naše *první výstava*, jež vznikla i díky spolupráci přizvaných významných osobností nejen české filatelie. Všechny exponáty, většinou dosud nevystavované či s dosud nepublikovanými fakty a příběhy, obsahují vzácnosti světové úrovně. Jsou představeny v kontextové formě, která známku či dopis činí srozumitelnými a atraktivními i pro nefilatelisty.

Partnerem výstavy jsou Oddělení známkové tvorby České pošty a časopis Filatelie.

Výstavu jsme připravili u příležitosti 150. výročí založení Světové poštovní unie UPU.

Rád bych poděkoval všem vystavovatelům a partnerům za jejich práci pro filatelii. Všem návštěvníkům výstavy a čtenářům tohoto katalogu přeju mnoho radosti z objevování.

David Kopřiva

předseda Odborné společnosti filatelistických studií SČF

150th anniversary of the UPU – Universal Postal Union

On 9 October 1874, representatives of the postal administrations of 22 countries met to sign the Berne Treaty and form the General Postal Union, which was renamed the Universal Postal Union - (UPU) four years later. Now, a century and a half later, the UPU brings together the postal operators of its 192 member countries to realise the vision of its founders of creating a single postal territory to serve people around the world.

One of the signatories of the Berne Treaty was Austria-Hungary, which included the Czech lands, Slovakia and Subcarpathian Rus, parts of the later Czechoslovakia, which became a member of the UPU on 18 May 1920. The independent Czech Republic became member on 18 March 1993. The highest body of the UPU is the World Postal Congress, which meets once every four years. The official language of the Union is French. More than 5 million postal workers in more than 660 thousand postal establishments fall under the jurisdiction of the UPU. The UPU aims to ensure the free movement of mail through globally interconnected networks and to organise and improve postal services in an ever-changing world. For the UPU headquarters in Bern, the Swiss Postal Administration has been issuing special issues of stamps in Swiss currency since 1957. They bear the inscription UNION POSTALE UNIVERSELLE.

Throughout 2024, the UPU is marking its anniversary with a series of events and campaigns around the world that pay tribute to its rich past. This global activity highlights the Union's 150-year tradition of successful endeavours. The most significant date of these celebrations was, of course, 9 October, which is the annual international holiday – the World Post Day. Ceremonies were held at the UPU headquarters in Bern and at the UN headquarters in New York with widely publicized speeches by the UPU Director General Masahiko Metoki and the UN Secretary General António Guterres. In Metoki's words, the UPU has had "150 years of successfully enabling communication and empowering people across nations. It is a historic first example of multilateralism and the power of international cooperation in global communication, cultural exchange and access to basic services for all humanity."

150. výročí založení UPU – Světové poštovní unie

Dne 9. října 1874 se sešli zástupci poštovních správ 22 zemí, aby podepsali Bernskou smlouvu a vytvořili Generální poštovní unii, která byla o čtyři roky později přejmenována na Světovou poštovní unii – UPU. Nyní, o půldruhé století později, UPU sdružuje poštovní operátory 192 členských zemí a uskutečňuje vizi svých zakladatelů o vytvoření jednotného poštovního území, které by sloužilo lidem na celém světě.

Jedním ze signatářů Bernské smlouvy bylo Rakousko-Uhersko, do nějž spadaly i České země, Slovensko a Podkarpatská Rus, tedy součásti pozdějšího Československa. To se členem UPU stalo 18. května 1920. Česká republika pak 18. března 1993. Nejvyšším orgánem UPU je Světový poštovní kongres, který se schází jednou za čtyři roky. Oficiálním jazykem Unie je francouzština. Do působnosti UPU patří více než 5 milionů pracovníků pošt na více než 660 tisících poštovních provozovnách. Cílem UPU je zajištění volného pohybu poštovních zásilek globálně propojenými sítěmi a organizace a zdokonalování poštovních služeb ve stále se měnícím světě. Pro centrálu UPU v Bernu vydává švýcarská poštovní správa od roku 1957 zvláštní emise poštovních známek ve švýcarské měně. Jsou opatřeny nápisem UNION POSTALE UNIVERSELLE.

V průběhu roku 2024 UPU u příležitosti svého jubilea uskutečňuje po celém světě řadu akcí a kampaní odkazujících k její bohaté minulosti. Tato globální aktivita vyzdvihuje 150letou tradici úspěšného úsilí Unie. Nejvýznamnějším datem těchto oslav byl samozřejmě 9. říjen, který je každoročním mezinárodním svátkem – Světovým dnem pošty – World Post Day. Slavnostní ceremoniály proběhly v sídle UPU v Bernu a v sídle OSN v New Yorku se široce publikovanými projevy generálního ředitele UPU Masahiko Metokiho a generálního tajemníka OSN Antónia Guterrese. Podle slov M. Metokiho má UPU za sebou „**150 let úspěšného umožňování komunikace a posilování postavení lidí napříč národy. Je historicky prvním příkladem multilateralismu a síly mezinárodní spolupráce v globální komunikaci, kulturní výměně a přístupu k základním službám pro celé lidstvo.**“

Otcové filatelie

Fathers of philately

Mount Brown
(1837–1919)

Hastings Elwin
Wright
(1861–1897)

Henry Joseph
Crocker (1861–1912)

Edward Loines
Pemberton
(1844–1878)

Gilbert Harrison
(1858–1894)

Thomas Keay Tapling
(1855–1891)

David Parkes
Masson
(1847–1915)

Leslie Leopold
Rudolph Hausburg
(1872–1917)

John Kerr Tiffany
(1842–1897)

Douglas Garth
(1852–1900)

William Amos Scarborough
Westoby (1815–1899)

Arthur de Rothschild
(1851–1903)

Gordon Smith
(1856–1905)

Oscar Berger-Levrault
(1826–1903)

Harold Row
(?–1919)

Marcellus Purnell
Castle (1849–1917)

Philipp von Ferrary
(1850–1917)

Paul Mirabaud
(1848–1908)

Maitland Burnett
(1844–1918)

Jean-Baptiste Philippe
Constant Moens
(1833–1908)

Gustave
Caillebotte
(1848–1994)

John Archibald
Dunbar-Dunbar
(1849–1905)

Henry King-Tenison, 8th
Earl of Kingston
(1848–1896)

Frederick
Philbrick
(1835–1910)

Alfred
Duke of Saxe-Coburg
and Gotha (1893–1900)

Sir Daniel
Cooper
(1821–1902)

Jacques Amable Legrand
(1820–1912)

Gerald FitzGerald, 5th
Duke of Leinster
(1851–1893)

Arthur Maury
(1844–1907)

José Marcó del Pont
(1851–1917)

Edward James
Nankivell
(1848–1909)

John Edward Gray
(1800–1875)

Martial Caillebotte
(1853–1910)

Henry Joseph Duveen
(1854–1919)

Friedrich
Breitfuss
(1851–1911)

James
Henry Abbott
(1851–1914)

James Lindsay
(1847–1913)

Andrew Houison
(1850–1912)

Charles William Viner
(1812–1906)

John Alexander Tilleard
(1850–1913)

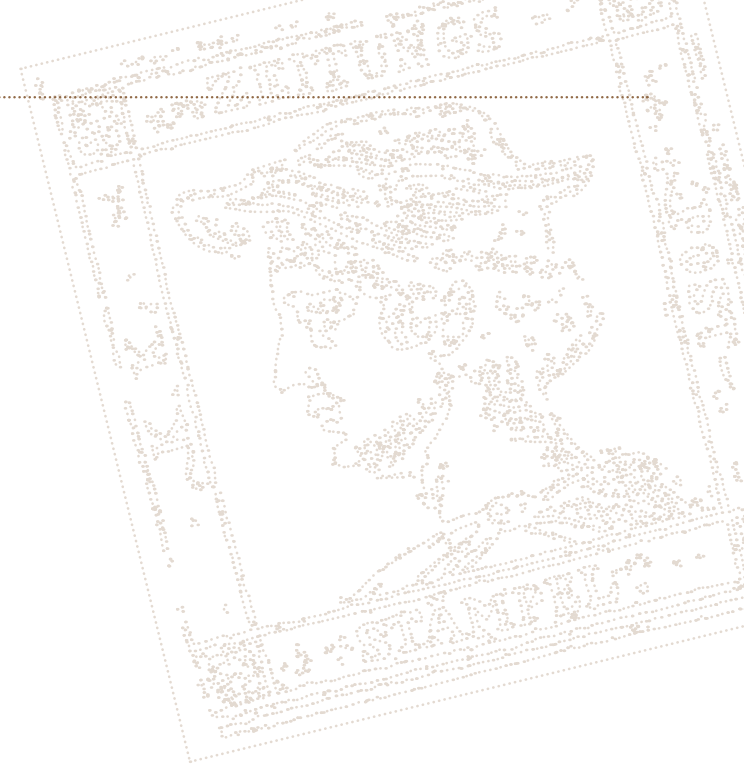
William Beilby
Avery (1854–1908)

Mariano Pardo de
Figueroa
(1828–1918)

Filatelie RARITY A PŘÍBĚHY

Philately – Rarities and Stories

ÚSPĚCH ČESKÉ FILATELIE

SUCCESS OF CZECH PHILATELY

NEJKVALITNĚJŠÍ DOCHOVANÝ
RAZÍTKOVANÝ RUMĚLKOVÝ
MERKUR ZAKOUPEN
DO SOUKROMÉ SBÍRKY

Jak víme, Rakousko-Uhersko jako první na světě vydalo novinové známky – merkury. Díky tomuto prvenství jsou celosvětově respektovanými a oblíbenými klasickými známkami a některé jsou natolik vzácné, že byly od počátků filatelie součástí jen těch největších sbírek – Tapling, Friedl, Ferrary, Burrus, Caspary atd. Zatímco ostatní rakouské známky nebo razítka a dopisy, byť krásné, globálně oblíbené nejsou a nehodí se ani pro investování, merkury jsou úplně něco jiného!

*THE FINEST PRESERVED
STAMPED VERMILION
MERCURY ACQUIRED FOR
A PRIVATE COLLECTION*

As we know, Austria-Hungary was the first country in the world to issue Mercury stamps. Due to this precedence, they are globally recognized and sought-after classic stamps, and some are so rare that they have been part of only the largest collections since the beginning of philately – Tapling, Friedl, Ferrary, Burrus, Caspary, etc. While other Austrian stamps, or stamps and letters, although beautiful, are not globally popular and not suitable for investment, but Mercury stamps are something else entirely!

Edwin Müller
(1898–1962)

Zatímco merkury modré, žluté a růžové byly vydány 1. ledna 1851, rumělkové (zinnober) až v březnu 1856 (výnosem K.u.K. Post und Telegraphenverwaltung z 21. března), a to jako nominál 6 kr namísto merkurů žlutých, tedy pro frankování zásilek o počtu 10 ks novin. Obraz a barva žlutých merkurů byla totiž nevýrazná a byly i zaznamenány podvody s přebarvením modrých merkurů (0,6 kr) na žluté. (Je zajímavé si uvědomit, že tu a tam se vyskytující padělky žlutých vzniklých z modrých mohou být padělky ke škodě pošty a ne vždy ke škodě sběratelů.)

Zmíněným výnosem byly zbylé žluté merkury denominovány a vypotřebovány s nominálem 0,6 kr na jednotlivé zásilky. Růžové 30krejcarové se z podobných důvodů vypotřebovávaly jako 0,6 kr už od roku 1852. Poptávka vydavatelství a redakcí novin po vyšších nominálech – žluté a růžové - byla také velmi malá, neboť hromadných zásilek se doručovalo méně, než se v roce 1851 předpokládalo a nekomfortní byla i povinnost platit předem hotově poště celé 100-kusové archy známek. Proto se v roce 1856 vydalo jen 120 000 rumělkových merkurů (tištěné z desky se štočky typu IIIb jako poslední modré merkury). Z nichž se opět ovšem spotřebovalo mizivé množství a zbylé byly po konci platnosti 31. prosince 1858 staženy a zničeny. Tak vznikla rarita světového řádu. Nepoužitých se dochovalo 30-40 ks (E. Müller).

While the blue, yellow and pink Mercury stamps were issued on 1 January 1851, the vermilion (zinnober) were not issued until March 1856 (by decree of the K.u.K. Post und Telegraphenverwaltung of 21 March), as a denomination of 6 kr instead of the yellow Mercury stamps, i.e. for franking consignments of 10 newspapers. The image and colour of the yellow Mercury stamps were in fact bland, and there were also reports of fraudulent re-colouring of blue Mercury stamps (0.6 kr) into yellow ones. (It is interesting to note that the forgeries of yellow ones arising from blue ones found sometimes may be forgeries to the detriment of the Post Office and not always to the detriment of collectors.)

With the aforementioned decree, the remaining yellow Mercury stamps were denominated and spent with a denomination of 0.6 kr per consignment. The pink 30 kreutzers were used up as 0.6 kr since 1852 for similar reasons. There was also very little demand from publishers and newspaper offices for the higher denominations - yellow and pink - as fewer bulk mailings were made than it was anticipated in 1851, and the obligation to pay in advance in cash to the Post office for the entire sheets of 100 stamps was inconvenient. Consequently, only 120,000 vermilion Mercury stamps (printed from Type IIIb plates as the last blue Mercury stamps) were issued in 1856. Of these, however, only a few were actually used, the rest were withdrawn and destroyed when they expired on 31 December 1858. Thus a rarity of world order was born. There are 30-40 unused pieces preserved (E. Müller).

300 %

Thomas Tapling
(1855–1891)

Sigmund Friedl
(1851–1914)

Philipp von Ferrary
(1850–1917)

Maurice Burrus
(1882–1959)

Alfred H. Caspary
(1877–1955)

POUZE NĚKOLIK EXEMPLÁŘŮ

Ovšem poštou prošlých jen několik! Je doloženo, že zásilky 10 ks novin se balily do obyčejného balícího papíru a tento obal se samozřejmě vždy vyhodil i s nalepeným merkurem. Staré prameny (Müller, Friedl, Senf) hovoří o 7 kusech, všeobecně je však známo jen 6 (z toho jeden 100 let nikdo neviděl) a Dr. Ferchenbauer uvádí pouhých 5 exemplářů. Razítkované rumělkové merkury tak patří k největším vzácnostem světové filatelie, evidované v literatuře od samých počátků, s úctyhodným nárůstem reálné hodnoty. Namátkou, Stanley Gibbons roku 1881 razítkované ještě nezná, a čisté oceňuje na 1 Libru (což by bylo dnes 150 Liber), o přibližně 70 let později v r. 1952 E. Müller ve svém speciálu udává již 7 500 USD (což by bylo dnes cca 89 000 USD) a o dalších 70 let později máme v ANK. částku 400 000 EUR.

Merkury jsou samozřejmě i „naše“ známky, byly na českých poštách atd. (jeden rumělkový má razítko Brno, jiný Praha + Příbram). Z hlediska českého poštovního historického kontextu a celé české filatelie není nic, co by se významu a též tržní ceně této známky vyrovnalo! Žádná známka, či dopis z Rakouska, ČSR I atd.

ONLY A FEW SPECIMENS

However, only a few came through the post! It is documented that shipments of 10 newspapers were wrapped in plain wrapping paper, and of course this wrapping was always thrown away with the glued Mercury. Old sources (Müller, Friedl, Senf) speak of 7 copies, but only 6 are generally known (one of which has not been seen for 100 years) and Dr. Ferchenbauer mentions only 5 copies. Thus, stamped vermilion Mercury is one of the greatest rarities of world philately, recorded in the literature from the very beginning, with a respectable increase in real value. To demonstrate, Stanley Gibbons in 1881 stamped not yet known, and valued the clean ones at £1 (which would be £150 today), some 70 years later in 1952 E. Müller in his publication evaluates it at already 7 500 USD (which would be about 89 000 USD today) and another 70 years later we have in the ANK. the amount 400 000 EUR.

The Mercury stamps are of course also “our, Czech” stamps, they were at Czech post offices etc. (one of the yellow ones is postmarked Brno, another Prague + Příbram). From the point of view of the Czech postal historical context and the whole Czech philately, there is nothing that would equal the importance and also the market value of this stamp! No stamp or letter from Austria, Czechoslovakia I etc.

Nejkvalitnější exemplář, sign. Ing. Edwin Müller, atest Dr. Ferchenbauer, zřejmě přímo ze sbírky Ing. E. Müllera, nyní v české sbírce, cena vysoko přes 10 mil. Kč

The best quality specimen, sign. Ing. Edwin Müller, attested by Dr. Ferchenbauer, probably directly from the collection of Ing. E. Müller, now in the Czech collection, the price is well over 10 million CZK

Velmi pěkný kus s raz. BRUNN, ex Dr. Synek (Izrael), ex P. Zgonz, před přibližně 15 lety prodán dokonce za téměř 15 mil. Kč, dnes v majetku rakouské nadace

Very nice piece with cancellation BRUNN, ex Dr. Synek (Israel), ex P. Zgonz, sold approx. 15 years ago for almost 15 million CZK, now in the possession of an Austrian foundation

Pěkný kus s horším střihem, razítko Praha a Příbram, prodán na Aukci Schwanke roku 2011 za 84 000 EUR, dnes zřejmě v Londýně

Nice piece with worse cut, stamps Prague and Příbram, sold at Schwanke Auction 2011 for 84 000 EUR, today supposedly in London

Pěkný kus s několika drobnými poškozeními, ex Kovařík (Praha), od 50. let ve sbírce Poštovního Muzea, dnešní cena odhadována na 8–10 mil. Kč

Nice piece with few minor damages, ex Kovařík (Prague), in the collection of the Postal Museum since the 1950s, today's price estimated at 8–10 million CZK

Silně poškozený, bez horního rohu, ex Ferrary 1923, 8. aukce los 104 za 5 300 franků, dále Corinphila 2010 za 34 000 švýcarských franků

Heavily damaged, without upper corner, ex Ferrary 1923, 8th auction lot 104 for 5 300 francs, Corinphila 2010 for 34 000 Swiss francs

Ex Ferrary 1923, 8. aukce los 101 za 8 800 franků; již 100 let jej nikdo neviděl

Ex Ferrary 1923, 8th auction lot 101 for 8 800 francs; no one has seen it for 100 years

LEGENDA – BUDĚJOVICKÝ NÁLEZ

V archivu článků časopisu „*Das Illustrierte Briefmarken-Journal*“, jenž vydávala firma Gebrüder Senf v Lipsku od roku 1874 se v jednom čísle (pravěpodobně z roku 1910) psalo o nálezu razítkovaných rumělkových merkurů. Mělo k němu dojít před Vánoci 1894 v archivu Budějovického měšťanského pivovaru (Budweiser Bürgerbräu), který procházel fúzí s dalším budějovickým pivovarem a docházelo k úklidům a uspořádání písemností. Jakýsi prokurista, či nějaký člen správní rady, tehdy údajně našel 7 obalů od novin

s nalepenými „*červenými*“ merkury. Měl povědomí o známkách a merkury odlepil a poslal jako dárek k Vánocům svému kamarádovi do Pasova. Článek končil slovy „*A tak všechny tyto vzácné „červené“ merkury nadlouho opustily Rakousko*“.

Celkově byla stať dost konkrétní a vypadala pravdivě. Byly červené merkury skutečně ty „*rumělkové*“? Je to týčž 7 merkurů o nichž se zmiňuje Edwin Müller v roce 1952? „Budweiser Find“ je rozhodně další z mnoha záhad filatelie.

Sběratel Zdeněk Matějovský

Dle atestu Dr. Ferchenbauera obr. nejkvalitnější exemplář, byl teprve před několika týdny zakoupen do sbírky významného českého sběratele. Poprvé se tato největší rarita české filatelie ocitá v soukromých rukách.

According to Dr. Ferchenbauer's certificate, the best quality specimen was only a few weeks ago purchased for the collection of an important Czech collector. This is the first time that the greatest rarity of Czech philately has been in private hands.

THE LEGEND – BUDWEISER FIND

In the archive of the articles of the magazine “*Das Illustrierte Briefmarken-Journal*”, which was published by the Gebrüder Senf company in Leipzig from 1874 onwards, one issue (probably from 1910) reported the discovery of stamped vermilion Mercuries. It was supposed to have occurred before Christmas 1894 in the archives of the Budějovice Civic Brewery (Budweiser Bürgerbräu), which was undergoing a merger with another Budweiser brewery and was cleaning and organising its records. Some proxy or board member allegedly found 7 newspaper wrappers with “red” Mercury stickers on them. He had an awareness of the stamps and peeled off the Mercuries and sent it as a Christmas present to his friend in Passau. The article ended with the words “*And so all these rare “red” Mercury stamps left Austria for a long time*”.

All in all, the article was quite specific and seemed to be true. Were the red Mercury really the “*vermilion*” ones? Are these the same 7 Mercuries mentioned by Edwin Müller in 1952? The “Budweiser Find” is certainly another of the many mysteries of philately.

Pivovar Budweiser Bürgerbräu, dnešní pivovar Samson

Budweiser Bürgerbräu Brewery, today's Samson Brewery

VZÁCNÉ JE ČÍM DÁL VZÁCNĚJŠÍ

RARE IS BECOMING RARER

4 DOPISY S MODRÝM MAURICIEM POST PAID V ČESKÉ SBÍRCE

V roce 1847 byly na ostrově Mauricius vydány první koloniální poštovní známky na světě: oranžová známka v hodnotě 1 penny a modrá v hodnotě 2 pence, obě s portrétem královny Viktorie a nápisem POST OFFICE. Tyto známky vstoupily do oběhu 21. září 1847. Z celkového nákladu 1 000 kusů se dochovalo pouze 15 oranžových a 12 modrých exemplářů. Již kolem roku 1865, v začátcích filatelie, získaly kvůli své vzácnosti legendární status a byly pojmenovány Červený a Modrý Mauricius.

Znak Mauricia

Coat of arms of Mauritius

4 LETTERS WITH MAURITIUS POST PAID STAMPS IN CZECH COLLECTION

In 1847, the first colonial postage stamps in the world were issued on the island of Mauritius: an orange 1p stamp and a blue 2p stamp, both with a portrait of Queen Victoria and the inscription POST OFFICE. These stamps entered circulation on 21 September 1847. Only 15 orange and 12 blue examples survive out of a total edition of 1 000. Already around 1865, in the early days of philately, they acquired legendary status due to their rarity and were named Red and Blue Mauritius.

Známky byly tištěny jednotlivě z o něco větší desky (měděné destičky), která zobrazovala oba motivy. Autorem rytiny, a pravděpodobně i tiskařem, byl rytec a miniaturista Joseph O. Barnard z Port Louis na Mauriciu. Náklad s nápisem POST OFFICE byl brzy vyprodán, a tak v červnu 1848 byly vydány další modré 2pencové známky a koncem roku 1852 i nové 1pencové. Tyto nové série byly tištěny z menších desek, které byly původně vytvořeny pro reklamu na Grandhotel d'Europe v Port Louis, opět z dílny Barnarda. Tentokrát však byly známky vyráběny v polích po 12 kusech a nesly téměř totožný design jako předchozí série, ale s přesnějším označením POST PAID (vlevo).

The stamps were printed individually from a slightly larger plate (a copper plate) that displayed both motifs. The engraver, and probably the printer, was the engraver and miniaturist Joseph O. Barnard of Port Louis, Mauritius. The edition bearing the inscription POST OFFICE was soon sold out, and further blue 2p stamps were issued in June 1848 and new 1p stamps in late 1852. These new series were printed from the smaller plates originally created to advertise the Grandhotel d'Europe in Port Louis, again from Barnard's workshop. This time, however, the stamps were produced in fields of 12 and bore an almost identical design to the previous series, but with the more accurate designation POST PAID (on the left).

Joseph Osmond Barnard
(1816–1865)

Dr. Jacques Amable Legrand
(1820–1912)

Díky velkému nákladu modrých POST PAID byly tyto známky ve filatelii známy dokonce dříve, než jejich starší sestry POST OFFICE. Ty byly znovuobjeveny až v 60. letech 19. století, některými „otci filatelie“ (Jacques A. Legrand) a považovány jen za zkusmé tisky pro POST PAID, nebo sice definitivní známky, ale mladší než POST PAID. Je zajímavé, že se z tisíců vydaných modrých dvoupencovek dochovalo celosvětově jen 51 na dopisech. Proto 2 pence byl tarif pro přepravu dopisů v rámci ostrova. Jeden z největších existujících konvolutů těchto dopisů, 4 kusy, je v českých rukách.

As a result of the enormous load of POST PAID stamps, these stamps were known in philately much sooner than their older sisters POST OFFICE. They were only rediscovered in the 1860s, by some of the “fathers of philately” (Jacques A. Legrand), and were considered to be just test prints for POST PAID, or even finalised stamps, but younger than POST PAID. Interestingly, of the thousands of blue 2 pence stamps issued, only 51 survive on letters worldwide. Therefore 2 pence was the tariff for the carriage of letters within the island. One of the largest existing convolutes of these letters, 4 pieces, is in Czech hands.

Pohled na dobový
Port Louis

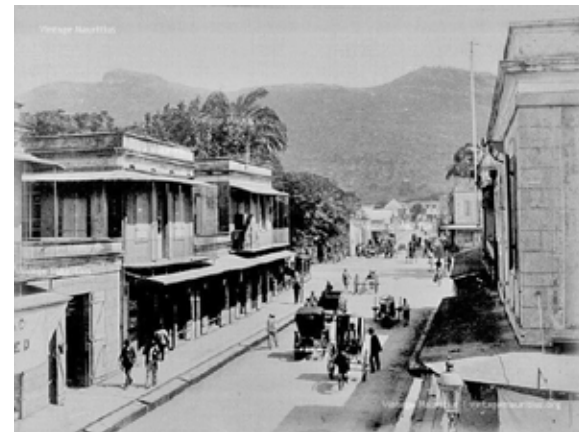
*A view of the historic
Port Louis*

JEDNY Z NEJHLEDANĚJŠÍCH ZNÁMEK SVĚTA

Tisk 2 penci POST PAID probíhal podle potřeby mauricijské pošty téměř 10 let, na papíru různé barvy a síly, v barevných odstínech od indigové po světle modrou. Dnes rozpoznáváme 5 fází tisku podle opotřebení desky. Nejhodnotnější jsou tzv. „**earliest impressions**“ z prvního období tisku roku 1848, které svými sytými barvami a dokonalým obrazem nejvíce připomínají POST OFFICE. Poštovně nepoužitých „**earliest**“ se dokonce zachovalo méně než slavných Modrých mauriciů. Prestižní ozdobou každé sbírky jsou také fáze „**early**“ a „**intermediate**“ tištěné před rokem 1855, následované tisky z již opotřebované desky – tzv. „**worn**“ a „**latest impressions**“. Vše jsou to ale „**Modré mauricie**“, od počátků filatelie přitahující pozornost snad každého sběratele a dosahující stále vyšších tržních cen. Kvalitní exempláře POST PAID byly vždy součástí významných sbírek, již v 19. století se vyhledávaly nejkrásnější kusy a podle typických rozdílů se sbírala jednotlivá známková pole, tiskové fáze, barvy apod. Brzy se ukázalo i to, jak vzácné jsou dopisy s nimi. **Mauricijské POST PAID jsou dnes nejoblíbenějšími známkami Commonwealthu a řadí se k investičně nejzajímavějším položkám světové filatelie.**

PROVENIENCE

V dnešní top-filatelii nabývá na významu, vedle vzácnosti a trvalé poptávky po dané položce (která podmiňuje její stále vyšší cenu) i další cenotvorný faktor, a to „**příběh**“ **známky**. Ten je tvořen jednak historicko-kulturním kontextem vzniku, vydání a používání známky a také její vlastnickou linií, jejím vlastním životopisem. Čím zajímavější je „**provenience**“ známky, čím slavnější jsou bývalí vlastníci a sbírky, kterých byla součástí, či okolnosti, za kterých byla získána, tím větší význam má v dějinách filatelie a tím více je vnímána jako prestižní, nadčasová a jedinečná. Totéž platí i pro dopisy!

SOME OF THE WORLD'S MOST WANTED STAMPS

*The printing of the 2 pence POST PAID has been going on as per the needs of the Mauritius Post Office for almost 10 years, on paper of various colours and strengths, in shades ranging from indigo to light blue. Today we recognise the 5 stages of printing by the wear on the plate. The most valuable are the so-called “**earliest impressions**” from the first period of printing in 1848, which with their rich colours and perfect image are most reminiscent of POST OFFICE. There are even fewer unused “**earliest**” Post Office impressions than the famous Blue Mauritius. The “**early**” and “**intermediate**” phases printed before 1855, followed by prints from the already worn plate - the so-called “**worn**” and “**latest impressions**” – are also a prestigious decoration of any collection. But all of them are “**Blue Mauritius**”, attracting the attention of almost every collector since the beginning of philately and reaching ever higher market prices. High-quality POST PAID specimens have always been part of important collections, already in the 19th century the most beautiful specimens have been sought out, and individual stamp fields, printing phases, colours, etc. have been collected in accordance with typical differences. It soon became apparent how rare the letters with them are. Mauritian POST PAIDs are now the most popular Commonwealth stamps and are among the most investment-worthy items in world philately.*

PROVENANCE

*In today's top philately, in addition to the rarity and sustained demand for a given item (which conditions its ever higher price), another pricing factor is gaining importance, namely the “**story**” of the stamp, which is formed both by the historical and cultural context of the stamp's creation, issue and use, and by its ownership line, its own biography. The more interesting the “**provenience**” of the stamp, the more famous the former owners and collections to which it belonged, or the circumstances under which it was acquired, the more important it is in the history of philately and the more prestigious, timeless and unique it is perceived to be. The same applies to letters!*

Poštovní úřad v Port Louis, zvaný též Postmaster Building, byl od roku 1847 v pronajatém domě na rohu ulice Rue Farquhar a Place d'Armes. V roce 1868 se pošta přemístila do nové budovy Central Post Office na Granary Road, blíže k přístavu.

The post office in Port Louis, also called Postmaster Building, was located from 1847 in a rented house on the corner of Rue Farquhar and Place d'Armes. In 1868, the post was transported to a new Central Post Office building on Granary Road, closer to the port.

Ceny Modrých mauriciů POST PAID „intermediate“ na dopisu dle katalogu S. Gibbons

Prices of Blue Mauritius POST PAID “intermediate” per letter according to S. Gibbons catalogue

2006 – 9 000 GBP

2012 – 11 000 GBP

2018 – 14 000 GBP

2024 – 18 000 GBP

Alfred F. Lichtenstein
(1876–1947)

Louise Boyd Dale
(1913–1967)

Dopis zaslaný v rámci ostrova Mauritius, frankovaný POST PAID 2P s 5-kruhovým razítkem z Port Louis a s denním raz. MAURITIUS AU 16 1855 GPO (General Post Office) a s rámečkovým raz. INLAND adresováno do Plaine Magnan u přístavu Mahebourg. Tisk EARLY IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Ženeva 2020), **existuje pouze 7 dopisů s early impression!**

Letter sent within the island of Mauritius, franked POST PAID 2P with 5-ring postmark from Port Louis and postmarked daily. MAURITIUS AU 16 1855 GPO (General Post Office) and with a frame postmark. INLAND addressed to Plaine Magnan at Port Mahebourg. Printed EARLY IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Geneva 2020), **there are only 7 letters with early impression!**

Dopis zaslaný v rámci ostrova Mauritius, frankovaný POST PAID 2P s číslicovým razítkem „1“ z Mahebourgu a s denním raz. MAHEBOURG MR 28 1856 a s příchozím MAURITIUS MR 29/ 1856 GPO (General Post Office) z hlavního města Port Louis. Tisk WORN IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Ženeva 2020).

Letter sent within the island of Mauritius, franked POST PAID 2P with a numerical postmark “1” from Mahebourg with a daily postmark. MAHEBOURG MR 28 1856 and with the incoming MAURITIUS MR 29/ 1856 GPO (General Post Office) from the capital Port Louis. Printed by WORN IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Geneva 2020).

Dopis zaslaný v rámci ostrova Mauritius, frankovaný POST PAID 2P, s 5-kruhovým razítkem, užívaným na velkých poštovních úřadech (Port Louis a Mahebourg) z Mahebourgu a s denním raz. MAHEBOURG MR 26 1855 a s příchozím MAURITIUS MR 27/ 1855 GPO (General Post Office) z hlavního města Port Louis. Tisk INTERMEDIATE IMPRESSION ex A. Liechtenstein, L. Boyd-Dale (H.R. Harmer N.Y. 1968), **existuje pouze 6 dopisů s intermediate impression**, navíc zde nejlepší možný původ v legendární sbírce!

Letter sent within the island of Mauritius, franked POST PAID 2P, with the 5-ring postmark used in the large post offices (Port Louis and Mahebourg) from Mahebourg and with a daily postmark. MAHEBOURG MR 26 1855 and with the incoming MAURITIUS MR 27/ 1855 GPO (General Post Office) from the capital Port Louis. Printed INTERMEDIATE IMPRESSION ex A. Liechtenstein, L. Boyd-Dale (H.R. Harmer N.Y. 1968) **there are only 6 letters with intermediate impression**, plus here the best possible provenance in the legendary collection!

Dopis zaslaný v rámci ostrova Mauritius, frankovaný POST PAID 2P, s číslicovým razítkem „16“ z poštovního úřadu Eastern Suburb, a s denním raz. EASTERN SUBURB OC 19 1857 a s příchozím MAURITIUS OC 20/ 1857 GPO (General Post Office) z hlavního města Port Louis. Tisk LATEST IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Ženeva 2020), **razítko „16“ je extrémně vzácné, existují pouze 2 dopisy!**

Letter sent within the island of Mauritius, franked POST PAID 2P, postmarked ‘16’ from the Eastern Suburb Post Office, and with a daily postmark. EASTERN SUBURB OC 19 1857 and postmarked MAURITIUS OC 20/ 1857 GPO (General Post Office) from the capital Port Louis. Printed LATEST IMPRESSION, ex Chand, Ex Tatiana II (David Feldman, Geneva 2020), **postmark “16” is extremely rare, only 2 letters exist!**

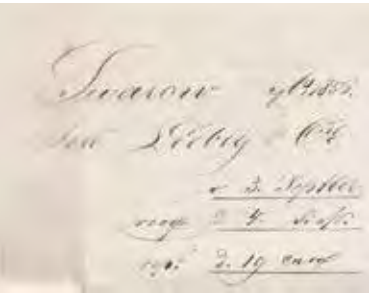
2 RŮZNÉ KOLKY MÍSTO ZNÁMEK – JEDINÝ DOPIS V CELÉM RAKOUSKU

2 DIFFERENT REVENUE STAMPS INSTEAD
OF STAMPS – THE ONLY LETTER
IN THE WHOLE AUSTRIA

Představovaný dopis byl sepsán dne 3. září 1856 ve Svárově jménem tehdejšího majitele tamní textilní továrny, a to jménem libereckého textilního velkoprůmyslníka **Johanna Liebiega**. Nynější Svárov je součástí obce Velké Hamry nedaleko Tanvaldu. Tehdejší Swárow (r. 1856) byl osadou přináležející k Šumburku nad Desno. Dnes je Šumburk součástí Tanvaldu.

The present letter was written on 3 September 1856 in Swárow on behalf of the then owner of the local textile factory, namely the Liberec textile manufacturer **Johann Liebieg**. The present-day Svárov is part of the municipality of Velké Hamry near Tanvald. The former Swárow (1856) was a settlement belonging to Šumburk nad Desno. Today Šumburk is part of Tanvald.

Mapa z roku 1899 s vyznačením Swárowa a Tanvaldu

Map from 1899 showing Swárow and Tanvald

UNIKÁTNÍ DOPIS – SMÍŠENÁ FRANKATURA

Dopis je opatřen **listinným kolkem 1. emise** v nominální hodnotě 1 kr. a **oznamovacím kolkem** v nominální hodnotě rovněž 1 kr (platnost 1. emise rakouských listinných kolků: 1854–1858); Odesílatel tak do poštovní přepravy investoval 2 kr., což odpovídalo tehdejšímu tarifu pro dopis o váze do 1 Lothu zaslaný v „místě“ tj. v doručovacím obvodu podací pošty (Tanwald). Řádně měl být dopis opatřen poštovní známkou 2kr vydání 1850, nebo dvěma známkami 1kr. Dopis byl na poštu do Tanwaldu dopraven soukromě ze Svárova, kde tehdy nebyla pošta a tedy ani známky. Odesílatel použil kolky, které zřejmě měla svárovská firma k dispozici pro různé úřední úkony a na poště v Tanwaldu tuto „frankaturu“ výjimečně tolerovali ... Jedná se o jediný dochovaný dopis s takovou frankaturou v rámci celého Rakouska-Uherska. Pochází z největší sbírky celistvostí „Rakouska“ jaká kdy vznikla – ze sbírky Dr. Antona Jergera.

UNIQUE LETTER – MIXED FRANKING

The letter is stamped with a **revenue stamp of the 1st issue** with a nominal value of 1 kr and with different kind of fiscal stamp - 1 kr. **notification revenue stamp** (Austrian revenue stamps of 1st emission were valid from 1854 to 1858); the sender invested 2 kr. in the postal transport, which corresponded to the tariff for a letter weighing up to 1 Loth sent in the 'place', i.e. in the delivery district of the post office (Tanwald). The letter should have been properly stamped with a 2kr stamp of the 1850 issue, or two 1kr stamps. The letter was privately delivered to the post office in Tanwald from Svárov, where there was no post office and therefore no stamps. The sender used revenue stamps, which were apparently available to the Svárov company for various official acts, and the Tanwald post office exceptionally tolerated this “franking”... This is the only existing letter with such a franking in the whole of the Austrian Empire. It comes from the largest collection of “Austria” integrity ever made - from the collection of Dr. Anton Jerger.

Právě tyto známky patřily správně na dopis. Jedná se o první známky Rakouského císařství, a tedy i o první známky české, které vstoupily v platnost 1. června 1850.

It was these stamps that properly belonged on the letter. These are the first stamps of the Austrian Empire, and therefore also the first Czech stamps, which became valid on 1 June 1850.

NEJVĚTŠÍ PODNIKATEL RAKOUSKO-UHERSKA

Baron Johann Liebieg (7. června 1802 Broumov – 16. července 1870 Smiřice) byl textilní průmyslník německého původu z Orlických hor, usazený v Liberci (Reichenberg). V 19. století byl považován za jednoho z největších podnikatelů v celém Rakousko-Uhersku.

Zatímco se jeho provoz v Liberci specializoval na vlnářskou výrobu, založil Liebieg do roku 1863 bavlnářské provozy ve Svárově (přádelna se 47 000 vřeten se sklárnou v Haraticích, cca 500 mechanických a ručních stavů) a v Železném Brodě a další vlnářskou přádelnu a tkalcovnu v Raspenavě. Vedle textilu podnikal Johann Liebieg i v mnoha jiných oborech. Například v roce 1852 koupil v bývalé uherské župě Bihar opuštěnou sklárnu s velkým přilehlým polesím, obnovil tam výrobu skla (až na 6 000 ročních tun), v severních a východních Čechách investoval do provozů na výrobu mouky, břidlicových tašek, mědi, vápna, dřeva, zrcadel, piva, podílel se na stavbách silnic, železnic a mnoha dalších. V posledních letech Johannova života Liebiegové zaměstnávali 5 300 dělníků, vypláceli ročně jeden milion zlatých na mzdách a odváděli 140 000 zlatých na daních. Roku 1866 byl J. Liebieg povýšen do rytířského stavu.

Pohlednice z roku 1905 Swarov – Svárov Liebiegova továrna (nesprávně napsáno Liebig), Velké Hamry

Postcard from 1905 Swarov - Svárov Liebiegova factory (wrongly spelled Liebig), Velké Hamry

Tkaný obraz Liebiegových továren ke 100. výročí založení firmy

Woven image of Liebieg's factories on the 100th anniversary of the company

AUSTRIA-HUNGARY'S GREATEST ENTREPRENEUR

Baron Johann Liebieg (7 June 1802 Broumov – 16 July 1870 Smiřice) was a textile industrialist of German origin from the Orlické Mountains, settled in Liberec (Reichenberg). In the 19th century, he was considered as one of the greatest entrepreneurs in the whole territory of Austrian Empire and later the Austro-Hungarian Empire as well.

While his operation in Liberec specialized in wool production, Liebieg established cotton mills in Svárov (a 47 000-spindle spinning mill with a glass factory in Haratice, about 500 mechanical and hand looms) and in Železný Brod and another wool spinning and weaving mill in Raspenava by 1863. In addition to textiles, Johann Liebieg was also active in many other fields. In 1852, for example, he bought an abandoned glassworks with a large adjacent forest in the former Hungarian county of Bihar, restored glass production there (up to 6 000 annual tons), invested in flour, slate tile, copper, lime, wood, mirrors, beer, and participated in the construction of roads, railways and many others in northern and eastern Bohemia. In the last years of Johann's life, the Liebiegs employed 5 300 workers, paid one million guilders a year in wages and paid 140 000 guilders in taxes. In 1866 J. Liebieg was knighted.

Baron Johann Liebieg (1802–1870)

Továrna Johanna Liebiega v Liberci, 1828

The factory of Johann Liebieg in Reichenberg, 1828

Přádelna a tkalcovnu ve Svárově, 1845

Spinning mill and weaving mill in Svárov, 1845

Dr. Anton Jerger z Vídně byl rakouský filatelista, který v roce 1983 obdržel Crawfordovu medaili od Královské filatelistické společnosti v Londýně za své příručky o filatelii rakouské Lombardie a Benátek. Během padesáti let nashromáždil spolu se svou ženou Elisabeth největší a nejcennější sbírku **klasického Rakouska**, jaká kdy v dějinách filatelie vznikla. V roce 1984 byl Dr. Jerger jako první Rakušan zapsán do slavné **Roll of Distinguished Philatelists**.

Dr. Anton Jerger from Vienna was an Austrian philatelist who in 1983 received the Crawford Medal from the Royal Philatelic Society in London for his handbooks on the philately of Austrian Lombardy and Venice. During fifty years, he and his wife Elisabeth amassed the largest and most valuable collection of **classical Austria** ever assembled in the history of philately. In 1984, Dr. Jerger was the first Austrian who was invited to join the famous **Roll of Distinguished Philatelists**.

Dr. Anton Jerger (1894–1973)

Certifikát Dr. Ferchenbauera nepřesně uvádí jako místo sepsání dopisu Svárov u Rakovníka. V této obci Johann Liebieg nepůsobil. Vzácnost tohoto dopisu je označena třemi R! – LP = Liebhaberpreis = cena záliby. Jde o nejvyšší možný superlativ v expertním vyjádření vzácnosti předmětu posudku. V celém světě filatelie existuje doslova jen několik vzácností s takovým označením!

Dr. Ferchenbauer's certificate inaccurately mentions Svárov near Rakovník as the place where the letter was written. Johann Liebieg did not work in this village. The rarity of this letter is marked with three Rs! - LP = Liebhaberpreis = price of liking. This is the highest possible superlative in the expert expression of the rarity of the subject of the appraisal. There are literally only a few rarities in the entire world of philately with such a designation!

UNIKÁTNÍ LETECKÁ 1,50K. ÚZKÁ S PŘEVRÁCENÝM PŘETISKEM POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919

UNIQUE 1.50 K AIRMAIL STAMP, NARROW WITH REVERSED OVERPRINT PČ 1919

1918

Pro zrychlené zasílání vojenských zpráv mezi Vídní a východní frontou byla zřízena 19. března 1918 letecká linka mezi Vídní, Krakovem a Lvovem a později prodloužena do Kyjeva.

1918

To speed up the sending of military messages between Vienna and the Eastern Front, an airline was established on 19 March 1918 between Vienna – Krakow – Lviv and later extended to Kiev.

UNIKÁT

Do dnešního dne je znám pouze jeden exemplář známky 1,50k. v úzkém formátu s převráceným přetiskem – unikát.

Známka byla poprvé popsána v roce 1933 v katalogu Ekstein. Od té doby byla uváděna v různých katalozích a příručkách, v roce 2001 se známka objevila v sálové aukci Klim, tam ji zakoupil významný vystavovatel a ten ji později prodal v aukci Burda 2017.

UNIQUE

To date, only one exemplar of the 1.50 K stamp in narrow format with reversed overprint is known – UNIQUE.

The stamp was first described in 1933 in the Ekstein catalogue. Since then, it has been listed in various catalogues and handbooks. In 2001, the stamp appeared in the Klim hall auction, where it was bought by a notable exhibitor, who later sold it in the Burda 2017 auction.

BĚŽNÁ KORESPONDENCE

Od 31. března bylo možno na této lince podávat i běžnou korespondenci. Poštovné činilo 1 k. základní příplatek a 1,50 k. letecký poplatek za každý úsek letecké tratě. Za tím účelem byly vydány tři letecké známky v hodnotách 1,50 k., 2,50 k. a 4 k.

REGULAR CORRESPONDENCE

From 31 March, it was possible to send also regular correspondence on this line. The postage was 1 K basic surcharge and 1.50 K airmail fee for each section of the air route. For this purpose, three airmail stamps with values of 1.50 K, 2.50 K and 4 K were issued.

1919

V únoru 1919 přestaly platit na území Československa rakousko-uherské známky, nepoužité vrácené exempláře byly na podzim 1919 oficiálně přetištěny nápisem: **POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919**. U hodnoty 2,50 k. a 4 k. byly přetištěny pouze exempláře na bílém papíře v širokém formátu. U hodnoty 1,50 k. vzácně i exempláře z prvního nákladu, tedy v úzkém formátu, kterých je známo asi 10 až 15 ks.

1919

In February 1919, Austro-Hungarian stamps ceased to be valid in the territory of Czechoslovakia, unused returned exemplars were officially overprinted with the inscription **POŠTA ČESKOSLOVENSKÁ 1919** in the autumn of 1919. For the values of 2.50 K and 4 K, only exemplars on white paper in wide format were overprinted. For the value of 1.50 K, even the exemplars from the first edition, i.e. in narrow format, of which about 10 to 15 pieces are known, were rarely overprinted.

Vojenské letadlo nakládáné leteckou poštou pro první zahraniční poštovní leteckou linku

Military aircraft loaded with air mail for the first foreign air mail service

Základní série rakouských známek

Basic series of Austrian stamps

Emise leteckých známek s přetiskem

Issue of airmail stamps with overprint

CERTIFIKACE

Zkoušena: Lešetický, Gilbert, Karásek, Pittermann a majetnická značka Alfons Stach a Kaufmann. Atesty: Karásek (2001), Pittermann (2002), Vrba (2017).

CERTIFICATION

Tested: Lešetický, Gilbert, Karásek, Pittermann and the ownership mark Alfons Stach and Kaufmann. Certificates: Karásek (2001), Pittermann (2002), Vrba (2017).

DVĚ VELIKOSTI

Autorem známek s motivem státního znaku je Rudolf Junk, známky byly tištěny na navlhčený papír měditiskem. Následně opatřeny přetiskem s označením nové hodnoty.

První náklad z března byl tištěn na světlešedý navlhčený papír. Vlivem usušení a fyzikálních vlastností válečného papíru změnil obraz známky velikost na tzv. úzký formát, kde velikost známkového obrazu činí 25 × 30 mm. V červnu byl vydán druhý náklad na bílém papíře, který měl odlišné vlastnosti a po usušení činila velikost známkového obrazu 26 × 29 mm.

TWO SIZES

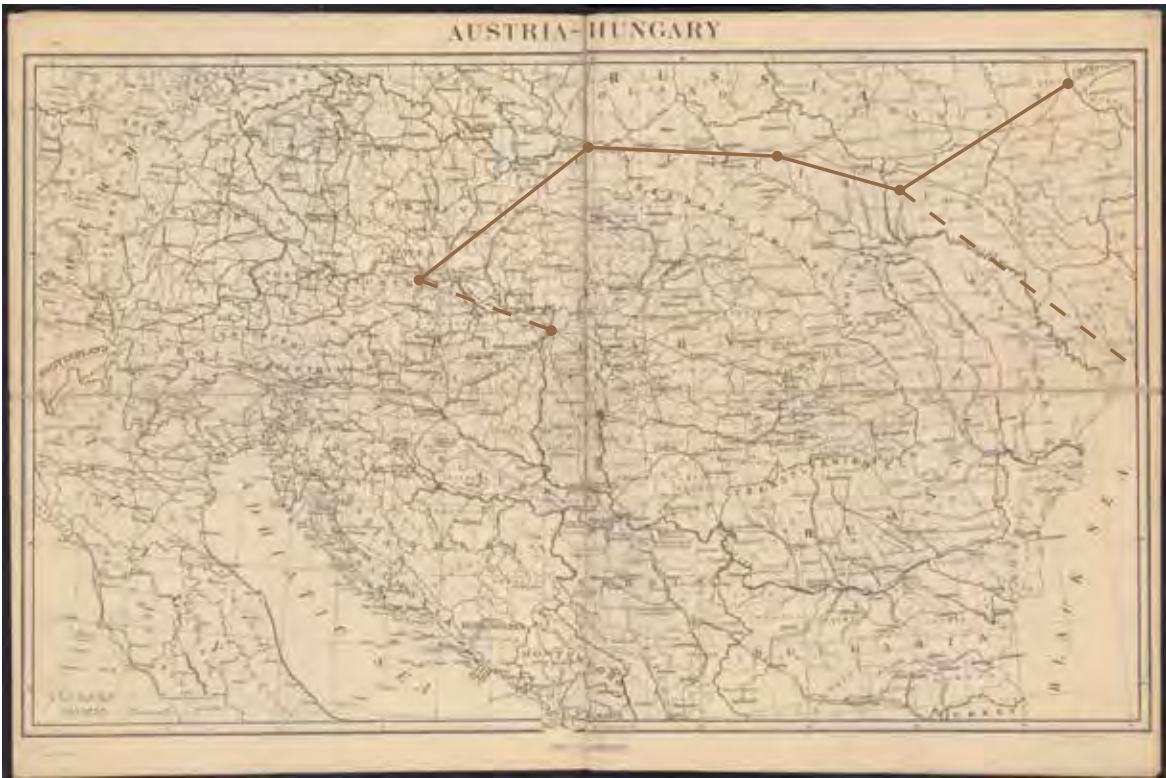
The author of the stamps with the motif of the national emblem is Rudolf Junk, the stamps were printed on moistened paper using copper plate printing. Subsequently, they were provided with an overprint containing an indication of the new value.

The first edition from March was printed on light grey moistened paper. Due to the drying and physical properties of war paper, the design of the stamp changed its size to the so-called narrow format, where the size of the stamp design was 25 × 30 mm. In June, the second edition was issued on white paper, which had different properties, and the size of the stamp design was 26 × 29 mm after drying.

Úzká a široká známka

Narrow and wide stamp

Mapa letecké pošty

Map of the air mail

Tovární závod A. Haase, která sídlila v Annenském dvoře na Praze 1, a která tiskla přetisky Pošta Československá 1919

The factory of A. Haas, which was located in Annen Court in Prague 1, and which printed reprints of the Post of Czechoslovakia 1919

Rudolf Junk (1880–1943)
Autor známky

Author of the stamp

Přetisk

The overprint

MODRÝ KRÁL

THE BLUE KING

Saské království vydalo jako první svou známku slavnou „**Saskou trojku**“ 1. července 1850, číslicový design, jak tomu bylo tehdy obvyklé u známek ostatních Staroněmeckých států s jejich čísly a erby. Následovala druhá známka, právě se státním znakem z 1. srpna 1851, ale ještě téhož dne vstoupila v platnost serie známek s portrétem krále Fridrich Augusta II. (1797–1854). Serie měla nominály ½, 1, 2 a 3 tzv. „**Nové groše**“. Její vznik byl inspirován známkami sousedního Pruska, již od roku 1850 s portrétem krále Wilhelma IV.

Schválení saské poštovní správy z 22. července 1851 používat připravované známky od 1. srpna znamenalo horečné tempo finalizace emise v drážďanské tiskárně Druckerei C.C. Meinhold & Söhne.

The Kingdom of Saxony issued its first stamp, the famous “Saxon Three”, on 1 July 1850, a numerical design, as was then usual for the stamps of the other Old German states with their numbers and coats of arms. This was followed by a second stamp, just with the state emblem, dated 1 August 1851, but on the same day a series of stamps with the portrait of King Frederick Augustus II (1797–1854) came into force. The series had denominations of ½, 1, 2 and 3 of the so-called “New Grosz”. Its creation was inspired by the stamps of neighbouring Prussia, already from 1850 with the portrait of King Wilhelm IV.

Frederick Augustus II

Fridrich August II. Saský (1797–1854)

Frederick Augustus II of Saxony (1797–1854)

Velký znak Saského království

Great coat of arms of the Kingdom of Saxony

ZÁMĚNA PAPÍRU

Tento spěch vedl k tomu, že se při tisku ½ grošových známek **namísto šedého papíru použil modrý**, který byl ale určen pro nominál 2 groše. Vznikl tak **legendární „Farbfehldruck“** zvaný „**Der blaue König**“, a to v archu 60 známek, který se dostal na hlavní poštu v Lipsku. Jeho větší část byla 22. srpna v Lipsku zachycena a známky, které již z něho byly mezitím prodány jedné velké firmě, vráceny (s výjimkou 3 ks). Sešlo se tedy zpět 57 ks, které byly uloženy v poštovním skladu a roku 1891 prodány na hlavní poště v Drážďanech sběratelům, s ostatními neplatnými saskými známkami, za cenu 3 Marky za kus. Dodnes se zachovalo přibližně 20 samostatných kusů, jeden 10blok a 4páska. **Tento chybotisk patří k nejvzácnějším a nejdražším známkám celého Německa**. Jeho exempláře byly vždy součástí největších sbírek v dějinách filatelie. Namátkou u hraběte von Ferrary, M.Burruse, A. Hinda či E. Hauba.

1/2Gr šedá

2Gr modrá

„Modrý král“ 1/2Gr, mj. ex Ferrary - VI. aukce Gilbert, Paříž 1923

“The Blue King” 1/2Gr, among others ex Ferrary - VI. auction Gilbert, Paris 1923

Hrabě Philipp von Ferrary nebo též Philip Ferrari de La Renotière (1850–1917) byl známý sběratel známek francouzského původu, který shromáždil pravděpodobně nejpůlnější světovou sbírku, jaká kdy existovala nebo se předpokládá, že existuje.

Count Philipp von Ferrary or Philip Ferrari de La Renotière (1850–1917) was a noted French-born stamp collector, assembling probably the most complete worldwide collection that has ever existed, or is considered likely to exist.

PAPER EXCHANGE

This haste led to the use of **blue paper instead of grey** paper when printing ½ groschen stamps, but this was intended for the 2 groschen denomination. **The legendary ‘Farbfehldruck’, called ‘Der blaue König’, was thus created in a sheet of 60 stamps which reached the main post office in Leipzig. The greater part of it was intercepted in Leipzig on 22 August and the stamps, which had already been sold to a large firm in the meantime, were returned (except for 3 pieces). Thus 57 pieces were recovered, which were stored in the post office warehouse and sold in 1891 at the main post office in Dresden to collectors, with other invalid Saxon stamps, at a price of 3 marks each. Approximately 20 individual pieces, one 10-block and a 4-tape, are still extant. This misprint is one of the rarest and most expensive stamps in all of Germany. Its specimens have always been part of the largest collections in the history of philately. For example, Count von Ferrary, M. Burrus, A. Hind and E. Haub.**

Zkusmý tisk z produkce tiskárny z 15. června 1851

A sample print from the printer's production of 15 June 1851

Král Friedrich August II. s manželkou Marií, královnou Saskou na medaili za zásluhy během inflace v letech 1846–47 způsobené povodněmi.

King Frederick Augustus II with his wife Maria, Queen of Saxony on the Medal of Merit during the inflation of 1846–47 caused by the floods.

Erivan K. Haub (1932–2018) byl německý miliardář, podnikatel a světoznámý filatelista, který vlastnil mnoho nejceněnějších známek a obálek na světě. Haub vlastnil prvotřídní sbírky Německa, německých států, Švýcarska, Zeppelin Mail a jednu z nejslavnějších sbírek americké filatelie.

Erivan K. Haub (1932–2018) was a German billionaire businessman, and world renowned philatelist who possessed many of the world's most valuable stamps and covers. Haub had world class collections of Germany, German States, Switzerland, Zeppelin Mail and one of the most celebrated collections of American philately.

Tento imponující blok modrého chybotisku byl také ve sbírce hraběte von Ferrary

This impressive block of blue misprint was also in the collection of Count von Ferrary

TRAGICKÝ OSUD

Král Friedrich August II. byl oblíbeným panovníkem a vládl v Sasku od roku 1836 až do své smrti roku 1854. Jeho život ukončila tragická událost. Během cesty po Tyrolsku měl 9. srpna 1854 nehodu. Na vyjíždce do údolí Pitztal se v obci Karrösten u mostu přes řeku Inn jeho kočár tažený čtyřmi koňmi převrátil a král byl zraněn na zátylku úderem kopyta zplašeného koně. Na následky těžkých zranění zemřel téhož dne v blízkém hostinci Gasthof Neuner. Místnost, kde zemřel, to dodnes připomíná. Pohřben byl 19. srpna 1854 v královské kryptě katolického dvorního kostela v Drážďanech. K uctění jeho památky nechala královna vdova Marie Saská na místě nehody postavit královskou kapli. Jeho nástupcem se stal jeho o čtyři roky mladší bratr Johann, který vládl Sasku do roku 1873. Portrét krále Johanna I. byl od roku 1855 na dalších emisích známek Saského království.

Panovníkův převrácený kočár v nedalekém údolí Pitztal u Brennibichlu od malíře Gisberta Flüggena

The ruler's overturned carriage in the nearby Pitztal Valley near Brennibichl by the painter Gisbert Flüggen

TRAGIC DESTINY

King Frederick Augustus II was a popular monarch and ruled Saxony from 1836 until his death in 1854. A tragic event ended his life. On August 9, 1854, he had an accident while travelling in Tyrol. During a ride into the Pitztal valley, his carriage, drawn by four horses, overturned at the bridge over the Inn river in the village of Karrösten and the King was hit by the hoof of a spooked horse on the nape of the neck. He died of his severe injuries the same day at the nearby guesthouse, Gasthof Neuner. The room where he died still commemorates this tragedy. He was buried on 19 August 1854 in the royal crypt of the Catholic court church in Dresden. To honour his memory, Queen widow, Maria of Saxony, had a royal chapel built on the site of the accident. He was succeeded by his four years younger brother Johann, who ruled Saxony until 1873. The portrait of King Johann I was on other stamp issues of the Kingdom of Saxony from 1855 onwards.

Poslední chvíle saského krále Fridricha Augusta jako dřevoryt z „Illustrierte Zeitung“ (Lipsko) z 9. srpna 1856

The last moments of King Frederick Augustus of Saxony as a woodcut from the "Illustrierte Zeitung" (Leipzig) of 9 August 1856

Královská kaple v Karröstenu připomíná smrtelnou nehodu krále Fridricha Augusta II. v létě 1854.

The Royal Chapel in Karrösten commemorates the fatal accident of King Frederick Augustus II in the summer of 1854.

Plaketa v hostinci Gasthof Neuer

Sign in the guesthouse Gasthof Neuer

UNIKÁTNÍ TROJPÁSKA MODRÝCH MAURICIŮ POST PAID

UNIQUE STRIP OF THREE BLUE MAURITIUS POST PAID

V roce 1847 vyšly na ostrově Mauricius první koloniální známky na světě 1pencová oranžová a 2pencová modrá s portrétem královny Viktorie a s nápisem POST OFFICE. Vstoupily v platnost dne 21. září 1847 a z celkového nákladu 1 000 ks se dodnes zachovalo 15 oranžových a 12 modrých. Již v počátcích filatelie, kolem roku 1865, se staly pro svou nedostupnost legendami a byly pojmenované Červený a Modrý mauricius. Byly tištěny po jednom kusu z měděné destičky velikosti vizitky s obrazy obou známek. Autorem rytiny a zřejmě i tím, kdo známky tiskl, byl rytec a miniaturista Joseph O. Barnard z Port Louis na Mauriciu. Náklad POST OFFICE se brzy vyčerpал a již v červnu roku 1848 jsou vydány další modré 2pencovky a koncem roku 1852 i 1pence. Obě tištěné z malých desek (původně štočky pro reklamu Grandhotelu d'Europe v Port Louis) rytých opět Barnardem, tentokrát o 12 známkových polích ve čtyřech řadách o třech sloupcích. Mají takřka identický obraz jako POST OFFICE, vlevo ovšem s přesnějším označením jejich účelu – POST PAID.

In 1847, the first colonial stamps in the world were issued on the island of Mauritius, 1p orange and 2p blue with a portrait of Queen Victoria and the inscription POST OFFICE. They were introduced on 21 September 1847 and out of a total edition of 1 000, only 15 orange and 12 blue are known to exist nowadays. In the early days of philately, around 1865, they became legends due to their unavailability and were named the red and blue Mauritius. They were printed one at a time from a business card-sized copper plate with images of both stamps. The engraver and probably the one who printed the stamps was the author and miniaturist Joseph O. Barnard from Port Louis, Mauritius. The printing of the POST OFFICE soon ran out and in June 1848 more blue 2pence stamps were issued and in late 1852 a 1pence stamp was issued. Both printed from small plates (originally plates for the advertisement of the Grandhotel d'Europe in Port Louis) engraved again by Barnard, this time with 12 stamp fields in four rows of three columns. They have an almost identical image to POST OFFICE, but with a more precise indication of their purpose on the left - inscription POST PAID.

Joseph Osmond Barnard (1816–1865)

Šipka ukazuje místo v ulici La Chaussee v Port Louis, kde Joseph Barnard pracoval na známkách

The arrow shows where Joseph Barnard worked on the stamps, La Chaussee Street in Port Louis

Troj páska Modrých mauriciů POST PAID s chybotiskem „**PENOE**“ na levé známce. Jediný známý celek z fáze raného tisku „early impression“!

Blue Mauritius strip of three POST PAID with “**PENOE**” error on the left stamp. The only known multiple from the early impression printing!

PENOE?

Během zhotovování rytin jednotlivých známek Barnard nedopatřením u jedné z nich nedoryl písmeno „**C**“ ve slově „**PENCE**“, které tak zůstalo v podobě písmena „**O**“. Na známkovém poli 7 tak vznikl slavný a sběratelsky žádaný chybotisk „**PENOE**“.

While making the engravings of the individual stamps, Barnard inadvertently missed part of the letter “**C**” in the word “**PENCE**” on one of them, which remained in the form of the letter “**O**”. This created the famous and collectible “**PENOE**” error on position 7.

Modrý mauricius POST PAID early a intermediate, rekonstrukce tiskové desky, ze sbírký Philippa von Ferrary, Arthura Hinda a Maurice Burruse

Blue Mauritius POST PAID early and intermediate, a plate reconstruction, ex Philipp von Ferrary, Arthur Hind and Maurice Burrus collection

VZÁCNOST ZNÁMEK MAURICIJSKÉ POŠTY

Tisk 2pencových známek POST PAID probíhal na Mauriciu téměř deset let, podle aktuálních potřeb pošty. Známky byly tištěny na papír různých barev a tlouštěk, přičemž jejich odstíny sahaly od indigové po světle modrou. Dnes rozlišujeme pět fází tisku na základě opotřebení tiskové desky. Nejceněnější jsou tzv. earliest impressions z prvního tisku z roku 1848, které se díky své syté barvě a ostrému obrazu nejvíce podobají původním známkám POST OFFICE. Nepoužitých exemplářů earliest impressions se dokonce dochovalo méně než slavných modrých mauriciů.

Prestižními kousky ve sbírkách jsou také fáze early a intermediate, tištěné před rokem 1855, následované tisky z opotřebované desky, známé jako worn a latest impressions. I přesto všechny tyto známky spadají pod označení **Modrý mauricius**, který od začátků filatelie fascinuje sběratele a neustále zvyšuje svou hodnotu na trhu. Kvalitní exempláře POST PAID byly vždy součástí nejvýznamnějších sbírek.

RARITY OF EARLY MAURITIUS STAMPS

The printing of 2p POST PAID stamps has been going on in Mauritius for almost ten years, according to the current needs of the Post Office. The stamps were printed on paper of various colours and thicknesses, with shades ranging from indigo to light blue. Today, there are five stages of printing based on the wear of the printing plate. The earliest impressions from the first printing in 1848 are the most valuable, and most closely resemble the original POST OFFICE stamps due to their rich colour and crisp image. There are even fewer unused specimens of the earliest impressions than of the famous Blue Mauritius.

The early and intermediate phases, printed before 1855, are also prestigious pieces in collections, followed by the prints from worn plates, known as worn and latest impressions. Nevertheless, all these stamps fall under the **Blue Mauritius** designation, which has fascinated collectors since the beginning of philately and has steadily increased its value on the market. Quality examples of POST PAID have always been part of the most important collections.

Otisky reklamy Grandhotelu d'Europe v Port Louis z měděných štoček použitých i pro známky Mauricius POST PAID

Imprints of an advertisement for the Grandhotel d'Europe in Port Louis from copper plates also used for the Mauritius POST PAID stamps

NEJLEPŠÍ MOŽNÝ PŮVOD

Provenience je vedle vzácnosti a trvalé poptávky po dané položce významným cenotvorným faktorem. Čím slavnější jsou bývalí vlastníci, sbírky, kterých byla součástí, či okolnosti, za kterých byla získána, tím větší význam má v dějinách filatelie a tím více je vnímána jako prestižní, nadčasová a jedinečná.

Vystavená trojpáska byla předmětem zájmu těch největších světových sběratelů. Pravděpodobně již v meziválečném období jí vlastnil americký obchodní magnát Alfred F. Lichtenstein (1876–1947), který podstatnou část své rozsáhlé sbírky mauricijských známek získal koupí jiné spektakulární sbírky světoznámého sběratele George H. Worthingtona v roce 1917. Tu dále doplnil akvizicemi z kolekce hraběte Ferraryho, která byla rozprodávána ve Francii v letech 1921–1925. Lichtenstein se tehdy stal mimo jiné majitelem razítkovaného Modrého mauricia „**POST OFFICE**“ 2pence na části dopisu a dopisu se 2 jednopencovými známkami „**POST OFFICE**“, tzv. Bombay Cover, který je od roku 2016 v portfoliu neznámého českého sběratele a investora.

Lichtenstein, jako skutečný odborník na klasickou filatelii, více jak 30 let aktivně působil jako mezinárodní filatelistický juryman a v roce 1945 spoluzaložil v New Yorku dnes prestižní The Philatelic Foundation. Byl rovněž zařazen mezi nejprestižnější filatelistickou společnost – **Roll of Distinguished Philatelists**.

A true expert in classical philately, Lichtenstein was active as an international philatelic juryman for more than 30 years and co-founded the now prestigious The Philatelic Foundation in New York in 1945. He was also inducted into the Roll of Distinguished Philatelists, the most prestigious philatelic society.

BEST POSSIBLE ORIGIN

Provenance is an important pricing factor, in addition to rarity and sustained demand for the item. The more famous the former owners, the collections of which it was part, or the circumstances under which it was acquired, the more important it is in the history of philately and the more it is perceived as prestigious, timeless and unique.

The exhibited strip of three has been the subject of interest to the world's greatest collectors. It was probably owned as early as the interwar period by the American

Slavný dopis **Bombay Cover** s dvěmi známkami POST OFFICE 1pence, ex A. Lichtenstein. Dnes v portfoliu neznámého českého sběratele a investora.

*Famous letter **Bombay Cover** with two stamps POST OFFICE 1pence, ex A. Lichtenstein. Today in the portfolio of an unknown Czech collector and investor.*

George H. Worthington (1850–1924)

Alfred F. Lichtenstein (1876–1947)

Louise Boyd Dale (1913–1967)

*business magnate Alfred F. Lichtenstein (1876–1947), who acquired a substantial part of his extensive collection of Mauritian stamps by purchasing another spectacular collection by the world-famous collector George H. Worthington in 1917. Lichtenstein then became the owner of, among other things, a used blue Mauritius “**POST OFFICE**” 2pence letter and a letter with 2 one penny “**POST OFFICE**” stamps, the so-called Bombay Cover, which has been in the portfolio of an unknown Czech collector and investor since 2016.*

Při budování svých brilantních sbírek, které mj. zahrnovaly také klasiku Kanady, Cejlonu, Mysu Dobré naděje či Argentiny, vždy kladl důraz na kvalitu a vzácnost jednotlivých známek. Když v roce 1947 Lichtenstein zemřel, zanechal své dceři Louise Boyd Dale rozsáhlou sbírku s odhadovanou cenou 3 milióny tehdejších dolarů. Louise Boyd Dale byla podobně jako její otec vášnivou sběratelkou a rozšířila již tak mimořádnou kolekci o vzácné položky britské Afriky, asijských států či Francie. Jako první žena vůbec byla zařazena po boku svého otce do Roll of Distinguished Philatelists. Po její smrti byla celá sbírka postupně nabízena významnou americkou aukční síní v několika samostatných aukcích v letech 1968–1971, 1989–1992 a 1997. Vystavená trojpáska byla prodána v roce 1968 za 4 500 USD.

Úspěšným prodejem trojpáska Modrých mauriciů POST PAID s chybotiskem „**PENOE**“ změnila majitele a zařadila se mezi elitní položky největší novodobé sbírky známek Mauricia, kterou vybudoval japonský průmyslník z Hongkongu – Hiroyuki Kanai.

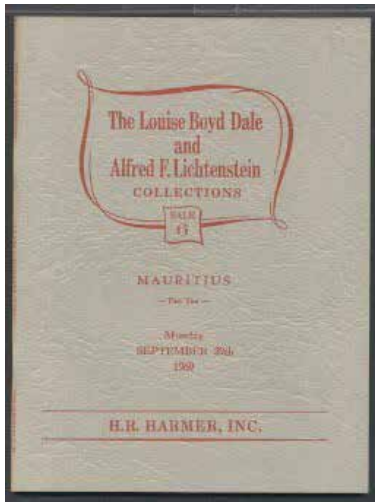
Kanai se věnoval filatelii již od svých mladých let a po skončení II. světové války se specializoval výhradně na britské kolonie. Během své padesátileté sběratelské činnosti se mu postupně podařilo vytvořit nejrozsáhlejší a nejvýznamnější novodobou sbírku mauricijských známek, která obsahovala celkem 6 známek „**POST OFFICE**“ - 1 neupotřebenou, 1 razítkovanou a 1 známku na dopise hodnoty 1 pence (Ball Invitation Envelope) + Modrý mauricius 2 pence na části dopisu a navíc legendární dopis zaslaný do Francie (Bordeaux Cover) se společnou frankaturou obou známek 1 pence a 2 pence. Také on byl přijat do prestižní Roll of Distinguished Philatelists. Kanai zařazoval do své sbírky pouze výjimečné exempláře a známky s proveniencí ex Kanai jsou na světovém filatelistickém trhu vnímány coby ty nejlepší objekty. Kanaiova kompletní sbírka Mauricia byla v roce 1993 nabídnuta k rozprodeji firmou Feldman v Ženevě a realizované ceny zlomily několik filatelistických rekordů, když celková dosažená suma atakovala hranici 10 milionů USD.

Legendární Bordeaux Cover s oběma mauricií POST OFFICE 1847 byl naposledy prodán v roce 1993 za rekordních 6 100 000 švýcarských franků

The legendary Bordeaux Cover with both POST OFFICE 1847 stamps was last sold in 1993 for a record 6 100 000 Swiss francs

In building his brilliant collections, which included classics from Canada, Ceylon, the Cape of Good Hope and Argentina, he always emphasized the quality and rarity of individual stamps. When Lichtenstein died in 1947, he left his daughter, Louise Boyd Dale, an extensive collection with an estimated value of \$3 million at the time. Like her father, Louise Boyd Dale was an avid collector and expanded her already extraordinary collection to include rare items from British Africa, Asian countries, and France. She was the first woman ever to be included in the Roll of Distinguished Philatelists, following her father's example. After her death, the entire collection was successively offered by a major American auction house in several separate auctions in 1968–1971, 1989–1992 and 1997. The exhibited strip of three was sold in 1968 for \$4 500.

Obálka aukčního katalogu Harmer z roku 1968

Cover of the 1968 Harmer auction catalogue

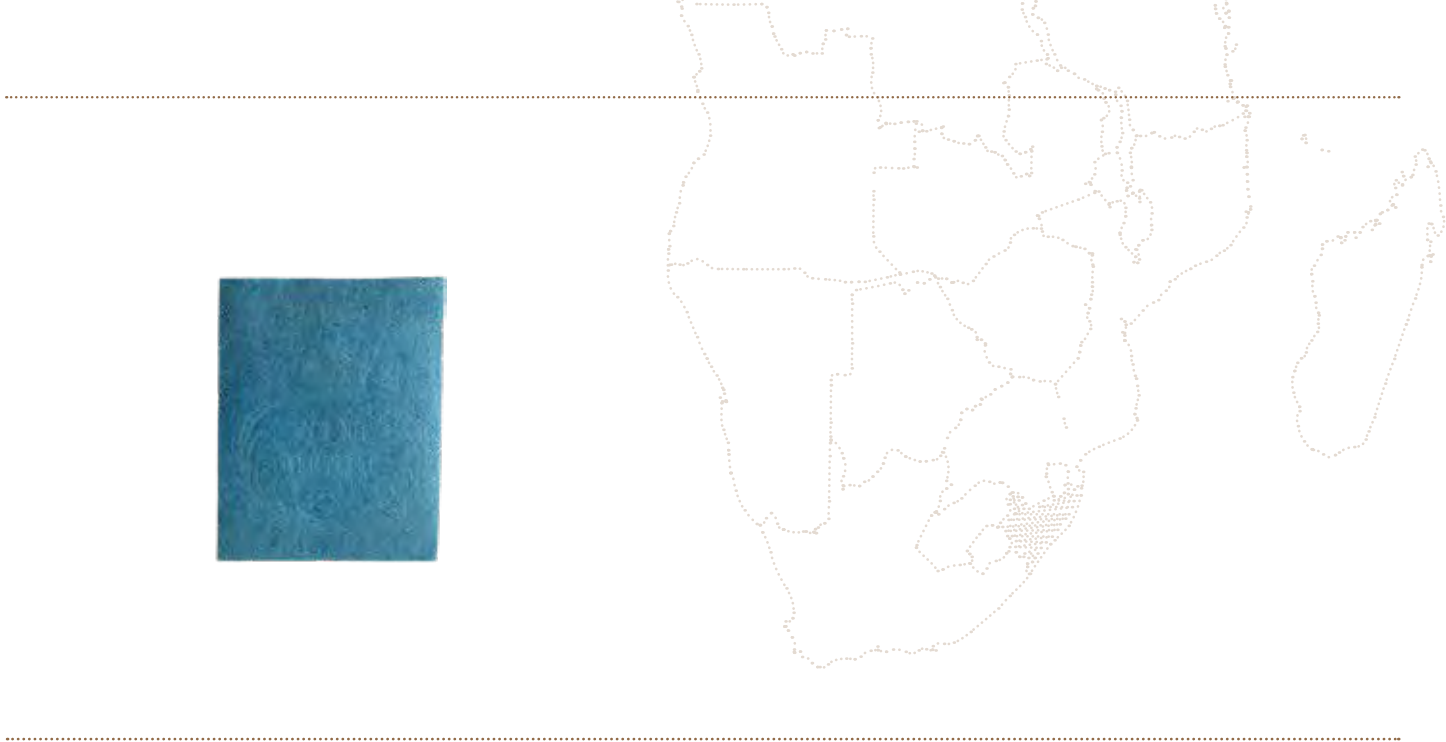

Detail první strany pergamenové listiny Roll of Distinguished Philatelists. Rothschild, Crawford, Tapling, Duveen, Maury, Moens, to jsou jen některá jména velikánů filatelie zde obsažených.

Detail of the first page of the parchment Roll of Distinguished Philatelists. Rothschild, Crawford, Tapling, Duveen, Maury, Moens are just some of the names of the great philatelists included here.

Hiroyuki Kanai (1925–2012)

KLENOTY NATALU

JEWELS OF NATAL

Britská kolonie Natal rozkládající se ve východní části jižního cípu afrického kontinentu vznikla po anexi původně búrské republiky Natalia britskou správou 23. dubna roku 1843. Hlavním městem se stal Pietermaritzburg, kde byly 26. května 1857 vydány také jeho první poštovní známky. Natal tak následoval ostrov Mauricius s legendárními „**POST OFFICE**“ (1847) a Mys Dobré naděje s „**Triangulars**“ (1853) a stal se teprve třetím africkým územím s poštovními známkami. Ty zde průběžně vycházely až do vytvoření Jihoafrické unie v roce 1910.

The British colony of Natal, situated in the eastern part of the southern tip of the African continent, was established after the annexation of the formerly Boer Republic of Natal by the British administration on 23 April 1843. Pietermaritzburg became the capital, where its first postage stamps were also issued on 26 May 1857. Natal thus followed the island of Mauritius with the legendary “**POST OFFICE**” (1847) and the Cape of Good Hope with the “**Triangulars**” (1853) to become only the third African territory with postage stamps. These were continuously issued here until the formation of the Union of South Africa in 1910.

Pietermaritzburg, náměstí s radnicí před rokem 1900

Pietermaritzburg, square with town hall before 1900

Znak Natalu z druhé poloviny 19. století

The coat of arms of Natal from the second half of the 19th century

Mapa Natalu kolem roku 1860

Map of Natal circa 1860

RELIÉFNÍ VYDÁNÍ 1857

První natské vydání reliéfních (**embossed**) známek vzniklo na základě naléhavé potřeby místní poštovní správy po zjednodušení a zrychlení poštovního provozu po vzoru Velké Británie. Vzhledem ke zpoždění výroby známek určených pro jednotlivé kolonie v Londýně („**Chalon Head**“ z tiskárny Perkins Bacon) bylo v polovině roku 1857 rozhodnuto o vyhotovení známek přímo v kolonii. V první fázi byly vydány čtyři hodnoty 3 pence, 6 pencí, 9 pencí a 1 šilink, doplněné později ještě o hodnotu 1 pence. Design známek navrhl anglický rytec Benjamin Wyon (1802–1858), mj. bratranec známějšího Williama Wyona, autora medaile královny Viktorie, která se stala předlohou pro první známky světa Penny Black a Two Pence Blue. Vedle vlastních nominálů byl v reliéfu zobrazen také název kolonie NATAL, písmena VR (Victoria Regina) a britská koruna. Jednotlivé hodnoty se pak lišily podle barvy papíru (vyroben firmou **May and Davis** v Pietermaritzburgu), na kterém byly vytlačeny - hodnota 3 pence na růžovém, 6 pencí na zeleném, 9 pencí na modrém a 1 šilink na hnědém. Známkly byly vzhledem k absenci jakéhokoliv perforačního stroje ručně stříhány. Záhy se však ukázalo, že známky s reliéfním tiskem nejsou pro poštovní provoz příliš vhodné a byly nahrazeny v roce 1859 již dodanými „**Chalon Head**“. Vzhledem k nízkému nákladu a krátké době použití jsou první známky a dopisy Natalu velmi vzácné a byly zahrnuty do všech nejvýznamnějších sbírek – Ferrary, Burrus, Lichtenstein atd.

Vystavený exemplář hodnoty 9 pencí, opatřený 3 atesty pravosti, patří mezi pouhé dva neupotřebené dochované kusy, přičemž druhý je součástí britské „**The Royal Collection**“.

Certifikáty pravosti

Certificates of Authenticity

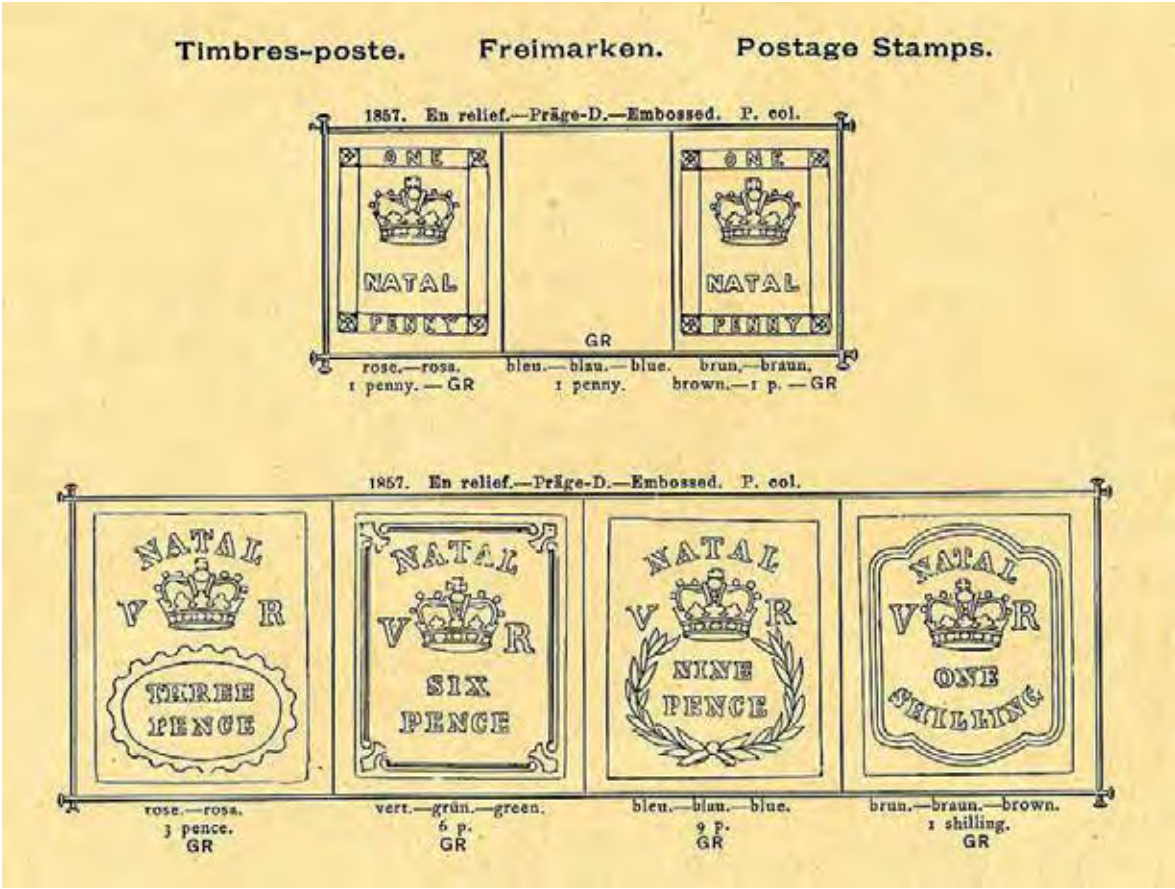

EMBOSSSED ISSUE 1857

The first Natal issue of embossed stamps was the result of the local postal administration's urgent need to simplify and speed up postal operations, following the example of Great Britain. Due to delays in the production of stamps destined for the individual colonies in London (**‘Chalon Head’** from the Perkins Bacon printing works), it was decided in mid 1857 to produce the stamps in the colony itself. In the first phase, four values of 3 pence, 6 pence, 9 pence and 1 shilling were issued, supplemented later by a 1 pence value. The stamps were designed by the English engraver Benjamin Wyon (1802–1858), a cousin of the better-known William Wyon, designer of the Queen Victoria Medal, which became the model for the world's first Penny Black and Two Pence Blue stamps. In addition to the actual denominations, the relief also featured the name of the NATAL colony, the letters VR (Victoria Regina) and the British Crown. The individual values then varied according to the colour of the paper (produced by **May and Davis** in Pietermaritzburg) on which they were printed - the value of 3 pence on pink, 6 pence on green, 9 pence on blue and 1 shilling on brown. The stamps were cut by hand in the absence of any perforating machine. However, it soon became apparent that embossed stamps were not suitable for postal use and were replaced in 1859 by the already supplied **‘Chalon Head’** stamps. Due to the low print run and short period of use, the first Natal stamps and letters are very rare and were included in all the major collections - Ferrary, Burrus, Lichtenstein etc.

The 9p example on display is one of only two unused existing pieces, the other being part of the British “**The Royal Collection**” and is accompanied with 3 certificates of authenticity.

Vyobrazení všech hodnot reliéfního vydání 1857

Representation of all values of the relief edition 1857

Z KRÁLOVSKÉ SBÍRKY

Vysoké neupotřebené koloniální nominály jsou mezi sběrateli a investory značně oblíbené, v katalogích rychle rostoucí a dosahující vysokých tržních cen. Nejínak je to i u nejvyšší vydané hodnoty Natalu, 20 libry s portrétem krále Eduarda VII. (1841–1910). Tato známka byla vytištěna tiskárnou De La Rue v roce 1902 a na trhu se vyskytuje v neupotřebeném stavu jen zcela výjimečně.

FROM THE ROYAL COLLECTION

High unused colonial denominations are very popular among collectors and investors, growing rapidly in catalogues and achieving high market prices. This is no different for the highest value Natal issued, a £20 with a portrait of King Edward VII (1841–1910). This stamp was printed by De La Rue in 1902 and is rarely found on the market in unused condition.

Karel II. na filatelistické výstavě v Londýně v květnu 1950

Carol II of Romania at the Philatelic Exhibition in London in May 1950

Anglický král Eduard VII., prastrýc rumunského krále Karla II.

King Edward VII of England, great-uncle of King Carol II of Romania

PROVENIENCE

Provenience je vedle vzácnosti a trvalé poptávky po dané položce významným cenotvorným faktorem. Čím slavnější jsou bývalí vlastníci, sbírky, kterých byla součástí, či okolnosti, za kterých byla získána, tím větší význam má v dějinách filatelie a tím více je vnímána jako prestižní, nadčasová a jedinečná.

Vystavený exemplář patřil do monumentální sbírky rumunského krále Karla II. (1893–1953) a je vzadu opatřen jeho typickou majetnickou značkou.

PROVENANCE

Provenance is an important pricing factor, in addition to rarity and sustained demand for the item. The more famous the former owners, the collections of which it was part, or the circumstances under which it was acquired, the more important it is in the history of philately and the more it is perceived as prestigious, timeless and unique.

The exhibited example belonged to the monumental collection of King Carol II of Romania (1893–1953) and bears his typical ownership mark on the back.

Zadní strana známky £20 s majetnickou značkou (monogramem) rumunského krále Karla II.

The reverse of the £20 stamp with the ownership mark (monogram) of King Carol II of Romania

VÁŠNIVÝ SBĚRATEL

Karel II. byl vášnivým sběratelem poštovních známek a vlastnil řadu nejvýznamnějších filatelistických objektů. K nim bezesporu patřila např. obálka s Červeným mauriciem POST OFFICE (Ball Invitation Envelope) nebo eluzivní švédský chybotisk Treskilling Yellow z roku 1857.

ENTHUSIASTIC COLLECTOR

Carol II was an enthusiastic collector of postage stamps and owned a number of the most important philatelic objects. These undoubtedly included, for example, the Red Mauritius POST OFFICE (Ball Invitation Envelope) or the elusive Swedish Treskilling Yellow error of 1857.

Tiskárna De La Rue, Londýn, 1856

De La Rue printing works, London, 1856

Legendární chybotisk Treskilling Yellow, v roce 2010 prodán za 2,2 mil. USD

The legendary Treskilling Yellow misprint, sold in 2010 for 2.2 mil. USD

Obálka vyfrankovaná Červeným mauriciem POST OFFICE 1847, prodána v roce 2006 za více jak 3 mil. USD

Cover franked by Red Mauritius POST OFFICE 1847, sold in 2006 for more than 3 mil. USD

ASTRONOM, KTERÝ NEUSTOUPIL

THE ASTRONOMER WHO WOULDN'T BACK DOWN

Na rok 2023 připadla hned dvě kulatá výročí významného polsko-německého učenice Mikuláše Koperníka: 550 let od jeho narození a 480 let od jeho úmrtí. Dějiny si jej pamatují hlavně jako astronoma, ale byl i uznávaným lékařem, právníkem, duchovním, působil i jako ekonom, kartograf, diplomat a v řadě dalších oborů – až se skoro nechce věřit, co všechno v životě stihl.

The year 2023 marks two round anniversaries of the important Polish-German scientist Nicolaus Copernicus: 550 years since his birth and 480 years since his death. History remembers him mainly as an astronomer, but he was also a renowned physician, lawyer, clergyman, economist, cartographer, diplomat and many other disciplines - it's almost hard to believe what he accomplished in his lifetime.

Mikuláš Koperník (1473–1543)

Nicolaus Copernicus (1473–1543)

Narodil se v polské Toruni, která se krátce před tím vymanila ze svazku s Pruskem a stala se opět součástí Polského království. Vzdělání získal jako syn vážené a bohaté rodiny, jeho strýc, který se ho po smrti otce ujal, byl biskupem. Mikuláš díky tomu studoval postupně na několika univerzitách v Polsku a v Itálii a získal titul jako právník, o několik let později i jako lékař.

Stejně jako strýc byl povoláním duchovním, vedle toho postupně vykonával mnoho úřadů v řadě různých oborů, srdcem však byl především astronomem. Jako první v novověku vážně a hlasitě **vystoupil proti všeobecně uznávanému dogmatu, že Země je středem vesmíru**. Byl za to odsuzován (například i Lutherem), znemožnilo mu to další kariéru v rámci katolické církve (polský král jej navrhl na biskupa ve stejné církevní provincii, v níž před tím působil jeho strýc), jeho knihy byly bezmála tři sta let katolickou církví zakázány (což o ní mnohé vypovídá). Přes všechna tato protivenství Koperník ve svém heliocentrickém názoru vytrval a jeho práce se stala základem, na němž stavěli další astronomové. Dnes už dávno víme, že měl pravdu, přesto názor, že je Země středem vesmíru – a někdy dokonce, že je plochá – přetrval v myslích mnoha lidí dodnes.

Koperník byl polsko-německého původu a je většinou považován za Poláka, určitě se to ale neví. Jeho maminka byla Němka, stejně jako její bratr, už zmíněný biskup. Národnost otce známa není, a tak trochu záhadou je i jeho příjmení – **Kopernigk**, tedy složenina německého slova s polskou koncovkou. Mikuláš po většinu života žil v Polsku jako poddaný polského krále, psal však německy a latinsky.

Koperník pozorující oblohu, z knihy Epoch men, publikováno 1871

Copernicus observing the sky, from the book Epoch men, published 1871

Obraz Jana Matejky – Astronom Koperník aneb Hovory s Bohem, 1872

Oil painting by Jan Matejko – Astronom Copernicus, or Conversations with God, 1872

He was born in Toruń, Poland, which had shortly before broken away from its alliance with Prussia and became part of the Kingdom of Poland again. He was educated as the son of a respectable and wealthy family, and his uncle, who took over after his father's death, was a bishop. As a result, Nicholas studied successively at several universities in Poland and Italy and obtained a degree as a lawyer and, a few years later, as a physician.

*Like his uncle, he was a clergyman by profession, and he held many offices in many different fields, but he was an astronomer at heart. He was the first in modern times to speak out seriously and loudly **against the universally accepted dogma that the earth is the centre of the universe**. He was condemned for this (by Luther, for example), it prevented him from furthering his career within the Catholic Church (the King of Poland nominated him for bishop in the same ecclesiastical province in which*

his uncle had previously served), and his books were banned by the Catholic Church for nearly three hundred years (which says a lot about it). Despite all these adversities, Copernicus persisted in his heliocentric view, and his work became the foundation on which other astronomers built. Today we have long known that he was right, yet the view that the Earth is the centre of the universe - and sometimes even that it is flat - has persisted in the minds of many people to this day.

*Copernicus was of Polish-German descent and is usually thought to be Polish, but this is not known for sure. His mother was German, as was her brother, the aforementioned bishop. His father's nationality is unknown, and his surname is a bit of a mystery - **Kopernigk**, a compound German word with a Polish ending. Nicholas lived most of his life in Poland as a subject of the Polish king, but wrote in German and Latin.*

POŠTOVNÍ ZNÁMKY

Na poštovních známkách byl připomenut v mnoha státech světa. Poprvé se tak stalo počátkem 40. let v Německem okupované části Polska, tehdy **Generální gubernii**. Nacisté jejich vydáním pokračovali v politice cukru a biče, kdy na jedné straně nezakrytě věznili a vraždili miliony lidí a na straně druhé předstírali sounáležitost německého a polského národa na příkladu německo-polského učenice Koperníka. V květnu 1943 vyšel aršík s 10 známkami s jeho portrétem a přitiskem data 24. 5. 1543 / 1943, ke 400. výročí úmrtí. Jeho jméno je na nich uvedeno jako **Nikolaus** a příjmení jako **Kopernikus**, tedy důsledně s „k“ a nikoli s „c“, na rozdíl od podoby užívané později na známkách mnoha dalších států – Nicolaus Copernicus. Tištěn byl z desky o čtyřech polích a před samotným tiskem byly zhotoveny nezoubkované zkusmé tisky na nahnědlém papíru. Z nich se dochovalo jen několik jednotlivých aršíků, zatímco celý původní tiskový arch obsahující všechny čtyři aršíky je téměř nedostupnou – možná dokonce unikátní –, a proto zdaleka nejcennější položkou známkové země Generální gubernie.

POSTAGE STAMPS

*He was commemorated on postage stamps in many countries around the world. The first time this happened was in the early 1940s in the German-occupied part of Poland, then the **Generalgouvernement**. By issuing them, the Nazis continued their policy of carrots and sticks, on the one hand, by undisguisedly imprisoning and murdering millions of people, and on the other hand, by pretending that the German and Polish peoples belonged together, using the example of the German-Polish scholar Copernicus. In May 1943, a sheet of 10 stamps with his portrait and the date 24.5.1543 / 1943 was issued to mark the 400th anniversary of his death. His first name appears on them as Nikolaus and his surname as Kopernikus, consistently with a “k” and not a “c”, in contrast to the form used later on stamps of many other countries - Nicolaus Copernicus. It was printed from a four-field plate, and unbroken sketch prints were made on brownish paper before the actual printing. Of these, only a few individual sheets have survived, while the entire original printing sheet containing all four sheets is almost unavailable - perhaps even unique - and therefore by far the most valuable item in the stamp land of the General Government.*

Dřevoryt z Lutherovy bible z roku 1545 Genesis, Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi

Woodcut from Luther's Bible of 1545 Genesis, In the Beginning God Made Heaven & Earth

Ptolemaiova geocentrická predstava vesmíru

Ptolemy's geocentric conception of the universe

Koperníkova heliocentrická soustava vesmíru

Copernican heliocentric system of the universe

JEHO CÍLEM BYLA DOKONALOST

HIS AIM WAS PERFECTION

Alfred H. Caspary (1877–1955) byl americký filatelista, který je ve filatelistickém světě známý jako **The Connoisseur (Znalec)** a který prý vlastnil nejcennější sbírku klasických známek světa, jaká kdy vznikla, a měl o nich bezkonkurenční znalosti.

Kupoval pouze nej kvalitnější známkový materiál. Drobné vady Caspary akceptoval pouze tehdy, když nebyly známy žádné jiné exempláře. Tvrdil, že nikdy nekoupil ani jeden z **Post Office Mauriciů**, protože nikdy nebyly nabízeny exempláře, které by odpovídaly jeho kritériím kvality. Přesto byla jeho sbírka uložena chaoticky, často v původních obálkách z nákupu, v opotřebovaných albech. Nikdy soutěžně nevystavoval, ale zapůjčoval rarity na významné světové výstavy známek. Celková hodnota a kvalita jeho sbírky se ukázala, až když byla vydražena (H. R. Harmerem) v sérii 16 aukcí v letech 1955 až 1958. Vynesly celkem 2 850 746 dolarů, což byl mnohonásobek toho, co zaplatil během desetiletí nákupů.

Alfred H. Caspary (1877–1955) was an American philatelist who is known in the philatelic world as **The Connoisseur**, and who it is said possessed the most valuable collection of classic stamps of the world ever formed, and having unrivalled knowledge of them.

*He bought only the best quality stamp material. Caspary had accepted small defects only when no other examples were known to exist. He claimed he had never purchased either **Post Office Mauritius** as no examples were ever offered that matched his criteria for condition. His collection was stored haphazardly, often in the original glassine envelopes of purchase, in albums that became worn from handling. He never exhibited competitively, but would lend rarities to major stamp shows world-wide. The overall quality of his holdings became evident when they were auctioned (by H. R. Harmer) in a series of 16 sales starting in 1955 and finishing in 1958, bringing a total of \$2 850 746 – a large multiple of what he had paid over the decades he was active.*

Alfred H. Caspary (1877–1955)

Zadní strana známky z Casparyho sbírky s firemní značkou Pemberton, Wilson & Co. (cca 1920) a se znaleckou značkou H. Bloch, cca 1940 (viz nahoře uprostřed)

The reverse of a stamp from the Caspary collection with the company mark Pemberton, Wilson & Co. (about 1920) and the expert mark H. Bloch, about 1940 (see top centre)

Nakoupil mnoho klasických známek, jejich duplikátů a celistvostí, obvykle ve výjimečné kvalitě, a poznámka „*ex Caspary*“ je jedním z nejpůsobivějších vymezení původu.

K raritám v Casparyho sbírce patří např. Baden error cover, dopis s černou 9 krejcarovou známkou Baden 1851, omylem vytištěnou na modrozeleném papíře místo růžovém, který byl v roce 2018 prodán za 1 524 601 EUR.

Další z nejvýznamnějších položek Casparyho sbírky je jediný známý dopis s havajskou dvoucentovou misionářskou známkou z roku 1851 a zároveň jediný neporušený dopis se dvěma různými nominálními hodnotami těchto misionářských známek. Jde o nejvzácnější a nejslavnější ze všech havajských dopisů a dopisů Spojených států. Je všeobecně řazen mezi nejvýznamnější světové filatelistické položky, jeho současná cena je 3 000 000 dolarů.

He bought many classic stamps, multiples and covers that struck his fancy, usually in exceptional condition and of impressive appearance, and the notation ex Caspary is one of the most impressive delineations of provenance possible.

Rarities in Caspary's collection include Baden error cover, a letter with a black 9 Kreuzer Baden 1851 stamp accidentally printed on blue-green paper instead of pink, which sold for 1 524 601 Euros in 2018.

Exponát jako los 204 v aukci H. R. Harmer - Alfred H. Caspary Collection z roku 1957

Exhibit as lot 204 in the 1957 H. R. Harmer - Alfred H. Caspary collection Auction

Britská Guiana 1851, 12 centů černá na světle modrém papíru **Cottonreel** z Casparyho sbírky

British Guiana 1851 12 cents black on light blue Cottonreel paper from the Caspary collection.

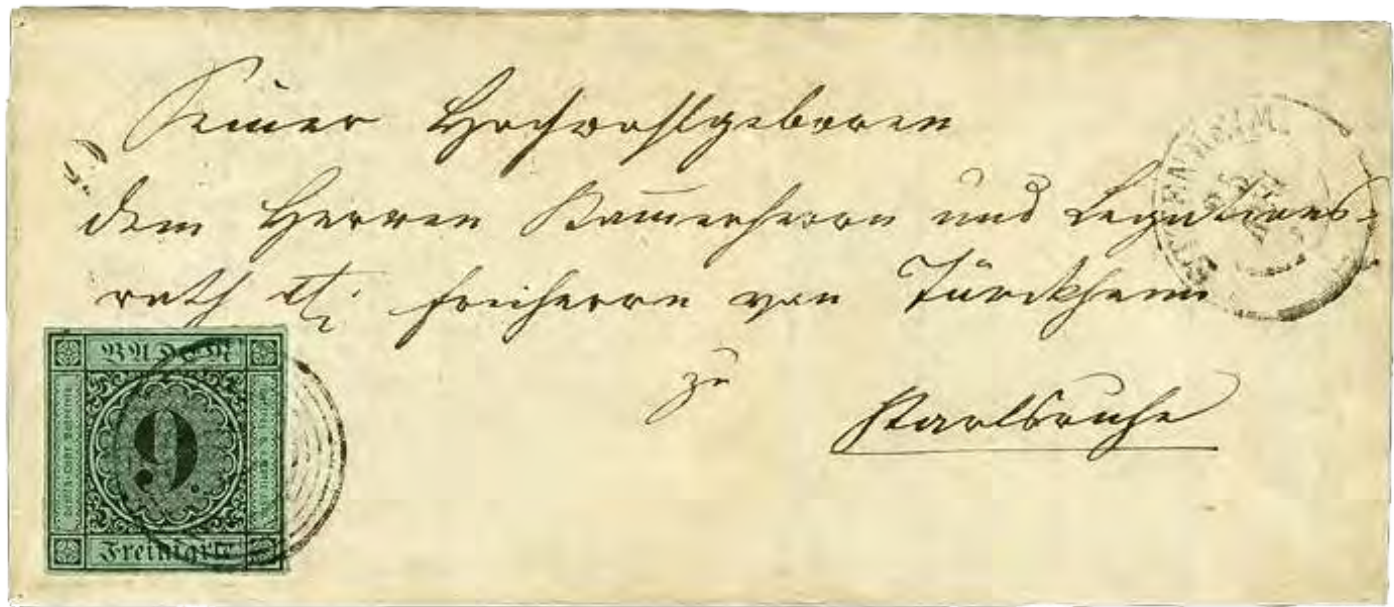
Britská Guiana 1850–51 **Cottonreels** 12c. černá na indigovém papíru, Townsendův **typ D**, kruhově střižená s rovnoměrnými okraji nedotýkajícími se rámečku, nezřetelné iniciály, velká část razítka **Demerara** (2. prosince 1851). Certifikát B.P.A. (2014).

British Guiana 1850–51 Cottonreels 12c. black on indigo, Townsend type D, cut round and not touching frameline with good even margins all around, indistinct initials, used with large part Demerara c.d.s. (2 December 1851). B.P.A. Certificate (2014).

Britská Guiana 1850–51 **Cottonreels** 2c. černá na bledě modrém papíru, Townsendův **typ C** s tenkým rámečkem, se vzácnou variantou **2 z 12** s rovnou patkou (červená šipka ukazuje na rovnou patku dvojky zespodu), kruhově střižená s rovnoměrnými okraji, s iniciálami „**EDW**“ (postmaster E. D. Wight) a s jasným razítkem Demerara z 30. května 1851; **Na celém světě je známo méně než deset exemplářů.** Certifikát B.P.A. (2014).

British Guiana 1850–51 Cottonreels 2c. black on pale blue, Townsend Type C with thin frame, showing the rare 2 of 12 with straight foot variety (the red arrow points to the straight foot of the two from below), cut round with good even margins, initialled "EDW" (postmaster E. D. Wight) and cancelled by clear Demerara cancellation of 20 May 1851; Less than ten specimens are known worldwide. B.P.A. Certificate (2014).

Dopis Baden error

Baden error cover

COTTONREELS

Jednou z významných položek Casparyho sbírky byla i Britská Guiana 1851 12 centů černá na světle modrém papíru. Patří do první série známek vydaných v letech 1850–1851 v Britské Guianě, později nazvaných **Cottonreels**. Do série patří ještě 4centová žlutá a 8centová zelená. Přezdívka Cottonreels vznikla proto, že známky nejvíce připomínaly tehdejší ozdobné etikety na koncích dřevěných špulek s bavlněnými nitěmi. Znamky byly tištěny v tiskárně novin Royal Gazette of British Guiana na barevných papírech různých typů a odstínů. Vznikly podivuhodné a naprosto originální kruhové známky pomocí tisku hranou stočené mosazné pásky s naletovanými běžnými tiskárenskými písmeny a číslicemi tvořícími nápis BRITISH GUIANA a nominální hodnotu. Tištěny byly ručně, čtyřmi těmito stočenými pásky naráz (rozeznáváme tak 4 tiskové typy), obyčejnou tiskařskou barvou, písmena poskládaná nepravidelně a v jiném fontu, než označení nominálu. Z archů se známky oddělovaly vystřížením, buď do čtverce (jsou velkými raritami), nebo do kruhu. Brzy po zrodu filatelie byla rozpoznána vzácnost těchto známek (poprvé se objevily v katalozích v roce 1864) a záhy patřily jen do těch nejvýznamnějších sbírek.

Dopis Havajská misionářská

Hawaiian Missionary Cover

COTTONREELS

One of the significant items in Caspary's collection was the 1851 British Guiana 12 cents black on pale blue paper. It belongs to the first series of stamps issued in British Guiana, later called **Cottonreels**. The series also includes 4-cent yellow and 8-cent green. The nickname Cottonreels came about because the stamps most closely resembled the decorative labels on the ends of wooden spools with cotton thread. The stamps were printed in the Royal Gazette of British Guiana newspaper printing-house on coloured papers of various types. This led to remarkable and completely original circular stamps printed using the edge of a rolled up brass tape, to

which common printing letters and numbers were soldered, creating the British Guiana + denomination inscription. The stamps were hand-printed using 4 of these rolled up tapes at once (thus we distinguish 4 print types) with common printing colour and the letters were placed irregularly and in a different font than the one used for the denominations. Stamps were separated from the sheets by being cut out, either in squares (very rare) or in circles. The rarity of these stamps was recognized shortly after the birth of philately (appearing in catalogues for the first time in 1864) and soon became part of only the most significant collections.

NEJDRAŽŠÍ COTTONREEL ZE SBÍRKY

Nejvyšší částka za Britskou Guianu 1851 12 centů **Cottonreel** z Casparyho sbírky padla v aukci Davida Feldmana 27. června 2014, když známku vydražil katarský princ Mohammed Al Thani za 46 000 EUR + aukční provize.

Popis v aukčním katalogu: 1850–51, 12 centů černá na bledě modré, Townsend typ B, s iniciálami poštovního úředníka Wighta **EDW**, osmiúhelníkový stříh se zřetelnými až širokými okraji po celém obvodu, s ideálním otiskem datového razítka z 29. července 1851 Demerara, v certifikátu jsou uvedeny **dvě povrchové ztenčeniny**, ale domníváme se, že by mohly být způsobeny průsvitem způsobeným lepem z předchozího připevnění, protože nejsou patrné žádné odřeniny papíru (známka byla při prodeji z Casparyho sbírky popsána jako **velmi dobrá**); jeden z nejlepších z pouhých sedmi exemplářů s osmiúhelníkovým stříhem v soukromých rukou. Znalecký posudek: Pemberton garantuje a signováno Bloch, Cert. BPA (2014).

THE MOST EXPENSIVE COTTONREEL IN THE COLLECTION

*The highest price for the British Guiana 1851 12 cent **Cottonreel** from the Caspary collection was achieved at the David Feldman auction on 27 June 2014, when the stamp was auctioned by Mohammed Al Thani, prince of Qatar for EUR 46 000 + auction commission.*

*Description in the auction catalogue: 1850–51, 12 cents black on pale blue, Townsend Type B, with initials of postal clerk Wight **EDW**, cut octagonally with almost clear to large margins all round, with ideal strike of 29 July 1851 Demerara datestamp, **two shallow thins** mentioned in the certificate, but we are of the opinion that these could be due to translucency caused by the gum from a previous hinge, as no paper abrasion is to be seen (actually in the Caspary sale this stamp was described as **very fine**); one of the finest of just seven cut-octagonally single examples in private hands. Expertise: Pemberton guarantee and signed Bloch, Cert. BPA (2014).*

COTTONREEL NA SVĚTLE MODRÉM PAPIŘU

Jednou z významných položek Casparyho sbírky byla i Britská Guiana 1851 12 centů černá na světle modrém papíru **Cottonreel**. Byla vydražena v Harmerově aukci v květnu roku 1957. Kupcem byl **John Eleuthère du Pont**, dědic jmění známé americké rodiny du Pontů, ornitolog, koncholog a podporovatel sportu. A také filatelista. Zemřel ve vězení, odsouzen za vraždu. Vlastnil nejvíce Cottonreels v dějinách filatelie. Byl majitelem i slavné Britské Guiany 1 c magenta, kterou z jeho pozůstalosti v roce 2014, v aukci Sotheby's, koupil za 9,5 mil USD známý americký miliardář a filatelista Stuart Weitzman.

COTTONREEL ON A PALE BLUE PAPER

*One of the significant items in Caspary's collection was the 1851 British Guiana 12 cents black on pale blue paper **Cottonreel**. It was sold at the Harmer's auction in May 1957. The buyer was John Eleuthère du Pont, heir to the fortune of the famous American du Pont family, ornithologist, conchologist and sports supporter. And also a philatelist. Died in prison, convicted of murder. He owned the most Cottonreels in the history of philately. He was also the owner of the famous British Guiana 1 c magenta, which was bought from his estate in 2014, at Sotheby's auction, for 9.5 million USD by the famous American billionaire and philatelist Stuart Weitzman.*

John Eleuthère du Pont (1938–2010)

Přezdívka Cottonreels vznikla proto, že známky nejvíce připomínaly tehdejší ozdobné etikety na koncích dřevěných špulek s bavlněnými nitěmi

The nickname Cottonreels came about because the stamps most closely resembled the decorative labels on the ends of wooden spools with cotton thread

MYS DOBRÉ NADĚJE 1861

CAPE OF GOOD HOPE 1861

CHYBOTISK 4 PENCE

Idea zavést na území tzv. Cape Colony jednotné poštovní tarify a s nimi vlastní výplatní známky po vzoru britských se objevila již roku 1846. Definitivně je prosadil roku 1852 nový guvernér Sir George Cathcart. Jím založený výbor Postal Enquiry Board objednal u londýnské tiskárny Perkins, Bacon & Co prvních 100 000 známek 4pencových pro dopisy a 50 000 1pencových pro noviny. Z různých návrhů na toto vydání byly vybrány dva od Charlese D. Bella (prospektor a výtvarník z Kapského Města) – trojúhelník s alegorií „**Naděje**“ a pětiúhelníková známka s portrétem Viktorie. V zájmu koloniálních autorit bylo co největší odlišení a originalita v rámci impéria, a tak byl přijat dnes legendární trojúhelníkový design. Výroba a doprava známek trvala téměř rok. Na pošty byly vydány 1. září 1853. Dodávky průběžně pokračovaly, roku 1858 byly přibrány další nominály 6 Pence a 1 Shilling.

ERROR OF COLOUR 4-PENCE

The idea of introducing in the territory of the so-called Cape Colony uniform postal tariffs and with them postage stamps similar to the British ones appeared as early as in 1846. They were finally pushed through by the new Governor Sir George Cathcart in 1852. The Postal Enquiry Board established by Sir George Cathcart ordered the first 100 000 4-pence stamps for letters and 50 000 1-pence stamps for newspapers from the London-based printing company Perkins, Bacon & Co. From various designs for this issue, two presented by Charles D. Bell (a Cape Town prospector and artist – a triangle with an allegory of "Hope" and a pentagonal stamp with a portrait of Victoria) were chosen. The colonial authorities were interested in the greatest possible distinction and originality within the empire, and so the now legendary triangle design was accepted. The production and transport of stamps took almost one year. They were issued to post offices on 1 September 1853. Deliveries continued on an ongoing basis. Other nominal values of 6 pence and 1 shilling were added in 1858.

Státní znak Kapské kolonie

Coat of arms of the Cape Colony

Sir George Cathcart (1794–1854)
Guvernér Kapské kolonie

Governor of Cape Colony

V roce 1860 přišla do kolonie opět zásilka nových „trojúhelníků“ z Londýna, ale díky ztrátě průvodních dokladů skončila bez povšimnutí ve skladech firmy Union Steamship Co. v Kapském městě zaměněna za jiné zboží. Známky pak chyběly na poštách a v lednu 1861 byly takřka vyčerpány. Vláda poslala do Londýna dopis s dotazem na **nedodané** známky a urychleně nechala vydat lokální provizoria.

Výrobou provizorních známek byla pověřena tiskárna významného místního politika Saula Solomona, od roku 1860 vlastníci stroj na odlévání stereotypů, a tedy umožňující i tisk známek. Ocelovou raznici pro výrobu matrice zhotovil místní rytec Ch. J. Roberts. Kresba „**Naděje**“ a další znaky se tak výrazně odlišily od původních trojúhelníků ex Perkins, Bacon. K dispozici také nebyl známkový papír s průsvitkou, a tak byl použit tenký nehomogenní ruční papír z místní manufaktury, náchylný k lomům a různým poškozením. Odlité kovové štočky byly pro tisk přilepeny na dřevěnou desku a celé vydání je proto zváno „**Woodblock’s**“ a někdy je chybně považováno za dřevoryty. Od února do dubna 1861 bylo vydáno cca 125 000 kusů 1pencových a 113 000 kusů 4pencových. Na počátku března došlo k rekonstrukci obou tiskových desek a k náhodné záměně jednoho štočku 1 pence za jeden 4pencový a naopak.

Od 9. do 14. března 1861, kdy byla chyba odstraněna, tak vzniklo 1 564 chybotisků 4pencí červených a 1 194 chybotisků 1pencí modrých. V dubnu pak byly vytištěny poslední „**Woodblock’s**“. Došel totiž vysvětlující dopis z Londýna a byly nalezeny ony „**ztracené**“ známky. Tisk trojúhelníků pak pokračoval v Londýně. Od Perkins, Bacon výrobu převzala firma De La Rue.

In 1860, a shipment of new „triangles“ arrived to the colony from London again, but due to the loss of accompanying documents it ended up unnoticed in the warehouses of Union Steamship Co. in Cape Town confused with other goods. The stamps were then missing at post offices and were almost used up in January 1861. The government sent a letter to London inquiring about „undelivered“ stamps and had local provisional stamps promptly issued.

The production of provisional stamps was commissioned to the print company of Saul Solomon, an important local politician, possessing a machine for the casting of stereotypes since 1860, which enabled stamp printing. The steel die for the production of the matrix was made by the local engraver Ch. J. Roberts. The drawing of "Hope" and other features thus differed significantly from the original triangles ex Perkins, Bacon. Also, no watermarked stamp paper was available, so thin non-homogeneous handmade paper from a local manufactory was used, which was susceptible to creases and various damage. The cast metal printer's blocks were glued to a wooden plate for printing and the entire edition is therefore called „Woodblock's“ and sometimes incorrectly regarded as woodcut. Approximately 125 000 1-pence and 113 000 4-pence pieces were issued from February to April 1861. At the beginning of March, both printing plates were reconstructed and one 1-pence printer's block was accidentally confused with one 4-pence printer's block and vice versa.

From 9 March until 14 March 1861, when the error was eliminated, 1 564 printing errors of 4-pence red and 1 194 printing errors of 1-pence blue were made. In April, the last „Woodblock's“ were printed. The explanatory letter arrived from London and the „lost“ stamps were found. The triangles continued to be printed in London. The production was taken over by De La Rue from Perkins, Bacon.

První poštovní úřad, Port Elizabeth, 1851 (znázorněn šipkou)

The first post office, Port Elizabeth, 1851 (shown by arrow)

Území kolonie mys Dobré naděje v r. 1860

Territory of the Cape of Good Hope, 1860

Charles D. Bell (1813–1882)
Autor známky

Author of the stamp

Saul Solomon (1817–1892)
Tiskař Woodblocks

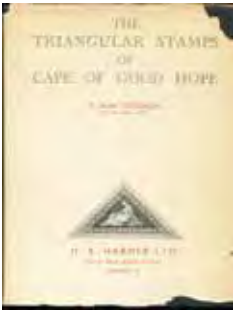
Woodblocks printer

CHYBOTISKY

ERRORS OF COLOUR, tedy červené 4pence a modré 1pence se staly ikonickými raritami britských kolonií. Dle dostupných odhadů se zachovala cca 3 % z jejich původních počtů. Červené chybotisky jsou známy rumělkové (vermilion) a karmínové, které jsou přibližně 2x vzácnější. Díky použitému papíru jsou většinou více či méně poškozené. Od počátků filatelie patří k nejslavnějším známkám světové klasiky. Byly a jsou vždy v čele těch největších sbírek – Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey aj. Katalog Stanley Gibbons dnes karmínově červené 4pence oceňuje na 95 000 liber.

Zde vystavený exemplář je kvalitou vysoce nadprůměrný, původně ze slavné sbírky mysu Dobré naděje největšího znalce tohoto tématu Alana D. Stevenson (Crawford medal) autora úctyhodného díla The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

Budova Perkins Bacon & Co. „Bank Note Engravers“ na Fleet Street 69 v Londýně, 1887

Perkins Bacon & Co. "Bank Note Engravers" building at 69 Fleet Street, London, 1887

Pohled do interiéru tiskárny Perkins Bacon

An interior view of Perkins Bacon's printing activities

ERRORS OF COLOUR

Errors of Colour, that is red 4-pence stamps and blue 1-pence stamps became iconic rarities of the British colonies. According to available estimates, approximately 3% of their original numbers have been preserved. In addition, the vast majority are more or less damaged due to the paper used. Since the beginning of philately, they belong among the most famous stamps of world classics. They have always been at the forefront of the largest collections – Ferrary, Tapling, Burrus, Stevenson, Royal Collection, Hackmey and others. Today, the Stanley Gibbons catalogue values red 4-pence stamps at 95 000 British pounds.

The specimen exhibited here is highly above average in terms of quality, originally from the famous Cape of Good Hope collection of the greatest connoisseur of this topic, Alan D. Stevenson (Crawford medal), the author of the remarkable work The Triangular Stamps of Cape of Good Hope.

The Triangular Stamps of Cape of Good Hope

Druhý zmíněný chybotisk ONE PENNY MODRÁ, který měli také ve svých sbírkách Ferrary i Stevenson

The second mentioned error of colour ONE PENNY BLUE, also in the collections of Ferrary and Stevenson

Kapské Errors of Colour patřily vždy do těch nejslavnějších sbírek

„Errors of Colour“ from the Cape Colony always belonged to the most famous collections

Alan D. Stevenson (1891–1971)

Philipp von Ferrary (1850–1917)

Maurice Burrus (1882–1959)

Thomas Tapling (1855–1891)

Král Jiří V. (1865–1936)

PRVNÍ MEZI VŠEMI

THE FIRST AMONG OTHERS

V roce 1836 Sir Rowland Hill vyvolal ve Spojeném království Velké Británie iniciativu rekonstruovat britský poštovní systém, v němž by poštovné bylo předplaceno jednotným poštovním. Tím bylo možno opustit složitou soustavu poštovních tarifů, kdy poplatky hradil příjemce zásilky, který mnohdy odmítal zásilku převzít. Během doby konvenci předplaceného poštovného přijal celý svět. Byla to revoluce v komunikaci.

Tuto reformu představil Sir Rowland Hill v roce 1837 a výsledkem bylo o 3 roky později zavedení první poštovní známky světa tzv. PENNY BLACK. Byla to známka v hodnotě 1 pence, což odpovídalo tarifu pro přepravu dopisů o váze do 14 gr (½ unce) bez ohledu na vzdálenost. Nalepením známky na dopis a orazítkováním (znehodnocením) bylo stvrzeno zaplacení poštovního poplatku. Penny Black byla vydána 1. května 1840, s oficiálním zahájením její platnosti od 6. května 1840. Tomu však předcházela soutěž na námět známky vyhlášená v roce 1839 britským ministerstvem financí.

Po složitém výběrovém procesu bylo nakonec rozhodnuto použít podobiznu královny Viktorie (1819–1901). Jako podklad sloužil portrét na pamětní medaili vyražené v roce 1837 při příležitosti první návštěvy královny Viktorie v Guildhall (ceremoniální a administrativní budova z roku 1440 v centru Londýna), v Londýnském City. Tvůrcem medaile byl respektovaný neoklasicistický umělec William Wyon. Návrh na známku následně provedl Henry Corbould a vlastní rytinu vyhotovili Charles Heath a jeho syn Frederick. Tento motiv byl pak používán na všech známkách Viktoriiny éry.

In 1836, Sir Rowland Hill (1795–1879) initialised an effort to readjust the postal system of the United Kingdom of Great Britain, so that postage costs would be prepaid with a unified charge. That would enable the Kingdom to abandon a complicated system of tariffs, where the costs were to be covered by the recipient, who often refused to do so. After a certain time, the model of prepaid postal charges was adopted worldwide. It was a revolution in communication.

Sir Rowland Hill introduced his reform in 1837 and as a result the PENNY BLACK, the first postage stamp in the world, was issued 3 years later. The stamp had a value of 1 penny, which corresponded to the tariff for transporting letters weighing up to 14 g (½ ounce), regardless of the distance. The gluing of the stamp to the letter and its cancellation (applying the post mark) served as confirmation, that the postage costs were covered.

Penny Black was issued on 1 May 1840 and gained its validity officially on 6 May 1840. This was preceded by a competition for the stamp's design, which was declared in 1839 by the Ministry of Finance.

The portrait of Queen Victoria (1819–1901) was chosen after a complicated selection process. A commemorative medal with the Queen's portrait from 1837 served as the basis for the new stamp's design. This medal was issued after Queen Victoria's first visit at Guildhall in London City, a ceremonial and administrative building built in 1440. Its author was a respected neo-classicist artist William Wyon (1795–1851). Henry Corbould then prepared a draft for the stamp and Charles Heath and his son Frederick made the engraving itself. This motive was used on all British stamps throughout the Victorian era.

Rowland Hill (1795–1879)

William Wyon (1795–1851)

Wyonova medaile, 1837
1837 Wyon City Medal

Kompletní rekonstrukce tiskového archu první známky světa podle písmen, resp. jejich kombinací.

A reconstruction of a print sheet of the first stamps in the world according to the letters or more precisely their combinations.

Vzniklo neobyčejně krásné umělecké dílo, a to i z pohledu budoucích generací filatelistů. Portrét na známce je jemná rytina a je doplněna geometrickými tvary. Portrét byl zvolen záměrně jako ochranný prvek proti padělání, neboť v době vzniku známky panovala obecná shoda, že odlišnost ve tváři je snáze identifikovatelná než u geometrických a ornamentálních tvarů, které byly zastoupeny na mnoha nepřijatých návrzích při soutěži v roce 1839. Horní rohy známky mají hvězdicový motiv, spodní obsahují písmena označující pozici známky na tiskovém archu (sheet). Každý arch se skládal z 240 známek ve 20 řadách a 12 sloupcích, což odpovídá písmenovému značení (lettering) horizontálně A až L a vertikálně A až T. Známky byly tištěny v černé barvě na archy ručního papíru s průsvitkou (vodotiskem) malá Koruna, coby dalším ochranným prvkem, kterého bylo dosaženo tlakem formy na vlhký známkový papír.

An immensely beautiful piece of art came into being, also very appealing to future generations of philatelists. The portrait on the stamp is a fine engraving accompanied by geometrical shapes. A portrait was chosen on purpose as a security measure against forgeries, because at that time, the general consensus was, that differences in a face are much likely to be identified, than those of geometrical or ornamental shapes, which were present on a large number of unaccepted essays from the 1839 competition. The top corners carry stellate motives and the bottom two are marked with letters denoting the stamp's position in the sheet. Every sheet comprised of 240 stamps arranged in 20 rows and 12 columns, which corresponds with the lettering A to L horizontally and A to T vertically. The stamps were printed in black colour on sheets of hand-made paper with a Small Crown watermark, serving as another safety measure, was achieved through applying pressure on wet stamp paper with a form.

		1			12
		A	B	C	→ L
1	A	AA	AB	AC	→ AL
	B	BA	↘		BL
	C	CA			CL
	↓	↓			
20	T	TA			TL

Schéma písmenového značení (lettering) archu PENNY BLACK

Plating of Penny Blacks

Průsvitka malá Koruna

Watermark Small Crown

Certifikát BPA

Certificate BPA

ZKOUŠKA PAPÍRU A LEPU

Perkins, Bacon & Co. prováděla v roce 1840 zkoušky papíru a lepu s cílem najít pro poštovní známky tu optimální kombinaci. Vznikly tyto zkušební tisky a byly opatřeny ručně psaným údajem o váze papíru. Zde je prezentace 6 příkladů Penny Black, tisková deska č. 7, každá jako **ZKUSMÝ TISK na tenkém ručním papíru** – 24 lb, 26 lb a 28 lb (váha za balík). Známky opatřeny zkušebním soustředným kulatým razítkem a přilepeny na arch “J MORBEY & Co. / 1840” (papír s vodotiskem). Aplikovány různé typy lepu.

Jedná se o extrémně vzácné a žádané zkusmé tisky s velkým filatelistickým významem. Vlastnosti papírů a lepu byly ve schvalovacím řízení posuzovány přímo R. Hillem! Jsou známy jen 4 takové listy v soukromých rukou a jeden exemplář se nachází v Royal Collection krále Karla III.

PRVNÍ RAZÍTKO RAKOUSKÉ POLNÍ POŠTY

THE FIRST POSTMARK OF THE AUSTRIAN FIELD POST

VÁLKY O DĚDICTVÍ RAKOUSKÉ

AUSTRIAN SUCCESSION WARS

Císař Karel VI. vydal ve Vídni 19. dubna 1713 tzv. pragmatickou sankci, již byla ustanovena nedělitelnost habsburských držav a v případě vymření mužské linie Habsburků nástupnictví linie ženské.

Po smrti Karla VI. odmítlo uznat platnost pragmatické sankce Sasko a Prusko (i když za života Karla VI. její platnost z jejich strany byla potvrzena) a dále i bavorský kurfiřt Karel Albrecht, který usiloval o císařský trůn. Vzhledem ke spojeneckým smlouvám a zájmům dalších zemí se válečný konflikt neomezil jen na území Habsburské monarchie, ale lze jej rozdělit do několika dílčích konfliktů, z nichž jedním byla válka o rakouské Nizozemí. Až mírová smlouva uzavřená 18. října 1748 v Cáchách ukončila tyto války trvající od roku 1740.

Emperor Charles VI issued the so-called Pragmatic Sanction in Vienna on 19 April 1713, which established the indivisibility of the Habsburg states and the succession of the female line in the event of the extinction of the male line of Habsburgs.

After the death of Charles VI, Saxony and Prussia refused to recognise the validity of the Pragmatic Sanction (although during Charles VI's lifetime it was confirmed by them), as well as

the Bavarian Elector Karl Albrecht, who aspired to the imperial throne. Because of the treaties of alliance and the interests of other countries, the war conflict was not limited to the territory of the Habsburg monarchy, but can be divided into several sub-conflicts, one of which was the War of the Austrian Netherlands. It was not until the peace treaty concluded in Aachen on 18 October 1748 that these wars, which had lasted since 1740, came to an end.

Louis Nicolas van Blarenberghe (1716-94) „Bitva u Fontenoy 11. května 1745“ (detail)

Louis Nicolas van Blarenberghe (1716-94) „The Battle of Fontenoy 11 May 1745“ (detail)

Dopis z roku 1744 opatřený prvním razítkem rakouské polní pošty

Letter from 1744 bearing the first stamp of the Austrian field post

Ukázka dopisu s razítkem polní pošty britských jednotek

Example of a letter with a stamp of the field post of the British troops

Ukázka dopisu s razítkem polní pošty holandských jednotek

Sample of a letter with the stamp of the field post of the Dutch troops

VÁLKA O RAKOUSKÉ NIZOZEMÍ

Válka o rakouské Nizozemí probíhala v letech 1743–1747, kdy v nejvýznamnější bitvě u Fontenoy dne 11. května 1745 zvítězila Francie. V této bitvě se střetla „pragmatická armáda“ (armáda spojených jednotek britských, rakouských a holandských) pod velením vévody z Cumberlandu s francouzskou armádou pod vedením Hermanna Moritze von Sachsen.

V roce 1745 se Francie po pěti letech války o rakouské dědictví ocitla na pokraji finančního bankrotu a rakouské Nizozemí se zdálo být nejlepší příležitostí k rozhodujícímu vítězství, které by ji ukončilo. V dubnu 1745 von Sachsen oblehl Tournai a donutil tím hlavní část pragmatické armády, aby Tournai přitáhla na pomoc. Von Sachsen ponechal část mužů, aby pokračovali v obléhání Tournai, a umístil své hlavní síly asi nedaleko ve vesnicích Antoing, Vezon a Fontenoy, podél přirozeně silného prvku zpevněného obrannými pracemi. Pragmatická armáda po těžkých bojích ustoupila směrem k Bruselu a opustila Tournai, které krátce nato padlo. V říjnu 1745 bylo mnoho britských jednotek staženo, aby potlačily jakobitské povstání ve Skotsku a Francie získala postupně kontrolu nad rakouským Nizozemím.

Hlavní bitva u Fontenoy však válku neukončila. A navzdory dalším francouzským vítězstvím v letech 1746–1747 se francouzská ekonomická situace nadále zhoršovala a v listopadu 1748 se Francie nakonec vzdala svých zisků v rakouském Nizozemí smlouvou z Aix-la-Chapelle.

THE WAR FOR THE AUSTRIAN NETHERLANDS

The War of the Austrian Netherlands was fought between 1743 and 1747, with France winning the most important battle at Fontenoy on 11 May 1745. In this battle, the 'Pragmatic Army' (an army of combined British, Austrian and Dutch forces) under the Duke of Cumberland clashed with the French army under Hermann Moritz von Sachsen.

In 1745, after five years of the War of the Austrian Succession, France was on the verge of financial ruin, and the Austrian Netherlands seemed the best opportunity for a decisive victory to end it. In April 1745 von Sachsen laid siege to Tournai forcing the main body of the pragmatic army to come to Tournai's aid. Von Sachsen left some of his men to continue the siege of Tournai, and stationed his main force about a short distance away in the villages of Antoing, Vezon and Fontenoy, along a naturally strong feature fortified by defensive works. The pragmatic army, after heavy fighting, retreated towards Brussels and abandoned Tournai, which fell shortly afterwards. In October 1745 many British troops were withdrawn to put down the Jacobite rebellion in Scotland, and France gradually gained control of the Austrian Netherlands.

However, the main battle of Fontenoy did not end the war. And despite further French victories in 1746–1747, the French economic situation continued to deteriorate, and in November 1748 France finally gave up its gains in the Austrian Netherlands with the Treaty of Aix-la-Chapelle.

Fontenoy

Bergen op Zoom

Brusel

Lauffeld

Roucoux

ZROZENÍ RAKOUSKÉ POLNÍ POŠTY A PRVNÍ RAZÍTKO RAKOUSKÉ POLNÍ POŠTY

Dne 10. srpna 1672 císař Leopold I. dvorským dekretem nařídil, aby Raimondo hrabě Montecuccoli vzal na vojenské tažení do takzvané „holandské války“ dva kurýry a jednoho poštovního úředníka. Toto lze považovat za okamžik zrození polní pošty v císařství. Přebíráním a doprovodem dopisů bylo do té doby pověřeno příslušné hlavní velitelství a tímto dekretem přešel tento úkol na nově zřízené vojenské poštovní úředníky. Je třeba si zdůraznit, že tito poštovní úředníci byli najati pro potřeby polní pošty pouze po dobu války a po jejím ukončení byli opět propuštěni.

Razítko polní pošty bylo **poprvé použito rakouskými oddíly v rakouském Nizozemí během války o dědictví rakouské**. Toto první razítko rakouské polní pošty mělo písmena AA zasazené v kruhu (AA-„Armee Austrichienne“). Jednalo se o praktické rozlišení pošty rakouských oddílů od pošty spojenců v této válce. Spojenci používali též obdobná razítka - holandskými oddíly bylo používané rámečkové razítko „AHOL“ a britskými oddíly razítko s písmeny AB v kruhu.

Toto razítko bylo po dlouhou dobu jediným razítkem rakouských polních pošt až do první poloviny 19. století. Dopisů s razítkem této rakouské polní pošty je známo méně jak 10 ks, z nichž dva jsou vlastněny významnými českými sběrateli. V ostatních konfliktech válek o dědictví rakouské (tedy první slezské války, bavorsko-rakouské války, druhé slezské války, války o rakouské državy v Itálii atd.), rakouská polní pošta žádná razítka neužívala.

Felix Philippoteaux – Bitva u Fontenoy 11. května 1745, kde se střetli Francouzi a Spojenci

Felix Philippoteaux - the Battle of Fontenoy 11 May 1745 where the French and the Allies clashed

THE BIRTH OF THE AUSTIRAN FIELD POST AND THE FIRST POSTMARK OF THE AUSTRIAN FIELD POST

On 10 August 1672, Emperor Leopold I ordered by court decree that Raimondo, Count Montecuccoli, take two couriers and one postal clerk on a military campaign in the so-called “Dutch War”. This can be considered the moment of the birth of the field post in the Empire. The receipt and escorting of letters had until then been the responsibility of the respective headquarters, and with this decree this task passed to the newly established military postal clerks. It should be remembered that these postal clerks were hired for the needs of the field post only during the war and were again dismissed after the end of the war.

The Field Post postmark was **first used by Austrian troops in the Austrian Netherlands during the War of the Austrian Succession**. This first Austrian field postmark had the letters AA set in a circle (AA-“Armee Austrichienne”). This was a practical distinction between the Austrian troop mail and the Allied mail in this war. The Allies also used similar stamps - the Dutch troops used the “AHOL” frame stamp and the British troops used the AB stamp with the letters AB in a circle.

This postmark was for a long time the only stamp of Austrian field post offices until the first half of the 19th century. There are less than 10 known letters with this Austrian field postmark, two of which are owned by important Czech collectors. In the other conflicts of the wars of the Austrian Succession (i.e. the First Silesian War, the Bavarian-Austrian War, the Second Silesian War, the wars for the Austrian possessions in Italy, etc.), the Austrian field post did not use any postmarks.

William, Duke of Cumberland (1721–1765)

S asistencí polního maršála Johna Ligoniera velel od roku 1745 tzv. pragmatické armádě ve válce o rakouské Nizozemí. Nicméně britská armáda se byla v témže roce nucena stáhnout, aby potlačila pod jeho velením jakobitské povstání v bitvě u Cullodenu v roce 1746, díky níž se stal nesmírně populárním v celé Británii. Od roku 1757 již aktivně nevelel armádě a věnoval se politice a jízdě na koni.

With the assistance of Field Marshal John Ligonier, he commanded the so-called Pragmatic Army in the War of the Austrian Netherlands from 1745. However, the British army was forced to withdraw in the same year to put down a Jacobite rebellion under his command at the Battle of Culloden in 1746, which made him immensely popular throughout Britain. From 1757 he was no longer actively commanding the army and devoted himself to politics and horsemanship.

Hermann Moritz von Sachsen (1696–1750)

Ve válkách o rakouské dědictví mj. v roce 1741 dobyl Prahu a v roce 1742 Cheb. Ve válkách v rakouském Nizozemí 11. května 1745 porazil pragmatickou armádu v bitvě u Fontenoy, v únoru 1746 dobyl Brusel a 11. října 1746 zvítězil u Roucoux. Byl povýšen na generalissima a po vítězství v bitvě u Lauffeldu (2. července 1747) a dobytí Bergen op Zoom (16. září 1747) se stal vrchním velitelem dobytého rakouského Nizozemí.

In the wars for the Austrian Succession he conquered Prague in 1741 and Cheb in 1742. In the wars in the Austrian Netherlands, he defeated the Pragmatic Army at the Battle of Fontenoy on 11 May 1745, conquered Brussels in February 1746 and won the Battle of Roucoux on 11 October 1746. He was promoted to the generalissimo and after the victory at the Battle of Lauffeld (2 July 1747) and the conquer of Bergen op Zoom (16 September 1747), he became commander-in-chief of the conquered Austrian Netherlands.

Obraz Jana Dollensteina z roku 1751 s řádem Zlatého rouna (sbírka Slovenského banského múzea v Banskej Štiavnici)

Jan Dollenstein's painting from 1751 with the Order of the Golden Fleece (collection of the Slovak Mining Museum in Banská Štiavnica)

Karl Ferdinand Graf von Königsegg-Erps (1696–1759)

Adresát dopisu byl diplomatem ve službách rakouských Habsburků a od roku 1730 byl jmenován členem státní rady v rakouském Nizozemí a později byl též členem nejvyšší rady pro rakouské Nizozemí ve Vídni a cestoval mezi Vídní a Bruselem. Úzce spolupracoval s místodržitelkou, arcivévodkyní Marií Alžbětou, a v roce 1740 byl krátce prezidentem státní rady. V roce 1740 byl též jmenován tajným radou a od roku 1742 zastával funkci nejvyššího hofmistra nové místodržitelky arcivévodkyně Marie Anny. **Jako zplnomocněný ministr byl v letech 1743–1744 krátce guvernérem v Bruselu**. Po úmrtí arcivévodkyně Marie Anny se vrátil do Vídně a stal se nejvyšším hofmistrem ovdovělé císařovny Alžběty Kristiny (vdovy po císaři Karlu VI.). V roce 1744 obdržel Řád zlatého rouna a byl pověřen důležitými úkoly v hospodářské politice habsburské monarchie v době probíhajících válek o rakouské dědictví. Od roku 1747 byl prezidentem Dvorního kolegia pro hornické a mincovní záležitosti, později zemským maršálkem v Dolním Rakousku (1750–1753) a nakonec od roku 1755 prezidentem dvorské komory.

The addressee of the letter was a diplomat in the service of the Austrian Habsburgs, and from 1730 he was appointed a member of the Council of State in the Austrian Netherlands, and later also a member of the Supreme Council for the Austrian Netherlands in Vienna, travelling between Vienna and Brussels. He worked closely with the governor, Archduchess Maria Elisabeth, and was briefly president of the Council of State in 1740. In 1740 he was also appointed Privy Councillor and from 1742 he held the post of High Hofmeister to the new Governor, Archduchess Marie Anne. **As minister plenipotentiary, he was briefly governor of Brussels from 1743 to 1744.** After the death of Archduchess Marie Anne, he returned to Vienna and became High Hofmistress to the widowed Empress Elisabeth Christina (widow of Emperor Charles VI.). In 1744 he received the Order of the Golden Fleece and was entrusted with important tasks in the economic policy of the Habsburg monarchy during the ongoing wars over the Austrian succession. From 1747 he was President of the Court College for Mining and Coinage Affairs, later Provincial Marshal of Lower Austria (1750–1753) and finally President of the Court Chamber from 1755.

NEJVĚTŠÍ BLOK

THE BIGGEST BLOCK

PRVNÍ LETECKÉ ZNÁMKY PRAVIDELNÉ POŠTY

Pro zrychlené zasilání vojenských zpráv mezi Vídní a východní frontou byla 19. března 1918 zřízena letecká linka mezi Vídní, Krakovem a Lvovem, později prodloužená do Kyjeva. Zřízena byla i letecká linka z Vídně do Budapešti.

Dne 20. března 1918 odstartoval tehdy 27letý frontový pilot kapitán August Raft von Marwil s pozorovacím důstojníkem na letounu Hansa Brandenburg C-1 o výkonu 200 koní z vídeňského letiště Aspern k prvnímu průzkumnému letu. Ten měl několik etap přes Krakov do Kyjeva; zpáteční let (s deseti librami kaviáru na palubě) trval pouhých 10 hodin. Zkušební let s leteckým důstojníkem podplukovníkem Jägerem 24. března 1918 proběhl rovněž uspokojivě navzdory dešti, mrakům a malé letové výšce.

THE FIRST AIR STAMPS OF REGULAR MAIL

For the expedited transmission of military messages between Vienna and the Eastern Front, an air line between Vienna was established on 19 March 1918, Cracow and Lviv and later extended to Kiev. A line to Budapest was also established.

On 20 March 1918, the then 27-year-old frontline pilot Captain August Raft von Marwil took off with an observation officer in a 200-horsepower Hansa Brandenburg C-1 from Vienna's Aspern Airport on his first reconnaissance flight. This had several stages via Kraków to Kiev; the return flight (with ten pounds of caviar on board) took only 10 hours. The test flight with Air Officer Lieutenant Colonel Jäger on 24 March 1918 was also satisfactory despite rain, clouds and low flying altitude.

Mapa letecké pošty

Map of the air mail

100 km

Největší dochovaný celek „*nevydaných*“ známek 7/10 K, dvacetiblok z Vídeňského poštovního archivu. Jeho cena je odhadována na 700 000 Kč.

The largest existing set of “unissued” 7/10 K, 20-block from the Vienna Postal Archive, the price is estimated at 700 000 CZK

Let Vídeň–Kyjev, pohlednice z r. 1918

Flight Vienna–Kiev, postcard from 1918

Vojenské dokumenty nadporučíka (později kapitána) Augusta Raft von Marwila

Military documents of Lieutenant (later Captain) August Raft von Marwil

Všechny existující varianty nevydaných známek 7/10 K ve čtyřblocích, původně z Vídeňského poštovního archivu

All existing variants of unissued 7/10 K stamps in four blocks, originally from the Vienna Postal Archive

PRO POŠTOVNÍ SLUŽBU A ARMÁDU

Dne 31. března 1918 tak mohla za přítomnosti císařské rodiny zahájit provoz první pravidelná letecká poštovní linka na světě, na trase Vídeň–Krakov–Lvov. Dobová fotografie zachycuje rakouského císaře Karla I. v uniformě s manželkou Zitou Bourbonso-Parmskou a třemi jejich dětmi, jak sledují nakládání pytlů s poštovními zásilkami do dvouplošníku.

FOR THE POSTAL SERVICE AND THE ARMY

On 31 March 1918, in the presence of the imperial family, the world's first regular air mail service could start operating on the Vienna–Cracow–Lviv route. A period photograph shows Emperor Karl I of Austria in uniform with his wife Zita of Bourbon–Parma and their three children watching the loading of sacks of mail into a biplane.

Zahájení provozu první pravidelné poštovní letecké linky za přítomnosti císařské rodiny

Opening of the first regular postal air service in the presence of the Imperial Family

VDÁNÍ ZNÁMEK

Pro úhradu leteckého příplatku byly 30. března 1918 vydány 3 známky. Měly stejný obraz **Velkého znaku** jako výplatní z r. 1916, byly opatřeny přetiskem FLUGPOST a nesly nominální hodnoty 1,50/2 K; 2,50/3 K a 4 K. Poštovné se skládalo z poplatku za dopis – 15 h (od září 1918 20 h), nebo za dopisnici či pohlednici 8 h (10 h) + tzv. **zprostředkovací poplatek** 1 K + poplatek 1,50 K za každý úsek trasy Vídeň–Krakov–Lvov.

Známky s přetiskem FLUGPOST

Stamps with the FLUGPOST overprint

ITÁLIE BYLA PRVNÍ

První letecké poštovní známky na světě byly vydány v Itálii v roce 1917. Byly určeny k úhradě poštovného za leteckou poštovní přepravu na trasách Turín–Řím a Řím–Palermo. Šlo však pouze o zkušební provoz. První pravidelná letecká přeprava pošty byla zavedena v Rakousku, a to 31. března 1918, na trase mezi Vídní, Krakovem, Lvovem a Kyjevem.

ITALY WAS THE FIRST

The first airmail stamps in the world were issued in Italy in 1917 to cover airmail postage on the Turin–Rome and Rome–Palermo routes. However, this was only a trial run. The first regular air mail service was introduced in Austria on 31 March 1918, on the route between Vienna, Cracow, Lviv and Kiev.

Italská letecká známka, 1917

Italy airmail stamp, 1917

CIVILNÍ LETECKÁ POŠTA

Dne 2. dubna 1918 vyšlo ve Vídeňském poštovním a telegrafním věstníku č. 15 nařízení č. 17 o zavedení civilní letecké pošty mezi Vídní a Lvovem. První poštovní přeprava na zpáteční trase Lvov–Krakov a Krakov–Vídeň se datuje k 1. dubnu 1918.

Leteckou poštovní službu provozovala rakouská armáda v dohodě s poštovní správou, a to pod vedením kapitána Augusta von Marwil. Na letecké trase bylo nasazeno až 22 letadel, 14 vojenských pilotů a 16 pozorovatelů. Dílčí úseky měřily dohromady téměř 1 200 kilometrů, z nich zhruba polovina byla mezi městy Vídeň, Krakov a Lvov. Pokračování přes ukrajinské město Proskurov (dnes Hmelnyckyj) do Kyjeva sloužilo výhradně vojenským a úředním účelům. Region, který byl po ruské revoluci formálně nezávislý, byl od února 1918 okupován Německem a Rakousko–Uherskem.

Za předpokladu dobré viditelnosti byl odlet z letiště Aspern u Vídně s nákladem poštovních zásilek stanoven na 4:30 hodin ráno; přistání v Krakově bylo naplánováno na 8 hodin. Po vyložení a přeložení pošty do čekajícího letounu s doplněným palivem odletěl další let z Krakova v 8:30 a do Lvova dorazil kolem 11 hodin. Úsek pro vojenské účely mezi Lvovem, Proskurovem a Kyjevem byl dokončen mezi 11:30 a 17:30. Následující den ve 4 hodiny ráno byl odtud odstartován zpáteční let přes příslušná letiště do Vídně.

Uvádí se, že v prvních měsících se podařilo doručit poštu podle plánu v 80 z 90 dnů, pouze v deseti dnech došlo ke zpoždění kvůli mlze nebo nedostatečné viditelnosti. V tomto období nedošlo k žádným závažným technickým poruchám s nehodami. Zásilký se většinou podařilo doručit ještě též den.

ZNÁMKY PRO TRASU DO KYJEVA

Po revoluci v Rusku vyhlásila Ukrajina nezávislost a uzavřela separátní mír s Německem a Rakousko-Uherskem. V Kyjevě a Oděse bylo zřízeno rakouské vojenské zastoupení, obdoba vyslanectví. Letecká linka do Kyjeva byla zřízena pro rychlou přepravu zpráv a dokumentů. Do Lvova mohla být civilní pošta přepravována už od 31. března 1918, do Kyjeva až od konce června. Pro vyplácení zásilek byla připravena další hodnota letecké známky, 7/10 K v hnědé barvě. K jejímu zavedení do poštovního provozu ale nedošlo – jde tedy o **známku nevydanou**. Celý její náklad 53.500 kusů byl zničen, s výjimkou 500 kusů určených pro filatelistický trh. Dochoval se i nepatrný počet zoubkovaných známek bez přetisku a známek nezoubkovaných s přetiskem i bez něj, a to ve Vídeňském poštovním archivu, odkud se dostaly na filatelistický trh v rámci rozprodeje archivních fondů v roce 2015. Jde o rarity významné nejen v rámci rakouské filatelie.

CIVIL AIR MAIL

On 2 April 1918, the Vienna Post and Telegraph Bulletin No. 15 published Regulation No. 17 on the introduction of civil air mail between Vienna and Lviv. The first mail service on the Lviv–Cracow and Cracow–Vienna return routes dates back to 1 April 1918.

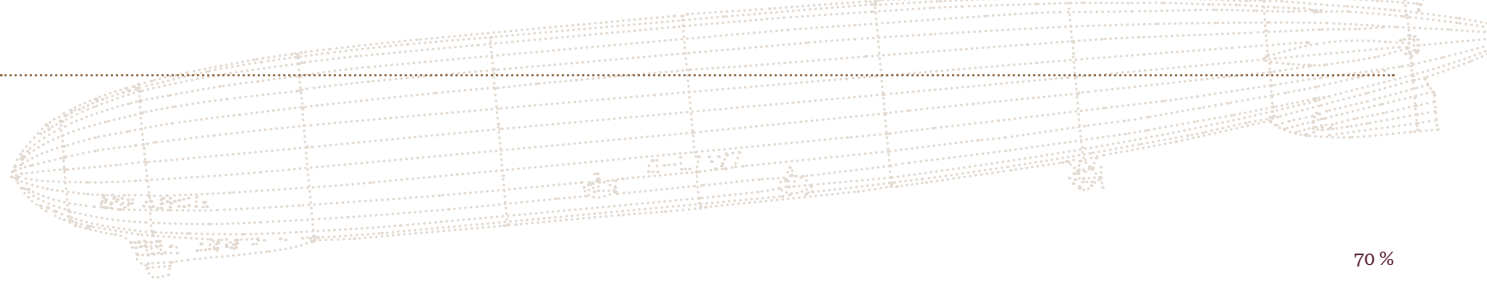
The air mail service was operated by the Austrian army in agreement with the postal administration, under the direction of Captain August von Marwil. Up to 22 aircraft, 14 military pilots and 16 observers were deployed on the air route. The sub-sections measured a total of almost 1 200 kilometres, about half of which was between the cities of Vienna, Cracow and Lviv. The continuation through the Ukrainian town of Proskurov (now Hmelnytskyi) to Kiev served exclusively military and official purposes. The region, which was formally independent after the Russian Revolution, was occupied by Germany and Austria-Hungary from February 1918.

Assuming good visibility, departure from Aspern Airport near Vienna with a load of mail was set for 4:30 a.m.; landing in Krakow was scheduled for 8 a.m. After unloading and transferring the mail to a waiting aircraft with refueling, the next flight departed Krakow at 8:30 am and arrived in Lviv around 11 am. The military section between Lviv, Proskurov and Kiev was completed between 11:30 and 17:30. The following day at 4am the return flight via the respective airports to Vienna was launched from there.

It is reported that in the first few months the mail was delivered on schedule on 80 out of 90 days, with only ten days being delayed due to fog or poor visibility. There were no major technical failures with accidents during this period. Shipments were usually delivered the same day.

STAMPS FOR THE ROUTE TO KIEV

*After the revolution in Russia, Ukraine declared independence and made a separate peace with Germany and Austria-Hungary. An Austrian military representation, similar to an embassy, was established in Kiev and Odessa. An air line to Kiev was established for the rapid transport of news and documents. Civilian mail could be sent to Lviv could be transported to Lviv from 31 March 1918, but not to Kiev until the end of June. An additional value of airmail stamp, 7/10 K in brown, was prepared for the payment of parcels. However, it was not introduced into postal service – it is therefore an **unissued stamp**. The entire mintage of 53 500 was destroyed, with the exception of 500 pieces destined for the philatelic market. A small number of cancelled stamps without overprint and uncoloured stamps with and without overprint have been preserved in the Vienna Postal Archive, from where they were released to the philatelic market as part of the sale of the archive collections in 2015. These rarities are important not only within Austrian philately.*

70 %

NEJLEPŠÍ ZE ZEPPELINŮ

THE BEST OF ZEPPELINS

Dne 2. července 1900 se z hladiny Bodamského jezera vznesl „létající stroj“ hraběte Zeppelina a uletěl první metry své slavné kariéry, která trvala až do druhé světové války. Ačkoli byly v provozu jen krátce, Zeppelinovy vzducholodě fascinovaly svět a **zanechaly prestižní stopy i ve světě filatelie**.

On 2 July 1900, Count Zeppelin's "flying machine" rose from the surface of Lake Constance and flew the first metres of his illustrious career, which lasted until the Second World War. Although they were only in service for a short time, Zeppelin's airships fascinated the world and left a prestigious mark in the world of philately.

Ferdinand Graf von Zeppelin (1838–1917)

Monte Titano, hlavní symbol Republiky San Marino, mj. motiv leteckých a zeppelinových známek

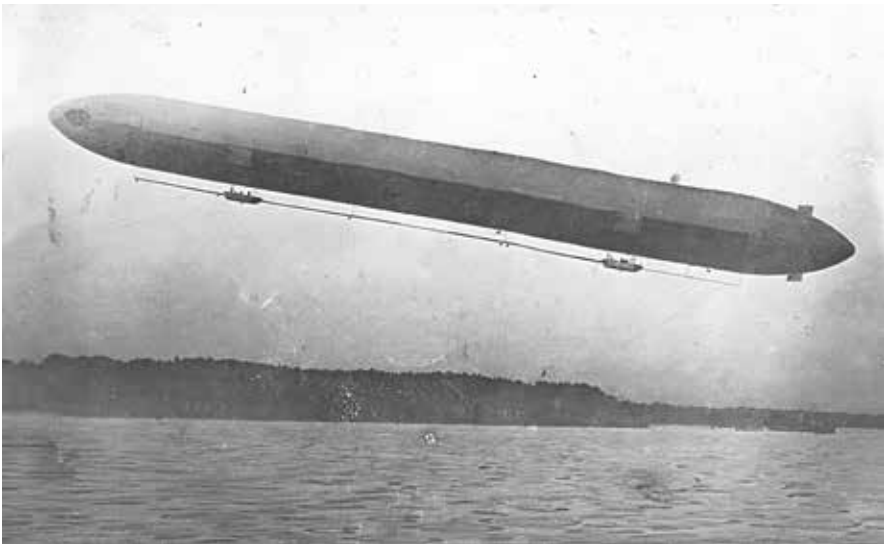
Monte Titano, the main symbol of the Republic of San Marino, among others the motif of air and zeppelin stamps

ZEPPELINY

Zeppelinů bylo od roku 1900 vyrobeno několik typů s označením LZ 1 – LZ 17, LZ 120, LZ, 121, LZ 126 a nakonec slavné LZ 127 „Graf Zeppelin“ a LZ 129 „Hindenburg“. Klasickou éru vzducholodí pak po katastrofě Hindenburgu v r. 1937 zakončil LZ 130 „Graf Zeppelin II“. LZ 127 „Graf Zeppelin“ vykonal přes 590 letů po celém světě a nalétal 1,7 milionů km. Z poštovně historického hlediska a co do politického kontextu patří k vůbec nejvýznamnějším let do Itálie – ITALIENFAHRT 29.–30. května 1933. Nejen, že šlo o mediálně vůbec nejsledovanější let, v zájmu propagandy vyzdvihující spolupráci režimů v Německu a Itálii, ale i proto, že pro zpáteční trasu tohoto letu, tedy pro přepravu zásilek z Říma do Friedrichshafenu, bylo vydáno i nejvíce tzv. „příležitostných (commemorative) zeppelinových“ známek (33 ks!), a to poštovními správami z destinací pod italským vlivem. Vedle speciální emise vlastní Itálie se jednalo o San Marino, Řecko, Egejské ostrovy, Kyrenaiku a Tripolsko. Dopisy a karty s těmito známkami byly přípojnými lety dopraveny do Říma do večera 29. května a dále již vzducholodí při jejím návratu do Německa 30. května. Některé byly adresovány až do Jižní Ameriky kam ihned pokračovaly 3. června 1935 z Friedrichshafenu a absolvovaly tedy 2 lety naráz.

UNIKÁTNÍ MEZIARŠÍ

Vedle základní serie přetisků na leteckých známkách San Marina z roku 1931 ve změněných barvách, vyšla i známka 3 Lire v NEVYDANÉ červené barvě s přetiskem 5 L(ire) a s perforací nápisu SPECIMEN. Tento specimen v nevydané barvě jasně nebyl určen pro UPU, ale pro prezentační účely jako tzv. ministerské vydání. Znamky byly věnovány různým osobnostem z italského a zahraničního diplomatického establishmentu. Náklad byl pouze 200 ks – vyšel jediný tiskový list s 2 archy po 100 kusech, které byly odděleny meziarším. Vzniklo tak 10 ks svislých meziarší. Jak víme, ve filatelii jsou známky s meziarším vždy vysoko hodnocené a žádané. V tomto případě se zachovala celá polovina meziarší, spojených v 5-bloku. Ve světě zeppelinových známek není nic, co by se mu do vzácnosti a zajímavosti mohlo rovnat. Cena tohoto unikátu se odhaduje na 40 000 Eur!

První let prvního zeppelinu LZ 1 (délka 128 m, šířka 12 m)

First flight of the first zeppelin LZ 1 (length 128 m, width 12 m)

THE ZEPPELINS

Several types of Zeppelins were produced from 1900 onwards, designated LZ 1 - LZ 17, LZ 120, LZ, 121, LZ 126 and finally the famous LZ 127 “Graf Zeppelin” and LZ 129 “Hindenburg”. The classic era of airships ended with the LZ 130 “Graf Zeppelin II” after the Hindenburg disaster in 1937. The LZ 127 “Graf Zeppelin” made over 590 flights around the world and flew 1.7 million km. In terms of postal-historical and political point of view, it was one of the most important flights to Italy - ITALIENFAHRT, dated 29-30 May 1933. Not only because it was the most widely followed flight in the media, in the interest of propaganda highlighting the cooperation between the regimes in Germany and Italy,

but also because the most ‘commemorative’ zeppelin stamps (33 pieces!) were issued by postal administrations from destinations under Italian influence for the return route of this flight, i.e. for the transport of parcels from Rome to Friedrichshafen. In addition to the special issue of Italy proper, these included San Marino, Greece, the Aegean Islands, Cyrenaica and Tripoli. Letters and cards with these stamps were transported by connecting flights to Rome by the evening of 29 May and then by airship on its return to Germany on 30 May. Some were addressed as far as South America where they immediately proceeded to from Friedrichshafen on 3 June 1935, thus completing 2 flights at once.

UNIQUE GUTTER

In addition to the basic series of overprints on the 1931 San Marino aeronautical stamps in altered colours, the 3 Lire stamp was issued in UNDISCUSSED red with an overprint of 5 L(ire) and perforation of the inscription SPECIMEN. This specimen in unissued colour was clearly not intended for the UPU but for presentation purposes as a so-called ministerial issue. The stamps were dedicated to various personalities from the Italian and foreign diplomatic establishment. The print

run was only 200 pieces - a single sheet was issued with 2 sheets of 100 each, separated by a gutter. This resulted in 10 pieces of vertical gutters. As we know, in philately, stamps with a gutter are always highly valued and sought after. In this case, the entire half of the gutters, joined in a 5-block, have been preserved. There is nothing in the world of zeppelin stamps that can match it in terms of rareness and interest. The price of this unique piece is estimated at 40 000 Euros!

ZNÁMKY PRO ZPÁTEČNÍ LETY

„Vlastní“ známky pro zpáteční lety vydalo celosvětově jen 21 zemí. A právě v rámci emise San Marina vznikl unikát, jenž svou cenou překonává všechny známky ze „světa zeppelinů“ a dokonce i drtivou většinu místy velmi hodnotných a unikátních zeppelinových dopisů!

STAMPS FOR RETURN FLIGHTS

Only 21 countries worldwide have issued “own” stamps for return flights. And it is within the San Marino issue that a unique stamp has been created, whose price surpasses all the stamps from the “world of zeppelins” and even the vast majority of very valuable and unique zeppelin letters!

SPECIMENY

„Vzorové“ známky, které se zasílaly poštovním správám, aby mohly identifikovat platné známky a zabránit použití padělků. Zpravidla nesly přetisk „Specimen“ nebo perforaci tohoto nápisu. První známkou s tímto přetiskem byla 1Sh britská z roku 1847.

SPECIMENS

“The specimens” were stamps that were sent to postal administrations so that they could identify valid stamps and prevent the use of counterfeits. They usually bore an overprint of ‘Specimen’ or a perforation of this inscription. The first stamp with this overprint was the British 1Sh of 1847.

Od roku 1879 si členové Světové poštovní unie (The Universal Postal Union) navzájem dodávali známky prostřednictvím UPU v rámci celosvětové výměny. Takto dodané známky se často dostávaly na filatelistický trh. Vzorky známek nemají poštovní platnost, takže poštovní správy je mohou libovolně distribuovat, a to i obchodníkům se známkami, vládním orgánům, velvyslanectvím atd. Vzhledem k tomu, že mnoho známek – Specimenů má vyšší hodnotu než definitivní známky, jsou často padělány. A naopak, z mnoha Specimenů byly odstraněny přetisky, aby se podobaly někdy dražším základním známkám.

Since 1879, members of the Universal Postal Union have supplied each other with stamps through the UPU in a worldwide exchange. The stamps thus supplied often found their way into the philatelic market. Stamp specimens do not have postal validity, so postal administrations are free to distribute them, including to stamp dealers, government authorities, embassies, etc. As many Specimen stamps are of higher value than definitive stamps, they are often counterfeited. Conversely, overprints have been removed from many Specimens to make them resemble the sometimes more expensive base stamps.

Trasa letu ITALIENFAHRT 1933: Friedrichshafen–Basel–Besancon–Avignon–Nice–Montecarlo–Sanremo–Genoa–Pisa–Livorno–Santa Marinella–Rome–Nettuno

Flight path ITALIENFAHRT 1933

Dopis s celou serií leteckých známek SM s přetiskem Zeppelinu a novými nominály pro různé tarify zpětného letu do Německa a dále.

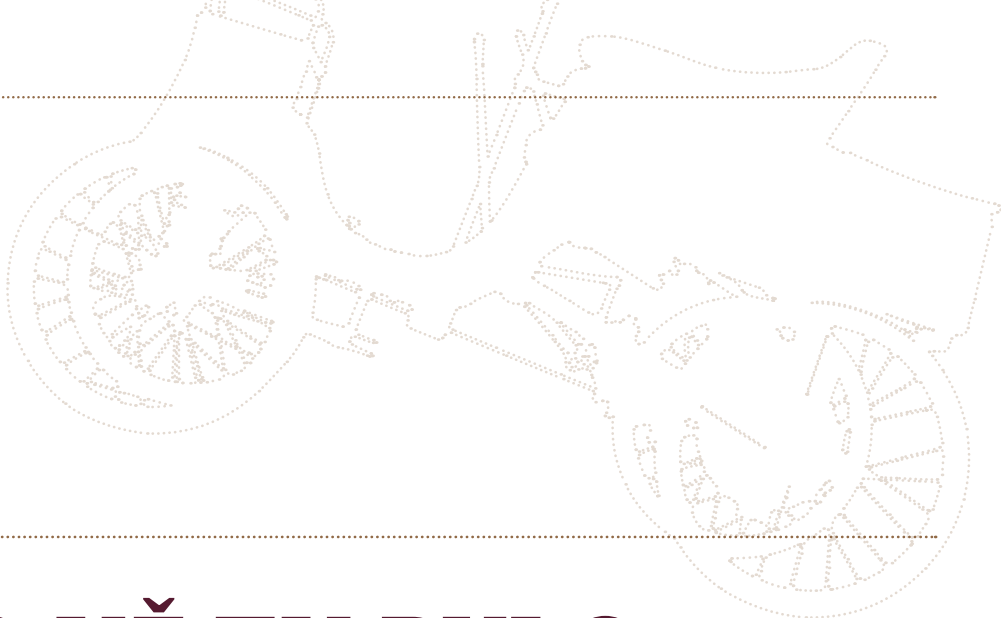
Letter with a whole series of SM airmail stamps with Zeppelin overprint and new nominals for various return fares to Germany and beyond.

Graf Zeppelin odlétá z Říma zpět do Německa, mj. s dopisy frankovanými zeppelinovými známkami San Marina

Graf Zeppelin flies back to Germany from Rome, including letters franked with San Marino zeppelin stamps

Jaroslav Hanák

VŠECHNO UŽ TU BYLO

EVERYTHING'S BEEN HERE BEFORE

Panamerická výstava byla světová výstava, která se konala od 1. května do 2. listopadu 1901 v Buffalu ve státě New York ve Spojených státech. Výstava zabírala 350 akrů (0,55 km²) plochy na západním okraji dnešního Delaware Parku. Expozice byla v noci osvětlena. Společnost Thomas A. Edison, Inc. natáčela dění na filmový pás, vystaveno bylo mnoho zázraků tehdejší techniky. Mezi automobily se největší popularitě těšily první elektromobily, následovány vozy s parním pohonem a až pak s benzinovými spalovacími motory. Akce je dnes připomínána i jako místo atentátu na prezidenta Spojených států Williama McKinleyho v Chrámu hudby 6. září 1901.

The Pan-American Exposition was a World's Fair held in Buffalo, New York, United States, from 1 May through 2 November 1901. The fair occupied 350 acres (0.55 sq mi) of land on the western edge of what is now Delaware Park. The exposition was illuminated at night. The Thomas A. Edison, Inc. filmed the action on filmstrip, and many other marvels of technology of the day were on display. Among cars, electric cars were the most popular first, followed by steam-powered machines and then petrol internal combustion engines. The event is also remembered today as the site of the assassination of United States President William McKinley at the Temple of Music on 6 September 1901.

1901
Elektrický automobil
Riker a elektrický
Maserati Granturismo
Modena
Electric car Riker
and electric Maserati
Granturismo Modena
2023

Pohled z ptačí perspektivy na Panamerickou výstavu

Birdseye view of the Pan-American Exposition

PŘEVŘÁCENÉ AUTO

Známek převrácená 4c, v nákladu 5,7 milionu kusů, mohlo dle dostupných pramenů vzniknout pouze 500, ale spíše jen 400 ks s převráceným středem. Z toho 1 arch, tj. 200 ks, byl opatřen přetisky „Specimen“. Všechny dochované exempláře je dnes max. několik desítek. Katalogová cena známek bez přetisku činí 85 000 amerických dolarů.

INVERTED CAR

4C inverted, in an edition of 5.7 million pieces, according to available sources only 500 could have been produced, but it says only 400 pieces with inverted centre. Of these, 1 sheet, i.e. 200 pieces, was overprinted with “Specimen”. All the surviving copies today are at most a few dozen. The catalogue price of the stamps without overprint is \$85 000.

PANAMERICKÉ ZNÁMKY

Panamerické známky jsou sérií šesti známek připomínajících světovou výstavu, která se konala v roce 1901 od 1. května do 2. listopadu, v Buffalu ve státě New York. Panamerická výstava a světová výstava byla oslavou technologie a jejího vlivu na Ameriku. Panamerické známky vzdávají hold zázraku mechanického věku. Znamky jsou mezi moderními sběrateli tak oblíbené, že všech šest nominálních hodnot bylo vybráno do seznamu 100 Greatest American Stamps. Na nominální hodnotě 4 centy je vyobrazena miniaturní rytina raného elektrického **automobilu Riker** používaného pro osobní dopravu u železnice Baltimore and Ohio Railroad. Na středovém obrázku je vyobrazen šofér, který řídí vůz spolu s cestujícím. Zobrazeným cestujícím je údajně Samuel Hedges, zástupce železnice. V pozadí je vidět budova amerického Kapitolu. V roce 1901 byl elektromobil symbolem americké inovace. Na konci výstavy byl však spojen s tragickou událostí. Prezident William McKinley byl při návštěvě veletrhu smrtelně zraněn atentátníkem. V zoufalé snaze zachránit si život, spěchal McKinley pro pomoc v sanitce Riker Electric.

THE PAN-AMERICAN STAMPS

The Pan-American stamps issue is a series of six stamps commemorating a 1901 World's Fair held at Buffalo, New York. The Pan-American Exposition and World's Fair was a celebration of technology and its impact on America. The expo was held from 1 May through 2 November 1901. The Pan-American commemoratives salute the marvel of the mechanical age. The stamps are so popular among modern collectors that all six denominations were selected to be included in 100 Greatest American Stamps. The 4c denomination features a miniature engraving of an early electric automobile Riker used for passenger service by the Baltimore and Ohio Railroad. The centre design pictures a chauffeur driving the car along with a passenger. The passenger pictured reportedly is Samuel Hedges, a railroad representative. The U.S. Capitol Building can be seen in the background. In 1901, the electric automobile was a symbol of American innovation. At the end of the exposition, however, it was linked to a tragic event. President William McKinley was mortally wounded by an assassin while attending the fair. In a desperate bid to save his life, McKinley was rushed for help in a Riker Electric ambulance.

Elektrický sanitní vůz Riker od společnosti New York Electric Motor Vehicle Company

Riker Electric Ambulance from New York Electric Motor Vehicle Company

Fotografie, která se stala předlohou pro známku od společnosti Washington Electric Vehicle Transportation Company

Photo that was the subject of a stamp from the Washington Electric Vehicle Transportation Company

Elektromobil Riker v Národním muzeu americké historie

Riker Electric Automobile in the National Museum of American History

200 %

PŘEVRÁCENÁ LOĎ

Dalším slavným **převráceným středem** z emise Pan-American, je jednocentovka s lodí. Zobrazuje **parník City of Alpena II** (1893–1957) pro 400 osob zajišťující přepravu na Huronském jezeře (Michigan) mezi městy Detroit, Toledo, Saginaw aj. Tyto Panamerické inverty v hodnotě 1c byly nalezeny na nejméně čtyřech různých poštách po celé zemi brzy po vydání emise v květnu 1901, včetně Bessemeru (Alabama), Richmondu (Virginie), Utica (New York) a Connecticutu. Patří také k velkým vzácnostem staré Ameriky, jejich katalogová cena činí 12 500 amerických dolarů.

INVERTED SHIP

Another famous **inverted centre** from the Pan-American issue, is the one-cent ship. It shows the 400-passenger **steamer City of Alpena II** (1893–1957) providing transportation on Lake Huron (Michigan) between Detroit, Toledo, Saginaw, etc. The 1c Pan-American Inverts were found in at least four different post offices around the country soon after release of the issue in May 1901, including Bessemer Ala., Richmond Va., Utica N.Y. and Connecticut. They also belong to the great rarities of old America, their catalogue price is 12 500 USD.

Pohlednice parníku City of Alpena II

Postcard of City of Alpena II steamer

PANAMERICKÉ PAMĚTNÍ ZNÁMKY – PRVNÍ NOVÉ ZNÁMKY 20. STOLETÍ

Panamerické známky byly prvními dvoubarevnými pamětními známkami vydanými Úřadem pro tisk a rytectví. Byly to také první pamětní známky 20. století a první dvoubarevné známky od roku 1869. Dvoubarevné panamerické známky byly tištěny ve dvou krocích. V prvním byla viněta (středový vzor) vytištěna černou barvou. Rám byl poté vytištěn druhou barvou. Tento proces velmi ztěžoval tiskárně rovnoměrné zarovnání rámečku. Výsledkem je, že na několika známkách nejsou rámečky správně zarovnané a při chybném vložení archu do tisku obráceně, vznikly inverze. Krátce po vydání série se **obrácené středy** objevily mezi známkami nominální hodnoty 1 a 2 centy. Zprávy o stejném nálezu u 4c se dostaly k poštovním úředníkům, kteří reagovali záměrným vytvořením dvou archů po 200 inverzních známkách. Některé z nich byly opatřeny přetiskem **SPECIMEN**. Sběratelé byli záměrnou manipulací se známkovým trhem pobouřeni a přiměli vládu, aby upustila od plánu vytvořit tyto speciality také u hodnot 5c, 8c a 10c.

Panamerické pamětní emise z roku 1901

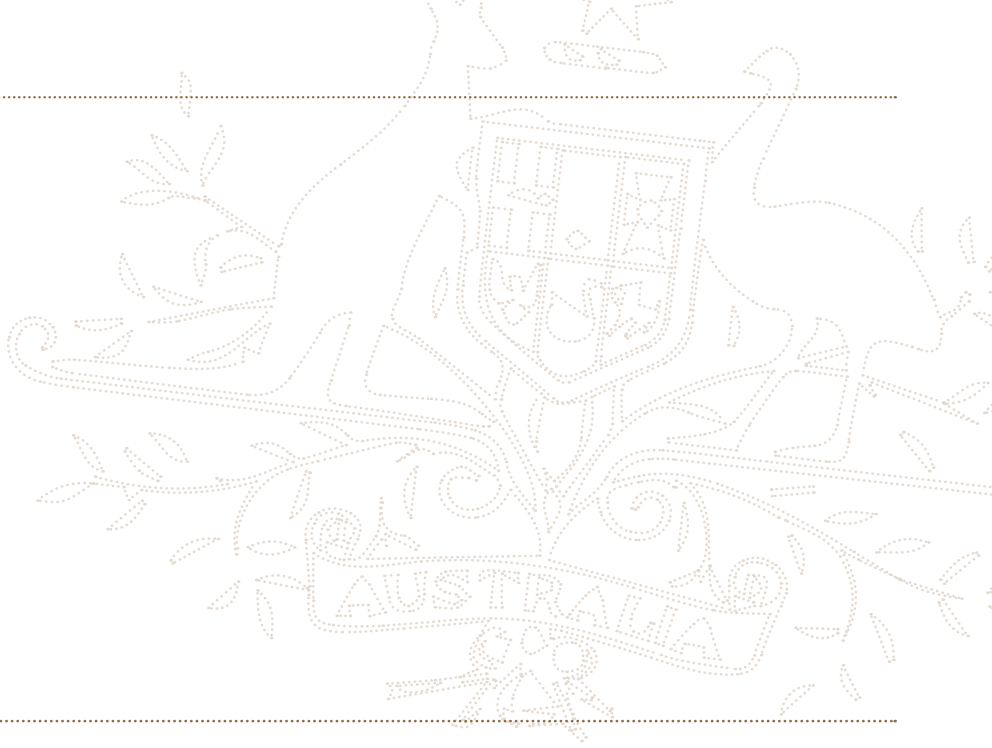
Pan American commemorative issues of 1901

THE PAN-AMERICAN COMMEMORATIVES – FIRST NEW STAMPS OF THE 20TH CENTURY

The Pan-American stamps were the first bi-coloured commemoratives issued by the Bureau of Printing and Engraving. They were also the first commemorative stamps of the 20th century, and the first bi-colour stamps since the 1869 Pictorials. The bi-colour Pan-Americans were printed in two steps. In the first, the vignette (centre design) was printed in black ink. The frame was then printed in a second colour. This process made it very difficult for the printer to align the frame evenly. As a result, several stamps feature frames that aren't aligned properly, and **inverts** were created

when the sheet was mistakenly fed into the press backwards. Shortly after the series was issued, invert were found among the 1c and 2c denominations. Reports of the discovery of 4c inverts reached postal officials, who reacted by deliberately creating two sheets of 200 inverted stamps each. Some of them were overprinted with **SPECIMEN**. Collectors were outraged by the intentional manipulation of the stamp market, prompting the government to abandon its plan to create 5c, 8c, and 10c inverts as well.

NEJVZÁCNĚJŠÍ AUSTRALSKÝ ODS TÍN

AUSTRALIA'S RAREST SHADE

Po porážce labouristů a zvolení liberální vlády v červnu 1913 přijal nový generální poštovní opatření k nahrazení série Klokán a Mapa návrhem s panovníkem králem Jiřím V. Londýnská společnost Perkins, Bacon & Co., známá jako tiskárna 1. poštovní známky na světě, Penny Black z roku 1840, dodala v roce 1914 do Austrálie ocelový štoček pro hodnotu 1 pence, čtyři ocelové sestavy z tohoto štočku a pět štočků bez uvedení nominální hodnoty. Z pěti štočků bez hodnoty byly tři použity tiskařem J. B. Cookem pro nominální hodnoty ½ pence, 4 pence a 5 pence. Oficiální barva hodnoty 5 pence byla hnědá, ale v důsledku nedostatku inkoustů v době probíhající války se odstíny hnědé měnily.

U prvního vydání hodnoty 5 pence byl použit papír s vodoznakem Velká koruna. Vydání do září 1917 byla opatřena řádkovým zoubkováním, následně se začalo používat hřebenového zoubkování. Emise s hřebenovým zoubkováním existují nejprve v kaštanovém odstínu, později byly odstíny v barvách oranžovohnědé a žlutohnědé. Velmi vzácný intenzivně tmavý „černo“ hnědý odstín se krátce objevil kolem roku 1921.

Following the defeat of Labor and the election of a Liberal Government in June 1913, the new Postmaster-General took immediate steps to replace the Kangaroo and Map series with a design featuring the monarch King George V. Perkins, Bacon & Co. from London, famous as the printers of the world's 1st postage stamp, the Penny Black of 1840, delivered in 1914 to Australia 1d letterpress steel die, four steel plates from this die and five dies with blank value. Of the five undenominated dies, three were used by the printer J. B. Cooke for the ½d, 4d and 5d denominations. The official color of 5d value was brown but this varied as a result of wartime shortages of ink.

For the first printings of 5d value single watermark paper showing Imperial crown was used. The printings up to September 1917 were perforated by the single line perforator and then by comb perforator. First printings with comb perforation were in chestnut shade but later shades were orange-brown and yellow-brown. A very rare intensely dark “black” brown shade appeared briefly in about 1921.

Král Jiří V.

King George V

Vzorek papíru s vodoznakem Velká koruna

Large crown watermarked paper

Intenzivně tmavě „černo“ hnědý odstín je velmi odlišný od ostatních běžných hnědých odstínů o hodnotě 5 pencí.

The intensely dark “black” brown shade is very distinctive from other ordinary 5d brown shades.

Kaštanový odstín
Chestnut

Oranžovohnědý odstín
Orange-brown

Žlutohnědý odstín
Yellow-brown

KATALOGIZACE ODSŤÍNU

„Černohnědý“ odstín byl poprvé uveden v 7. vydání katalogu The Commonwealth Specialist's Catalogue vydaném v roce 1943. Počínaje vydáním z roku 1994 (1st Brusden White edition) The Australian Commonwealth Specialists' Catalogue - King George V, byl odstín přejmenován na intenzivně tmavě „černo“ hnědý. Intenzivně tmavě „černo“ hnědý odstín je v posledním vydání katalogu Brusden White z roku 2022 uveden pod identifikačním číslem 123F a pouze v poštovně použitém stavu. V poznámce v katalogu je uvedeno, že existuje s perfinem OS (Official Service) a rovněž i bez perfinu. Dle dostupných zdrojů se ovšem začíná potvrdovat, že exempláře bez perfinu neexistují. V současné době se odhaduje, že je známo pouze pět exemplářů a všechny s perfinem OS. Vystavený exemplář je aktuálně nejtmavším a nejhezčím z dosud známých exemplářů.

Koncem května 1914 byla na RMS Mongolia odeslána zásilka obsahující štočky bez uvedené hodnoty. Fotografie lodi RMS Mongolia v přístavu v Melbourne.

A parcel containing the undominated dies was depatched per RMS Mongolia at the end of May 1914. The photo of RMS Mongolia in Melbourne harbour.

CATALOGUE LISTING OF THE SHADE

The black-brown shade was listed for the first time in 7th Edition of The Commonwealth Specialist's Catalogue published in 1943. Lately, with the introduction of 1994 edition (1st Brusden White edition) of The Australian Commonwealth Specialists' Catalogue - King George V, the shade was renamed as intensely dark “black” brown. The intensely dark “black” brown shade is listed in the latest 2022 edition of Brusden White catalogue as 123F and only in postally used condition. The note in the catalogue states that it exists punctured OS (Official Service) and unpunctured. But it seems that unpunctured stamps do not exist. Currently it is estimated that only five examples are known to exist and all are punctured OS. The exhibited example is the darkest and the best example currently known.

7. vydání katalogu The Commonwealth Specialist's Catalogue vydaném v r. 1943

7th Edition of The Commonwealth Specialist's Catalogue published in 1943.

Budova původní tiskárny J. B. Cooka, The King's Warehouse u Flinders Street West v Melbourne.

J. B. Cooke's original printery at The King's Warehouse, off Flinders Street West, Melbourne.

JAK MOHL VZNIKOUT TAK VÝRAZNÝ ODSŤÍN HNĚDÉ?

Existuje několik možností, jak k tomuto rozdílu v barevném odstínu mohlo dojít:

1. Inkoust nebyl před zahájením tisku v zásobníku na tiskovém stroji důkladně promíchán.
2. Zásobník inkoustu byl během tisku doplněn mírně odlišným odstínem inkoustu.
3. Vytiskne se několik archů, v případě nespokojenosti s barvou se přidá další inkoust, vytiskne se několik dalších archů, provede se kontrola a takto se pokračuje opakovaně.

Existence exemplářů s perfinem OS podporuje i obvyklou praxi, kdy tiskař nebyl s vytištěnými známkami spokojen, považoval je za nevyhovující pro veřejné užití a z tohoto důvodu je odklonil a opatřil perfinem OS. Takto perfinované známky se následně používaly pro korespondenci v rámci státních nebo vládních institucí.

HOW SUCH AN EXTREME SHADE COULD HAVE HAPPENED?

There may be several suggestions how this difference in shade could have happened:

1. *The ink had not been mixed thoroughly in the ink reservoir on the printing machine before the printing was started.*
2. *The ink reservoir was topped up during printing with a slightly different shade of ink.*
3. *Print a few sheets not satisfied with the color, add more ink, print a few more sheets, check and continuing this way repeatedly.*

The existence of examples with OS perfin supports the usual practise that the printer was not satisfied with the stamps printed, they were deemed unsatisfactory for release to the general public and for that reason they were diverted to the supply for official stamps and subsequently perforated OS.

Vystavený exemplář je tmavého odstínu a je také tmavší než exemplář ze sbírky Stuarta Hardyho, což potvrzuje certifikát vydaný nejuznávanějším odborníkem v této oblasti panem Michaelem Drurym.

The exhibited shade is the deep version of the shade and is deeper than the example included in the Stuart Hardy collection which is confirmed by the certificate issued by the most respected expert in this area Mr. Michael Drury.

Aukční katalog sbírky Arthura Graye za období vlády Jiřího V. dražené společností Mossgreen v roce 2015. Celková částka z prodeje dosáhla téměř 3 miliony australských dolarů. Význam 5 pence „černohnědé“ vzrostl zejména i proto, že Arthur Gray, který byl nejuznávanějším sběratelem australského společenství, tuto známku nevlastnil, i když se ji snažil získat.

Auction catalogue of The Arthur Gray KGV Collection auctioned by Mossgreen in 2015. Total value of the sale was sneaking up to the \$A3 million marks. The significance of the 5d “black-brown” increased especially as Arthur Gray, who was the most acknowledged collector of Australian Commonwealth, did not possess the stamp even though he tried to acquire it.

OSTATNÍ ZNÁMÉ EXEMPLÁŘE

Část sbírky Stuarta Hardyho zahrnující období vlády krále Jiřího V. byla dražena společností Phoenix v listopadu 2012. V poznámce v aukčním katalogu je uvedeno: „Jediný exemplář, který se objevil v aukci za posledních 30 let, a pravděpodobně nejvzácnější ze všech odstínů Jiřího V.“ Konečná cena dosáhla téměř čtyřnásobku vyvolávací ceny (což byla tehdejší katalogová cena).

OTHER EXAMPLES KNOWN

The Stuart Hardy KGV collection was auctioned by Phoenix in November 2012. The note in the auction catalogue mentions: "The only example to appear at auction in the last 30 years and arguably the rarest of all KGV shade varieties." The final price reached almost quadruple of the starting price (which was the catalogue price in that time).

Provenience:
ex Stuart Hardy

Provenance: Stuart Hardy

Stuart Hardy (1914–2011)

Provenience: Klub sběratelů australského společenství (ACCC) státu Nový Jižní Wales – sbírka odstínů. ACCC je přední odborná společnost pro studium australských známek.

Provenance: Australian Commonwealth Collectors Club (ACCC) of New South Wales shade collection. The ACCC is the leading specialist society for the study of Australian stamps.

Provenience: ex David Edwards, draženo aukčním domem Abacus v srpnu 2024. Tato známka se objevila v 90. letech 20. století v nabídce aukčního domu z Perthu. David Edwards cestoval do Perthu na aukci s jediným cílem: koupit „černohnědou“. Byl úspěšný, neúspěšným dražitelem nebyl nikdo jiný než Arthur Gray, který následně nemohl přidat žádný exemplář „černohnědé“ do své impozantní sbírky.

Provenance: David Edwards (), auctioned by Abacus in August 2024. This stamp appeared at a Perth sale in the 1990s. David Edwards travelled to Perth to attend the auction with the sole purpose of buying the "black-brown". He was successful, the underbidder being none other than Arthur Gray, who subsequently was not able to add an example to his formidable collection.

Arthur Gray (1939–2015)

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ RARITA Z DOBY KRÁLOVNY ALŽBĚTY II.

THE MOST SIGNIFICANT QUEEN ELIZABETH II. ERA RARITY

BITVA O FALKLANDSKÉ OSTROVY

THE BATTLE OF THE FALKLAND ISLANDS

Bitva o Falklandské ostrovy byla námořní bitva z první světové války mezi britským královským námořnictvem a císařským německým námořnictvem dne 8. prosince 1914 v jižním Atlantiku. Britové, po své porážce v bitvě u Coronelu dne 1. listopadu, vyslali početné vojsko, aby vystopovalo a zničilo německou eskadru křižníků. Bitva je na Falklandských ostrovech každoročně připomínána 8. prosince jako státní svátek.

Viceadmirál Graf Maximilian von Spee – velící německé eskadře dvou obrněných křižníků *SMS Scharnhorst* a *Gneisenau*, třech lehkých křižníků *SMS Norimberk*, *Drážďany* a *Lipsko* a horníky *SS Baden*, *SS Santa Isabel* a *SS Seydlitz* – se pokusil přepadnout britskou zásobovací základnu ve Stanley na Falklandských ostrovech. Britská eskadra – skládající se z bitevních křižníků *HMS Invincible* and *Inflexible*, obrněných křižníků *HMS Carnarvon*, *Cornwall* a *Kent*, ozbrojeného obchodního křižníka *HMS Macedonia* a lehkých křižníků *HMS Bristol* a *Glasgow* – dorazila do přístavu den předtím.

Předvojové křižníky německé eskadry byly brzy odhaleny. Toho rána v devět hodin byly britské křižníky v ostrém pronásledování německých plavidel. Všichni kromě *Drážďan* a *Seydlitze* byli pronásledováni a potopeni. Pro Brity byla tato bitva úspěšnou odvetou za porážku u Coronelu (bitvy 1. listopadu 1914 se zúčastnil i lehký křižník HMS Glasgow). Toto vítězství se stalo jedním z nejvýznamnějších vítězství britského královského námořnictva během první světové války.

The Battle of the Falkland Islands was a First World War naval action between the British Royal Navy and Imperial German Navy on 8 December 1914 in the South Atlantic. The British, after their defeat at the Battle of Coronel on 1 November, sent a large force to track down and destroy the German cruiser squadron. The battle is commemorated every year on 8 December in the Falkland Islands as a public holiday.

Vice-Admiral Graf Maximilian von Spee commanding the German squadron of two armoured cruisers, SMS Scharnhorst and Gneisenau, the light cruisers SMS Nürnberg, Dresden and Leipzig, and the colliers SS Baden, SS Santa Isabel, and SS Seydlitz attempted to raid the British supply base at Stanley in the Falkland Islands. The British squadron consisting of the battlecruisers HMS Invincible and Inflexible, the armoured cruisers HMS Carnarvon, Cornwall and Kent, the armed merchant cruiser HMS Macedonia and the light cruisers HMS Bristol and Glasgow had arrived in the port the day before.

The vanguard cruisers of the German squadron were detected early. By nine o'clock that morning, the British battlecruisers and cruisers were in hot pursuit of the German vessels. All except Dresden and Seydlitz were hunted down and sunk. To the British this battle was a succesful retaliation for their defeat at Coronel (1 November 1914, light cruiser HMS Glasgow also took part). This victory became one of the most prominent victories of the British Royal Navy throughout World War I.

Bitva u Falklandských ostrovů, 8. prosince 1914

Battle of the Falkland islands, 8 December 1914

HMS Invincible a Inflexible opouštějí přístav Stanley na začátku bitvy o Falklandy 8. prosince 1914, obraz W. L. Wyllieho

HMS Invincible and Inflexible leaving Stanley Harbour at the beginning of the Battle of the Falkland Islands on 8 December 1914, a painting by W. L. Wyllie

JUBILEJNÍ VYDÁNÍ A CHYBA VE ZNÁMCE HMS GLASGOW

HMS Glasgow je **chybná známka** 6d, která byla vytvořena Falklandskými ostrovy v roce 1964. Připomíná 50. výročí bitvy o Falklandské ostrovy z roku 1914.

Chyba v návrhu představovala nesprávnou loď, **HMS Glasgow**, místo **HMS Kent**, která měla být původně použita. Předpokládá se, že byl vyroben pouze jeden list o šedesáti známkách, přičemž dodnes bylo těchto zámek zaznamenáno pouze 17. Tři z nich jsou ve sbírkách českých sběratelů a není známo, že by se exemplář známky vyskytl na poště nebo byl vylepený na dopise.

HMS Kent

HMS Glasgow

JUBILEE ISSUE AND THE HMS GLASGOW ERROR

The **HMS Glasgow error** is a 6d postage stamp error produced by the Falkland Islands in 1964. It commemorates the 50th anniversary of the 1914 Battle of the Falkland Islands.

The design error featured the incorrect ship, **HMS Glasgow**, instead of **HMS Kent** which should have been used. It is believed that only the one sheet of 60 stamps was produced and only 17 stamps have been recorded. 3 of those are in the collections of Czech collectors! No specimen is known to have passed through post or on a letter.

Prohlášení o nálezu Glasgow Error z roku 1971. Podle autora šlo teprve o třetí nalezený exemplář, který byl nalezen v obvodové knize americké filatelistické asociace (APS) místo obyčejného 6d Kent v dané řadě.

Declaration of the discovery of the Glasgow Error from 1971. According to the author, this was only the third specimen to be found. It was found in a circuit book of the APS in the place of an ordinary 6d Kent in the given series.

Kontextuální obsah použit s laskavým svolením Petra Valoška

NEPOVŠIMNUTÝ

Výše zmíněný arch zřejmě připadal bezproblémový jednomu americkému prodejci nových emisí, který si chyby nevšiml a známky distribuoval jako normální. Tyto **chybné známky** byly objeveny o několik let později mezi obyčejnými levnými známkami, jako to dosvědčuje tento atest.

UNNOTICED

Apparently the aforementioned sheet was to a new issue dealer in the USA, who didn't notice the error and distributed the stamps as normals. These **errors** were then discovered a few years later among ordinary cheap stamps, as attested by this document.

CENY A ZÁZNAMY

Ceny této **super-rarity** byly vysoké od dob nalezení a očekává se, že stále porostou. Glasgow Error byla prodána ze sbírky Sira Gawaine Baillieho v roce 2004 za £ 24 000; další kus byl prodán v květnu roku 2005 za 29 000 CHF.

Další prodaná Glasgow Error známka, která má zachovaný a nikdy nelepený okraj, byla prodána v prosinci roku 2006 za £30 555 společností Grosvenor. Pokud se známka v dnešní době objeví v soukromých sbírkách, stojí rarita přibližně 50 000 USD. Například aukční společnost Burda (ČR) letos dosáhla cenového rekordu díky vydraženému čistému exempláři, a to ve výši 28 000 liber.

PRICES AND RECORDS

Prices of this **super-rarity** have been high for a considerable amount of time and prices are expected to rise. A single stamp from the Sir Gawaine Baillie collection was sold in 2004 for £ 24 000, and another example was sold in May 2005 for CHF 29 000.

A marginal never hinged example was sold in December 2006 for £ 30 555 by Grosvenor. Today, when appearing in private offers, this rarity costs approximately 50 000 USD. A price record for a mint-hinged specimen of £ 28 000 was reached this year at the Burda Auction company from the Czech Republic.

Poznámka v aukčním katalogu H.R. Harmer ukazuje, že tyto chybné známky byly omylem prodány v aukci základní série v roce 1968. Ve sbírkách byly považovány za běžné známky Kent.

Declaration of the discovery of the Glasgow Error from 1971. According to the author, this was only the third specimen to be found. It was found in a circuit book of the APS in the place of an ordinary 6d Kent in the given series.

NEJSTARŠÍ ZNÁMÝ KONCESIONÁŘSKÝ
DOPIS ODESLANÝ Z FALKLANDSKÝCH
OSTROVŮ A JEDEN Z NEJSTARŠÍCH
DOPISŮ Z VÝPRAV DO ANTARKTIDY

Richard Wall, námořník na lodi Erebus, píše své ženě ve Woolwichi v Anglii 7. září 1842 během první ze dvou zastávek v Port Louis na Falklandských ostrovech před opětovným vyplutím do Antarktidy. Ve svém dopisu žádá svoji ženu, aby mu svůj dopis poslala na další (obydlenou) zastávku (mys Dobré naděje). Popisuje také pochmurné Falklandy. První poručík Edward Bird kontrasignuje (7. září 1842) dopis námořníka Walla (nevyplacený) umožňující odeslání psaní do Anglie za sníženou námořnickou sazbu 1 penny. Dopis přivezla briga Hebe 10. února 1843 a den poté je za něj v Londýně uhrazena sazba. Briga ho doručila z Falklandských ostrovů, kam původně 8. listopadu dopravila nového falklandského guvernéra. Na Falklandských ostrovech zatím neexistuje poštovní úřad.

THE OLDEST KNOWN CONCESSIONARY
LETTER SENT FROM THE FALKLAND
ISLANDS AND ONE OF THE OLDEST
LETTERS FROM ANTARCTIC
EXPEDITIONS

Erebus seaman Richard Wall writes to his wife in Woolwich, England, 7 September 1842, during the expedition's first of two stays at Port Louis, the Falkland Islands, before heading back to explore more of Antarctica. He wishes for his wife to write to him at their next (populated) stop (Cape of Good Hope). He also comments on the dreary Falklands. First Lieutenant Edward Bird countersigns (7 September 1842) Seaman Wall's letter allowing it to go to England (unpaid) at the concessionary seaman's rate of 1 penny. There it was receipted in London, 11 February 1843, after being brought by the brig Hebe, 10 February 1843, which had departed the Falklands (after having delivered its new governor) on 8 November 1842. No post office yet on the Falklands.

PODEPSANÝ DOPIS OD
FRANCISE CROZIERA

V květnu 1845 byl Crozier zástupcem velitele sira Johna Franklina a kapitánem lodi HMS Terror během Franklinovy výpravy za objevením Severozápadního průjezdu, který skončil ztrátou všech 129 členů posádky za záhadných okolností. Vlastnoručně napsaný dopis na palubě HMS Terror, jedné ze dvou lodí, které se během Franklinovy expedice ztratily. Část dopisu: „**Mnohokrát děkuji za Vaše milé blahopřání i za Vaše noviny. Když Vás buď práce, nebo potěšení zavede do okolí Woolwiche, rád Vás uvidím na Terroru, možná bych měl říci na palubě Terroru, nebo tak nějak.**“ Podepsán F. R. M. Crozier.

FRANCIS CROZIER
AUTOGRAPH LETTER
SIGNED

In May 1845, Crozier was second-incommand to Sir John Franklin and captain of HMS Terror during the Franklin expedition to discover the Northwest Passage, which ended with the loss of all 129 crewmen in mysterious circumstances. Handwritten letter from onboard HMS Terror, one of the two ships that would be lost during Franklin's expedition. In part: “**Thanks many for your kind congratulations as well as for your Gazette. When either business or pleasure leads you to the neighbourhood of Woolwich I will be glad to see you in Terror, perhaps I should say on board Terror, be that as it may.**” signed F. R. M. Crozier.

Francis Rawdon Moira Crozier (1796-1848)

Důstojník královského námořnictva a polární badatel, který se zúčastnil šesti výprav do Arktidy a Antarktidy. V roce 1839 se Crozier opět připojil k Jamesi Clarku Rossovi v rámci Rossovy expedice, jako druhý velitel 4 roky trvající výpravy za účelem průzkumu Antarktického kontinentu. Na lodích HMS Erebus a HMS Terror. Crozier velel lodi HMS Terror a byl jmenován kapitánem v roce 1841.

Royal Navy officer and polar explorer who participated in six expeditions to the Arctic and Antarctic. In 1839, Crozier again joined James Clark Ross on the Ross expedition, as second-in-command of a fouryear voyage to explore the Antarctic continent in the ships HMS Erebus and HMS Terror. Crozier commanded HMS Terror, and was appointed to the rank of captain in 1841.

EREBUS A TERROR

Lodě HMS Erebus a HMS Terror byly britské královské námořní válečné lodě, které díky své silně zpevněné konstrukci byly později přestavěny pro polární průzkumné expedice. Obě lodě se zúčastnily expedice Jamese Clarka Rosse (1839-1843) do Antarktidy, kde úspěšně prozkoumávaly oblast Rossova moře. Podle těchto lodí jsou dodnes pojmenovány sopky Mount Erebus a Mount Terror. V roce 1845 se obě lodě zúčastnily expedice pod vedením sira Johna Franklina s cílem prozkoumat severozápadní cestu mezi Atlantickým a Tichým oceánem. Expedice však narazila na nečekané problémy. Všechny lodě a jejich posádky byly ztraceny v arktickém ledu. Pokusy o nalezení obou vraků si bohužel vyžádaly životy i dalších námořníků. Jejich vraky se podařilo najít až v letech 2014 a 2016. Lodě Erebus a Terror se staly symbolem lidské touhy po objevování neznáma, ale také varováním před nebezpečím neprozkoumaných oblastí.

EREBUS AND TERROR

The ships HMS Erebus and HMS Terror were British Royal Navy warships that, due to their heavily reinforced construction, were later rebuilt for polar exploration expeditions. Both ships took part in James Clark Ross's expedition (1839-1843) to Antarctica, where they successfully explored the Ross Sea region. The volcanoes Mount Erebus and Mount Terror are still named after these ships. In 1845, both ships took part in an expedition led by Sir John Franklin to explore the Northwest Passage between the Atlantic and Pacific Oceans. However, the expedition encountered unexpected problems. All the ships and their crews were lost in the Arctic ice. Unfortunately, attempts to find the two wrecks also claimed the lives of other sailors. It was not until 2014 and 2016 that their wrecks were found. The Erebus and Terror have become a symbol of mankind's desire to explore the unknown, but also a warning of the dangers of unexplored areas.

Mapa Falklandských ostrovů z pol. 19. stol.

Map of the Falkland islands, half of the 19th century

HMS Erebus a Terror v Antarktidě od Johna Wilsona Carmichaela

HMS Erebus and Terror in the Antarctic by John Wilson Carmichael

VŠE ZAČALO ERUPCÍ

IT ALL STARTED WITH AN ERUPTION

Queen Mary's Peak (2062 m), sopka na malém ostrově Tristan da Cunha, který leží uprostřed jižního Atlantiku, téměř 2 500 km od jakékoli další pevniny. Je tak nejodlehlejším trvale osídleným místem na Zemi. Sopka stojí přímo nad jedinou osadou ostrova, známou jako **Edinburgh sedmi moří**.

10. října 1961 sopka nečekaně vybuchla a toto městečko bylo z velké části zavaleno. Všechny 264 obyvatel ostrova se muselo evakuovat na dvou malých rybářských lodích. Naštěstí již druhý den je zachránila nizozemská loď, která je odvezla do 2 800 km vzdáleného Kapského Města. A protože Tristan da Cunha je součástí britského zámořského území, byli poté posláni do Southamptonu na palubě lodi RMS Stirling Castle.

Queen Mary's Peak (2 062 m), a volcano on the small island of Tristan da Cunha, which lies in the middle of the South Atlantic, 1 500 miles from any other landmass. It is the most remote permanently inhabited place on Earth. The volcano stands directly above the island's only settlement, known as the **Edinburgh of the Seven Seas**.

On October 10, 1961, the volcano erupted unexpectedly and the town was

largely submerged. All 264 inhabitants of the island had to evacuate on two small fishing boats. Fortunately, they were rescued the next day by a Dutch ship which took them to Cape Town, 1 700 miles away. And because Tristan da Cunha is part of British Overseas Territory, they were then sent to Southampton aboard the RMS Stirling Castle.

Sopka Queen Mary's Peak

Queen Mary's Peak Volcano

2 dopisy s kompletní serii Tristan Relief, odeslané na Sv. Heleně pasažéry lodi, která v týdnu 12.-19. října 1961 připlula k ostrovu. Doporučené zaslaných zásilek se dochovalo jen několik!

2 letters containing the complete Tristan Relief series, sent to St Helena by passengers on the ship that sailed to the island during the week of 12 - 19 October 1961. Only a few registered mailings have survived!

FOND NA POMOC TRISTANU

Jejich osud se dostal do mezinárodních zpráv a na jiném odlehlém ostrově v jižním Pacifiku se jeden muž nechal inspirovat k pomoci. Byl to **Sir Robert Alford**, guvernér ostrova Svatá Helena. Založil fond **Tristan Relief Fund** a vyzval ke sbírce peněz na pomoc sousedním ostrovanům v jejich nouzi. Na jeho výzvu reagoval místní amatérský filatelista Donald Cribbs, který navrhl, že řešením jsou poštovní známky. Zrodila se tak slavná emise „St. Helena 1961 Tristan Relief Fund“.

THE TRISTAN RELIEF FUND

Their plight was the subject of international headlines, and on another remote South Pacific island, one man was inspired to help. It was Sir Robert Alford, the governor of St Helena. He set up the Tristan Relief Fund and appealed for money to help neighbouring islanders in their time of need. His appeal was answered by local amateur philatelist Donald Cribbs, who suggested that postage stamps were the solution. Thus was born the famous “St. Helena 1961 Tristan Relief Fund” issue.

Sir Robert Alford, portrét z r. 1960, guvernér Sv. Heleny 1958–1962

Sir Robert Alford, portrait 1960, Governor of St Helena 1958–1962

Pohled na zbytky staré továrny na zpracování ryb zničené při erupci

View of the remains of old fish processing factory destroyed by the eruption

Evakuovaní z Tristan Da Cunha na palubě nizozemské lodi směřující do Kapského Města v roce 1961

Evacuees from Tristan Da Cunha on board a Dutch liner bound for Cape Town in 1961

Ostrované v Anglii, téměř 10 000 km od domova

Islanders in England, 6 000 miles from home

Série obsahovala čtyři známky ze série Tristan da Cunha z roku 1961. Jejich nominál byl uveden v centech, protože v té době ostrov používal měnu svého nejbližšího obchodního partnera - Jihoafrické republiky. Alford převzal zásoby známek, které měl k dispozici poštovní úřad Svaté Heleny, a nechal je ihned přetisknout nápisem „St Helena Tristan Relief“ a příplatkem v britské měně.

The series contained four stamps from the 1961 Tristan da Cunha series. Their denomination was given in cents because at that time the island used the currency of its closest trading partner, South Africa. Alford took over the stock of stamps available to the St Helena Post Office and had them immediately overprinted with the inscription “St Helena Tristan Relief” and a surcharge in British currency.

Budova pošty na Main Street na Sv. Heleně, za níž byly 19. října spáleny všechny neprodané přetiskové známky

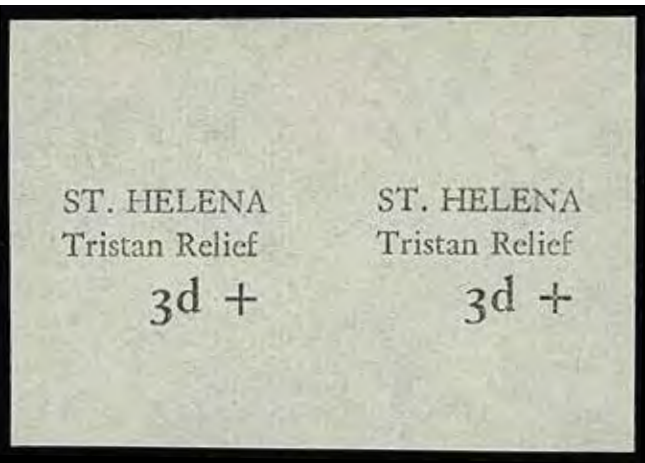
The post office building on Main Street in St. Helena, behind which all unsold overprinted stamps were burned on 19 October

Známky byly k dispozici pouze jeden týden. Prodalo se jen 434 sérií. Fond vybral pouhých 108 liber. A nebýt turistů z výletní lodi, která ten týden náhodou proplouvala kolem, prodalo by se jich ještě méně. Ale ztráta Tristanského fondu pomoci se stala ziskem filatelie! Sir Alford totiž náhodou vytvořil nejvzácnější emisi celé éry královny Alžběty II.

Dochovalo se cca 70 nepoužitých sérií, ostatní byly spotřebovány na pohlednice a dopisy odeslané z ostrova v daném týdnu. Mnohé pak odlepeny, či ztraceny. Dnes evidujeme kolem 100 kompletních razítkovaných serií a jen cca 50 dopisů s nimi.

The stamps were only available for one week. Only 434 series were sold. The fund raised only £108. And if it hadn't been for tourists from a cruise ship that happened to be passing by that week, even fewer would have been sold. But the Tristan Relief Fund's loss was philately's gain! For Sir Alford had accidentally produced the rarest issue of the entire era of Queen Elizabeth II.

About 70 unused issues have been preserved, the rest having been consumed by postcards and letters sent from the island during the same week. Many were then peeled off or lost. Today we register about 100 complete stamped series and only about 50 letters with them.

Zkusmý tisk přetisku z 11. října z tiskárny v Jamestownu

Trial print of the reprint from 11 October from the printer in Jamestown

Ostrov Tristan da Cunha se díky erupci své sopky natrvalo dostal na filatelistickou mapu. Dnes jsou všechny známky ostrova jedním z jeho nejčennějších vývozních artiklů a patří k nejoblíbenějším z celého Commonwealthu.

Thanks to the eruption of its volcano, the island of Tristan da Cunha is permanently on the philatelic map. Today, all of the island's stamps are among its most valuable exports and among the most popular in the Commonwealth.

Dnešní podoba osady

Today's appearance of the settlement

ZLATÁ OPICE – SKVĚLÁ MODERNÍ INVESTICE

THE GOLDEN MONKEY – GREAT MODERN INVESTMENT

V ROCE 1980 BĚŽNÁ ZNÁMKA,
DNES STATISÍCOVÁ

Známka Golden Monkey (Zlatá opice), známá také jako Gengshen Monkey (Čcheng-šenova opice), je poštovní známka vydaná v Číně 15. února 1980. Předlohu známky namaloval slavný čínský umělec Huang Yongyu. Výtvarníkem známkové podoby byl Shao Bolin a rytcem Jiang Weijie. Tištěna pak byla metodou fotogravury a hlubotisku v Pekingské tiskárně poštovních známek. Velikost perforace je 11½. Čínské znaky na levé straně známky uvádějí „Čínská lidová pošta“ a „rok Čcheng-šen“.

Jedná se o moderní známku, které bylo vytištěno 5 milionů kusů v arších po 80 kusech s rozložením archu 8x10 známek. Z tohoto pohledu se nezdá být vůbec vzácná. Je třeba vzít v úvahu, že čínská spotřeba známek v roce 1980 byla obrovská a více než polovina jich byla použita k poštovnímu styku. Podle Richarda Lehmana se předpokládá, že 1,5 milionu známek se dochovalo v nepoužitém stavu a 3 miliony jako razítkované. Známká se stala symbolem silného trhu s poštovními známkami v Asii. Poptávka po této známce z ní učinila jednu z nejvyhledávanějších současných čínských známek.

A COMMON STAMP
IN 1980 COSTS TENS
OF THOUSANDS OF
EUROS TODAY

The Golden Monkey Stamp, also known as Gengshen Monkey, is a postage stamp issued in China on 15 February 1980. The stamp was painted by famous Chinese artist Huang Yongyu. Designer was Shao Bolin and engraver Jiang Weijie. Printed by the photogravure and recess printing methods in Beijing Postage Stamp Printing Works. It is perforated 11½. The Chinese characters on the left side of stamp say “The People’s Post of China” and “the Year of Gengshen”.

It is a modern stamp of which 5 million copies were printed in sheets of 80 with sheet composition 8x10. From this point of view, it does not seem to be rare at all. It is necessary to consider that Chinese demand on stamps in 1980 was huge and more than a half of the stamps were used for postage. According to Richard Lehmann, it is assumed that 1.5 million of the stamps survived as mint and 3 million as used. The stamp has also become to symbolise the strong market for collectable postage stamps in Asia. Demand for the stamp has made it one of the most sought after contemporary Chinese stamps.

Huang Yongyu (1924–2023)

Obraz od Huang Yongyu: Tři moudré opice

Painting by Huang Yongyu: Three wise monkeys

Tato konkrétní známka začínala jako skromná emise, jejíž cena byla v roce 1982 katalogizována na 10 centů, ale do roku 1988 vzrostla na 8 USD. Její cena dále stoupala na 12 dolarů v roce 1992, 55 dolarů v roce 1996, 160 dolarů v roce 2000, 175 dolarů v roce 2005 a 575 dolarů v roce 2010, kdy se začala skutečně prosazovat. V roce 2011 byla její cena už na 1 000 USD, v roce 2019 na 1 800 USD a v roce 2020 na 2 150 USD.

This particular stamp began as a humble issue cataloging at 10 cents in 1982 but rising to \$8 by 1988. It continued to rise to \$12 in 1992, \$55 in 1996, \$160 in 2000, \$175 in 2005, and \$575 in 2010 when it really started to take off. It commenced a run to \$1 000 in 2011, \$1 800 in 2019 and in 2020, \$2 150.

PŘÍBĚH ZNÁMKY

Za návrhem známky se též skrývá pěkný příběh. Britské noviny The Times věnovaly šest stran reportáži o životním příběhu a uměleckém díle Huang Yongyu. Když Huang hovořil o své prvotní inspiraci při tvorbě této známky, uvedl, že šlo pouze o vzpomínku na malou opičku Yiwo, která s Huangem žila a dělala mu společnost při kreslení a přinášela Huangovi mnoho radosti. Huang byl z jejího úmrtí smutný, ale zvětčil ji prostřednictvím obrázku na známce. Huang Yongyu, narozen v roce 1924, zemřel 13. června 2023.

THE STAMP'S STORY

There is also a nice story behind the design of the stamp. The Times, a British newspaper, devoted six pages to report life story and artwork of Huang Yongyu. When talking about his initial inspiration in creating this monkey, Huang said it was only to commemorate Yiwo, a little monkey who lived with Huang, kept him company when he was drawing and brought him a lot of joy. Huang was saddened by his passing, but he immortalized him through the image on the stamp. Huang Yongyu, born in 1924, passed away on 13 June 2023.

Huang Yongyu a jeho opice Yiwo

Huang Yongyu and his monkey, Yiwo

Opice zlatonosé, pohoří Qinling

Golden Snub-nosed Monkeys, Qinling Mountains

Kompletní arch známek
Zlatá opice, 1980

Complete sheet of 1980 Golden monkey stamps

RŮST CENY

Přestože známka byla zpočátku běžná, celý aršík 80 kusů se v roce 2011 prodal za 180 000 dolarů, což je více než 100 000krát více než její původní cena 8 fenů. Jedna samostatná známka se v současné době prodává za 700–1 200 EUR (vydražená cena, ke které je třeba připočítat nejméně ca 18-24 % aukční provize a další poplatky, pokud je známka kupována v zahraničí – clo, doprava, pojištění...). V srpnu 2011 se kompletní aršík prodal za 1,44 milionu hongkongských dolarů (117 300 liber) na aukci Zurich Asia v Hongkongu a další aršík se prodal za 1 495 000 hongkongských dolarů (122 700 liber) na aukci InterAsia v září 2011. Bloky a části archů větší než čtyřbloky jsou velmi vzácné a na trhu se objevují jen jednou za několik let. Tento 24kusový exemplář z levého dolního rohu archu s okraji po celém obvodu, je velmi vzácný. Žádný podobný kus se v aukcích za posledních 10 let neobjevil. Protože existuje mnoho padělaných kopií této známky, pravost tohoto bloku je potvrzena certifikátem RPS z roku 2021.

HUANG YONGYU

Čínský umělec Huang Yongyu je označován za „národní poklad“, je známý svými dřevorytovými grafikami, tušovými malbami a také publikacemi své literatury včetně esejů a poezie. Byl samoukem s divokým a nespoutaným uměleckým stylem, do svých děl často vkládal zvířata jako hlavní motiv.

Ve třinácti letech začal cestovat po Číně a v různých dílnách a ateliérech získal různé umělecké dovednosti, které pak rozvinul do své komiksové praxe, olejomalb, tušových maleb, sochařství a řemeslné práce. Jeho kočovné životní zkušenosti významně přispěly ke svobodě jeho uměleckého stylu a k často divokému zobrazování zvířat a krajin.

V roce 2016 uplynulo třicet šest let od vydání první známky zvěrokruhu. Od roku 1980 byl tento rok čtvrtým rokem opice (další se konaly v letech 1992 a 2004), a to v cyklech po dvanácti. Na oslavu tohoto výročí byl Huang, kterému je nyní dvaadvadesát let, vyzván, aby vytvořil druhou opičí známku.

RISING PRICES

Although the stamp was initially common, a full sheet of 80 sold for \$180 000 in 2011 with a single stamp currently selling for 700–1 200 EUR (hammer prices, to which at least approx. 18-24% have to be added). This is more than 100 000 times more than its original price of 8 fen. In August 2011, a complete sheet sold for HK \$1.44M (£117 300) in Zurich Asia's Hong Kong sale, and another sheet sold for HK \$1 495 000 (£122 700) at an InterAsia sale in September 2011.

Blocks larger than a block of four are very rare and appear on the market just once in a few years. This block of 24 from the lower left sheet corner with sheet margins all around is very rare. No other piece like this appeared at auctions in the last 10 years. As there are many forged copies of this stamp, the authenticity of this block is confirmed by RPS certificate from 2021.

HUANG YONGYU

The Chinese artist Huang Yongyu is known as a “national treasure” for his woodblock prints and ink paintings, as well as his published literature, including essays and poetry. He was a self-taught artist with a wild and unrestrained artistic style, often incorporating animals as the main motif in his works.

At the age of thirteen, he began to travel around China and acquired various artistic skills in various workshops and studios, which he then developed into his comic practice, oil paintings, ink paintings, sculpture and craftsmanship. His nomadic life experiences have contributed greatly to the freedom of his artistic style and his often wild depictions of animals and landscapes.

The year 2016 marks thirty-six years since the first zodiac stamp was published. Since 1980, this was the fourth Year of the Monkey (the others were in 1992 and 2004), in cycles of twelve. To celebrate this anniversary, Huang, who is now twenty-two years old, was invited to create a second monkey stamp.

200 %

Huang Yongyu 1954

Známka zvěrokruhu Rok opice 2016 od Huanga Yongyua

2016 Year of the Monkey Zodiac Stamp, designed by Huang Yongyu

JOSEF AXMANN – NÁVRHY PRO MERKURY

JOSEF AXMANN – DESIGNS FOR MERCURIES

SPOJENÍ PRVNÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
RAKOUSKÉHO CÍSAŘSTVÍ S PRVNÍMI
NOVINOVÝMI ZNÁMKAMI 1850–1851

V roce 1849 byla správní orgány Rakouského císařství konečně připraveny vážně uvažovat o zavedení poštovních známek. V květnu 1849 vyslala rakouská poštovní správa úředníka Dr. Herze na inspekční cestu do zahraničí, aby prozkoumal známkový systém. Zpráva doktora Herze z července 1849 doporučovala okamžité zavedení samolepicích známek v habsburské monarchii, aby se zjednodušilo účtování a logistika písemného styku. Podle jeho doporučení mělo být v monarchii zavedeno pět nominálních hodnot pro tři distanční pásma, místní dopisy a tiskoviny. Dr. Herz se vyjádřil také ke vzhledu známek: jako obraz na známce navrhl císařský portrét nebo státní znak v jednoduchém tisku.

Na konferenci ve Vídni v červenci 1849 rozhodly poštovní úřady, ministerstvo obchodu a Státní tiskárna cenin o zavedení známky. V září 1849 podal ministr obchodu Bruck zprávu císaři Františku Josefovi I., který 25. září 1849 podepsal dekret o zavedení známky v Rakouském císařství. Datum vydání bylo stanoveno na 1. června 1850. Na zavedení nového systému sazeb, návrh a výrobu známek a jejich distribuci po celém rozsáhlém území monarchie tak zbývalo pouhých osm měsíců.

Dr. Herz byl pověřen, aby ministerstvu obchodu předložil konečné návrhy na vzhled, kvalitu, použití, razítkování a ceny známek. V této funkci se setkal na přelomu roku 1849/50 s ředitelem císařského a královského dvorního a státního tiskařského úřadu Al. Hof- und Staatsdruckerei, Aloisem Auer-Welsbachem, ohledně výroby první emise známek.

CONNECTION OF THE FIRST POSTAGE STAMP OF THE AUSTRIAN EMPIRE WITH THE FIRST NEWSPAPER STAMPS OF 1850–1851

In 1849, the administrative authorities of the Austrian Empire were finally ready to seriously consider the introduction of postage stamps. In May 1849, the Austrian postal administration sent an official, Dr. Herz, on an inspection trip abroad to examine the stamp system. Dr Herz's report of July 1849 recommended the immediate introduction of self-adhesive stamps in the Habsburg Monarchy in order to simplify the accounting and logistics of written communication. According to his recommendation, five denominations were to be introduced in the monarchy for the three distances, local letters and printed matter. Dr. Herz also commented on the appearance of stamps: he proposed the imperial portrait or the state emblem in simple print as the image on the stamp.

At a conference in Vienna in July 1849, the postal authorities, the Ministry of Commerce and the State Printing Office decided to introduce the stamp. In September 1849, Minister of Commerce Bruck reported to Emperor Franz Joseph I, who signed a decree on 25 September 1849 on the introduction of the stamp in the Austrian Empire. The date of issue was set for 1 June 1850. This left only eight months to implement the new rate system, design and produce the stamps and distribute them throughout the vast territory of the monarchy.

Dr. Herz was instructed to submit final proposals to the Ministry of Commerce on the appearance, quality, use, cancellation and pricing of the stamps. In this capacity he met at the turn of 1849/50 with the director of the Imperial and Royal Court and State Printing Office, Al. Hof- und Staatsdruckerei, Alois Auer-Welsbach, regarding the production of the first issue of stamps.

Originály Axmannových návrhů

The originals of Axmann's designs

MĚDIRYTINA JOSEFA AXMANNA

Ve stejné době a z pověření ministerstva obchodu zadal ředitel státní tiskárny Auer-Welsbach renomovanému rytci Josefu Axmannovi další návrh na vydání známky, který byl v té době na technologické špičce. Pro tento návrh byl zvolen mnohem složitější, dražší a proti padělání mnohem odolnější způsob výroby mědirytin. Portrét neměl s návrhem doktora Herze nic společného; místo toho Josef Axmann zvolil hlavy Merkura, které odpovídaly vkusu doby biedermeieru a mohly být v politicky neklidné době chápány bez jakýchkoli politických souvislostí v mnohonárodnostní monarchii. Hlavy Merkuru se často objevují na známkách tištěných Státní tiskárnou cenin. Pět různých návrhů je, jak bylo u bankovek obvyklé, vyrobeno v různých velikostech a zobrazuje tváře s vousy a bez vousů - pravděpodobně symbolizují *krejcary* a *centesimi*.

Josef Axmann (1793 Brno – 1873 Salzburg), slavný rytec a tvůrce novinové známky Merkur a jeho mědiryt portrétu císaře Františka Josefa I. z r. 1858

Josef Axmann (1793 Brno - 1873 Salzburg), famous engraver and creator of the Mercury newspaper stamp and his copper engraving of the portrait of Emperor Franz Joseph I from 1858

ZKUSMÉ TISKY STÁTNÍ TISKÁRNY

Státní tiskárna si získala dobrou pověst výrobou nepadělatelných typů státovek a známek, zejména pod vedením Auer-Welsbacha. Auer byl konfrontován s nápady doktora Herze, které byly podle jeho odborného názoru z hlediska technologie výroby a bezpečnostních prvků nedostatečné a neodpovídaly vysokému stavu techniky vídeňské Státní tiskárny. Přesto podle představ Dr. Herze jistý úředník Státní tiskárny, jehož jméno je dnes neznámé, vyrobil dřevěné štočky a po drobných úpravách i ocelové raznice, z nichž se dochovalo několik zkušebních tisků v nominálech 6 krejcarů a 1 gulden.

TRIAL PRINTS OF THE STATE PRINTING OFFICE

The State Printing Office gained a good reputation for producing unforgeable types of stamps and stamps, especially under the direction of Auer-Welsbach. Auer was confronted with Dr. Herz's ideas, which, in his professional opinion, were insufficient in terms of production technology and security features and did not correspond to the high state of the art of the Vienna State Printing Office. Nevertheless, according to Dr. Herz's ideas, a certain official of the State Printing Office, whose name is unknown today, produced wooden plates and, after minor modifications, steel stamps, of which several test prints survive in denominations of 6 kreuzers and 1 guilder.

Blok čtyř zkusmých tisků v barvě matně růžové v nevydaném designu s měnovou nominální hodnotou „Gulden“

Block of four matt pink unissued prints with the monetary denomination 'Gulden'

Johann Jakob Herz von Rodenau, (1809 Lemberg - 1873 Vídeň), poštovní specialista, později generální ředitel železnic

Johann Jakob Herz von Rodenau, (1809 Lemberg - 1873 Vienna), postal specialist, later director general of the railways

Pečetní razítko K.K. Soudní a státní tiskárna

Seal stamp K.K. Court and State Printing House

Alois Auer Ritter von Welsbach (1813 Wels - 1869 Vídeň), tiskař a vynálezce, ředitel císařské a královské dvorní a státní tiskárny. Hof- und Staatsdruckerei, vyvinul postupy pro automatizovaný vysokorychlostní tisk

Alois Auer Ritter von Welsbach (1813 Wels - 1869 Vienna), printer and inventor, director of the Imperial and Royal Court and State Printers. Hof- und Staatsdruckerei, developed processes for automated high-speed printing

První emise známek Rakouského císařství z roku 1850 v obou měnách, krejcarech a centesimi

The first issue of stamps of the Austrian Empire from 1850 in both currencies, kreuzers and centesimi

ODMÍTNUTÍ AXMANNOVÝCH NÁVRHŮ

Návrhy Josefa Axmanna ministerstvo odmítlo jako příliš složité a nákladné na výrobu. Kromě toho se obávalo, že „cizokrajné hlavy by mohly být veřejností odmítnuty“ a že by bylo lepší použít místo nich „...pro známky portrét Jeho Veličenstva císaře“.

REJECTION OF AXMANN'S DESIGNS

Joseph Axmann's designs were rejected by the Ministry as too complicated and expensive to produce. Furthermore, it was feared that 'foreign heads might be rejected by the public' and that it would be better to use instead '...for the stamps a portrait of His Majesty the Emperor'.

PRVNÍ NOVINOVÁ ZNÁMKA

Axmannův nápad použít hlavu Merkura na známce se však uskutečnil krátce poté. Navrhl první novinovou známku na světě (modrého, žlutého, růžového a červeného Merkura), která se stala ve filatelii světově proslulou. Ve vyobrazeném spisu se doslova píše: „... na tehdejších novinových známkách se krátce poté objevila hlava Merkura s okřídleným kloboukem“.

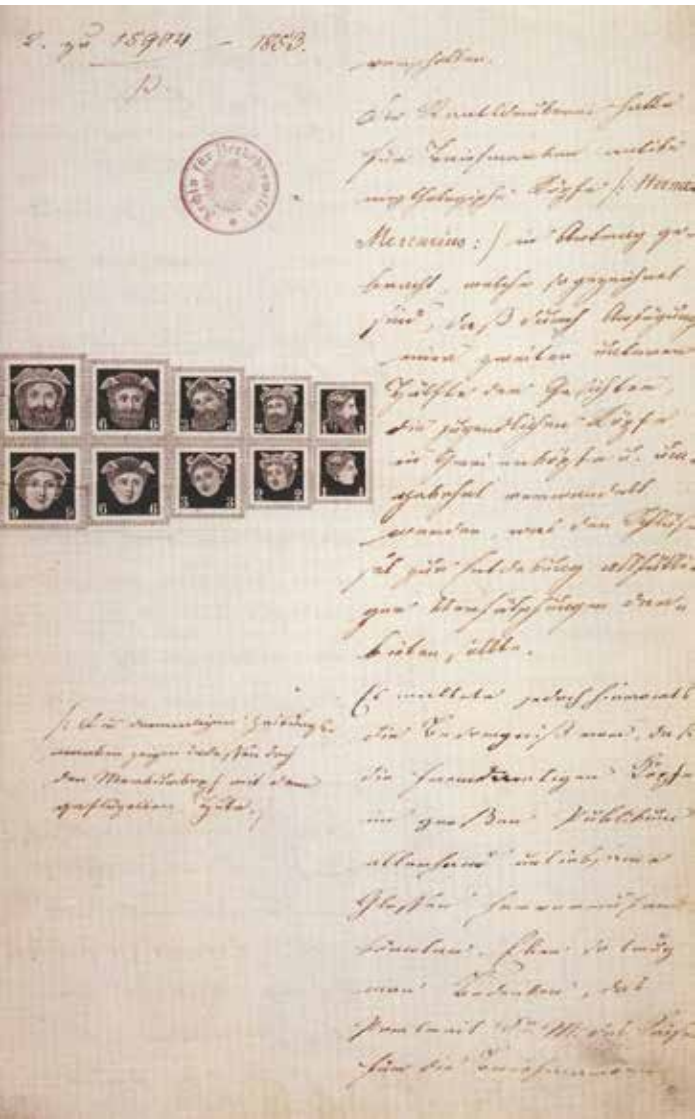
THE FIRST NEWSPAPER STAMP

However, Axmann's idea of using the head of Mercury on the stamp was implemented shortly afterwards. He designed the world's first newspaper stamp (blue, yellow, pink and red Mercury), which became world famous in philately. The illustrated document states: "... the head of Mercury with a winged hat appeared shortly afterwards on the newspaper stamps of the time".

Nejvzácnější poštovně nepoužitý Merkur je růžový. S původním lepem - jako tento exemplář - je známo maximálně 5 kusů. Tento růžový Merkur byl vydražen již v legendární 8. aukci Ferrary v listopadu 1923 pod číslem 85 za cenu 2 100 zlatých franků. I v této aukci byl popsán jako „excessivement rare neuf aussi frais“.

The rarest postally unused Mercury is pink. Only 5 pieces are known with the original etching - like this specimen. This pink Mercury was already auctioned at the legendary 8th Ferrary auction in November 1923 under number 85 for 2 100 gold francs. It was also described in this auction as "excessivement rare neuf aussi frais".

Návrhy v designu „Mercury“ pro první emisi známek od Josefa Axmanna v pěti nominálech a dvou měnách v roce 1850, zde ve spisu ministerstva dopravy z roku 1853

Designs in the design "Mercuries" for the first issue of stamps by Josef Axmann in five denominations and two currencies in 1850, here in the files of the Ministry of Transport from 1853

200 %

Otisk zkusmého štočku návrhu pro první novinovou známku - Merkur

Imprint of the design for the first newspaper stamp - Mercury

SKVĚLÝ MEZINÁRODNÍ ÚSPĚCH NAŠÍ ZNÁMKOVÉ TVORBY

THE GREAT INTERNATIONAL SUCCESS OF CZECH STAMP DESIGN

České a před tím československé poštovní známky získaly mnoho předních umístění v mezinárodních soutěžích. A je skvělé, že se na tyto úspěchy nemusíme dívat jen jako na krásnou historii, protože v průběhu let k nim přibývají další vavříny.

Czech and before that Czechoslovak postage stamps won many top positions in the international competitions. And it's great that we don't have to view these successes as just a proud history, because over the years, new achievements continue to be added.

DÍLA MARINY RICHTEROVÉ

Díla Mariny Richterové tuto mezinárodní soutěž vyhrála už podruhé a jde o unikátní situaci, protože pokaždé to bylo za emise jiného státu. Zatímco v roce 2024 reprezentovala Českou republiku, před pěti lety ji na jubilejní 50. ročník soutěže nominovala poštovní správa Vatikánu, a to aršíkem ke 350. výročí úmrtí nizozemského malíře Rembrandta van Rijna. Inu, jak se říká, je mnoho povolanych a jen málo vyvolených – což zjevně platí i ve známkové tvorbě...

WORKS BY MARINA RICHTER

This is the second time that Marina Richter's work has won an international competition and it is unique because each time it was for an issue from a different country. While in 2024 she represented the Czech Republic, five years ago she was nominated for the 50th anniversary edition of the competition by the Vatican postal administration, with a sheet commemorating the 350th death anniversary of the Dutch painter Rembrandt van Rijn. Well, as the saying goes, many are called, but few are chosen - which is true in stamp design as well...

Marina Richterová nad svými pracemi

Marina Richter with her works

SHAKESPEAROVSKÝ ARŠÍK

Nejnovejším přírůstkem do medailové sbírky je vítězství aršíku Shakespeareovské hry 2023 výtvarnice Mariny Richterové v mezinárodní soutěži Premio Internationale d'Arte Filatelica, Asiago. Jde o soutěž poštovních správ, které do jednotlivých kategorií nominují vybrané poštovní známky a aršíky.

Jak zdůraznila odborná porota, **Shakespeareovský aršík** nominovaný Českou poštou byl oceněn za bohatou, vyčerpávající a originální prezentaci díla. Autorka na něm připomíná některé z dramatikových slavných postav na pomezí komedie a tragédie, ale i některá témata, prostředí a postavy alžbětinského divadla.

Aršík, který byl vydán v omezeném nákladu 24 000 kusů, obsahuje čtyři známky, z nichž dvě mají nominální hodnotu zastoupenou písmenem E a dvě Z. Marina Richterová se při jeho tvorbě inspirovala kresbami s fragmenty ručně vyřezávané koláže. Pozadím děje je kulisa gotizujících oken s trojlístky odkazující na dobu, do které Wiliam Shakespeare zasadil hry Král Lear, Romeo a Julie, Macbeth. Vlevo na aršíku stojí královna s maskou Kleopatry a šaškovskou holí. Pod známkou vystupuje Benátská laguna a bazilika Svatého Jiří – San Giorgio Maggiore – s proslulou zvonici. Panorama zastřešuje šperk v podobě katolického kříže. Vpravo se zlověstně mračí postava s loutnou. Plášť halí masky Othella, Julia Caesara, čarodějnice a lorda Macbetha. Uprostřed nahoře sedí prosvětlená postava elfa. Dole se pitvoří šašek s maskou krále.

Udílění cen proběhlo 21. července 2024 v historických prostorách radnice v italském městě Asiago ležícím v Benátsku, na úpatí Alp. Ocenění převzali zástupci České pošty z oddělení známkové tvorby Martin Holý a Jan Ištváněk.

SHAKESPEAREAN SHEET

The most recent addition to the medal collection is the victory of Marina Richterová's Shakespearean Plays 2023 sheet in the Premio Internationale d'Arte Filatelica, Asiago. This is a competition of postal administrations that nominates selected stamps and sheets for individual categories.

As the jury pointed out, the **Shakespeare sheet** nominated by the Czech Post was awarded for its rich, comprehensive and original presentation of the work. It recalls some of the playwright's famous characters on the borderline between comedy and tragedy, as well as some of the themes, settings and characters of the Elizabethan theatre.

The sheet, which was issued in a limited edition of 24 000 pieces, contains four stamps, two of which have a face value represented by the letter E and two by the letter Z. Marina Richter was inspired by her drawings with fragments of hand-carved collage. Backdrop of the storyline are gothic windows with trefoils, referring to the period in which William Shakespeare set his plays King Lear, Romeo and Juliet, and Macbeth. On the left of the sheet stands the Queen with a Cleopatra mask and a jester's stick. Below the stamp is the Venetian lagoon and the Basilica of St George - San Giorgio Maggiore - with its famous bell tower. The panorama is topped by a jewel in the form of a Catholic cross. To the right, a figure with a lute frowns ominously. The cloak covers the masks of Othello, Julius Caesar, the witch and Lord Macbeth. At the top centre sits the illuminated figure of an elf. At the bottom, a jester wearing a king's mask.

The award ceremony took place on 21 July 2024 in the historic town hall of Asiago, an Italian town in the Veneto region, at the foot of the Alps. The awards were received by representatives of the Czech Post from the Stamp Design Department, Martin Holý and Jan Ištváněk.

Příprava aršíku

Preparation of the sheet

Známka k výročí úmrtí malíře Rembrandta van Rijna
Stamp for the death anniversary of the painter Rembrandt van Rijn

Aršík známek
The stamp sheet

Medaile a list ocenění
Mariny Richterové

Medal and award letter
of Marina Richterová

“Jde o kolekci vrtochů a kuriozit; její hodnota je téměř zanedbatelná.”

Úředník generálního poštovního ředitelství v Londýně posuzuje v r. 1912 Taplingovu sbírku uloženou v Britském muzeu. Jde o věhlasnou sbírku, jejíž cena je dnes odhadována na desítky miliónů liber.

Sbírání známek je králem koníčků a koníčkem králů.

Collecting stamp is King of Hobbies and Hobby of Kings.

“It is a collection of quirks and curiosities; its value is almost negligible.”

An official of the Postmaster General's Office in London examines the Tapling collection in the British Museum in 1912. It is a famous collection, now estimated to be worth tens of millions of pounds.

„Slyšela už Vaše výsost, že nějaký naprostý pomatenec zaplatil za jedinou poštovní známku 1 450 liber?“

“Has your Royal Highness heard that some damned fool had paid £1,450 for one stamp?”

“Yes, I was that damned fool.”

Prince of Wales, future King George V, bought under representation a beautiful specimen of a Mauritius “Post Office” stamp for a record sum

“Na tuto záležitost je nahlíženo jako na beznadějně bláznivou, avšak neškodnou.”

“Looked upon as hopelessly but harmlessly insane on the subject.”

„Ano, vím. Ten naprostý pomatenec jsem byl já.”

Princ z Walesu, budoucí král Jiří V., koupil v zastoupení krásný exemplář Mauricia “Post Office” za rekordní sumu

Frederick Booty: The Stamp Collector's Guide 1862

„Ve filatelii nelze nikdy zoufat, budoucnost nám může přinést nádherná překvapení.”

“... nespokojte se s ničím menším, než s dokonalostí a známky se stanou radostí vaší a uspokojením vykonavatelů vašeho dědictví.”

“...be content with nothing short of perfection, and your stamps will be a joy to yourself and satisfaction to your executors.”

“One must never despair in philately. The future reserves for us yet happy surprises.”

Rev. H.C. Bond “Collectors and their Stamps”, Stamp Collecting, 1920

Georges Brunel, Les Timbres - Poste de l'Île-de-Maurice, Editions Philatelia Paris, 1928

“Sběratel známek, vlastník sbírky 12 544 kusů, si přeje oženit se se ženou, která je náruživou sběratelkou a majitelkou dvoupencové známky Mauritia, vydané v roce 1847.”

Host: “Ty sbíráš známky?”
Holčička: “Ano, sbírám.”
Host: “A kolik jich máš?”
Holčička: “Zatím žádnou.”

Visitor: “Do you collect stamps?”
Small girl: Yes, I do.”
Visitor: “How many have you got?”
Small girl: “I haven't got any yet.”

Inzerát v novinách Vanity Fair z roku 1891.

A Good beginning, Stamp Collecting, 1933

“A stamp collector, owner of a collection of 12,544 stamps, desires to marry a woman who is an avid collector and owner of a two-penny Mauritia stamp, issued in 1847”.

“Kdyby nebyly vzácnější známky v několika sbírkách chamtivě a nesmyslně hromaděny v duplikátech, procházely by častěji rukama obchodníků a prodávaly by se za nižší ceny.”

“Were the rarer stamps less hoarded and huddled in senseless reduplication into a few collections, they would pass more frequently through the dealers hands and be sold at lower prices.”

Philatelic Record 1882

“O vzácných známkách jsem pevně přesvědčen, že jsou stále vzácnější.”

“I have a great opinion of rare stamps, which are constantly getting rarer.”

Přítomní vybuchli v mohutný aplaus. “Roztrásl se mi ruce a říkal jsem si, neztrať svou chladnokrevnost. Cítil jsem se jako muž, který vyhrál prezidentskou nominaci nebo přistál na Měsíci”.

Those present erupted into a mighty round of applause. “My hands shook and I thought, don't lose your cool. I felt like a man who had won the presidential nomination or landed on the moon.”

W.H. Peckitt, 1899

Irwin Weinberg získává na aukci jednocentovou Britskou Guyanu za nejvyšší cenu do té doby zaplacenou za jednotlivou známku, a to za 280 000 dolarů (1970).

Irwin Weinberg acquired a one-cent British Guiana at auction for \$280,000 (1970), the highest price paid for a single stamp up to that time.

“Koupit známku za 25 000 franků? To je dobré. To je dokonce extravagance, kterou si každý nemůže dovolit. Koupit však dvě další, zcela identické známky, to už není extravagance, to je šílenství.”

“To buy a stamp for 25 000 francs it is good. It is even an extravagance which not everybody would allow themselves, but to buy two other stamps, identically alike, it is no longer extravagance, it is insanity.”

Veškerá věda je buď fyzika, nebo sbírání známek.

Ernest Rutherford - “the father of nuclear physics”

Jean Babtiste Moens k ceně Bombay Cover při prodeji v roce 1905

All science is either physics or stamp collecting.

Osobnosti filatelie

Personalities of philately

Alfred Moschkau
(1848–1912)

Nejvýznamnější z prvních velkých německých filatelistů, zároveň publicista, básník, sběratel manuscriptů J.W. Goetha a F. Schillera, zakladatel muzeí a pověřenec saské vlády pro památky. Již v 60. letech vlastnil impozantní sbírku celého světa, která mu umožnila stát se jedním z vůbec prvních zkušebních znalců ve filatelii. Byl také významným autorem a vedl několik filatelistických časopisů. Slavný Sigmund Friedl o něm ve svém *Wiener Illustrirte Briefmarken-Zeitung* roku 1876 píše jako o „**Hlavě německých filatelistů**“.

The most significant of the first great German philatelists and also a publicist, poet, collector of J.W. Goethe and F. Schiller manuscripts, founder of museums and comissioner of the Saxon governement for historical monuments. Already in the 1860s, Moschkau owned an impressive international collection, which enabled him to become one of the first ever experts for authenticity in philately. He was also an important author and led several philatelic journals. The famed Sigmund Friedl wrote of him in his *Wiener Illustrirte Briefmarken-Zeitung* in 1876 and described him as the "Head of German philatelists".

Franklin D. Roosevelt
(1882–1945)

32. prezident USA se zajímal o známky již v dětství, kdy rozpoznal jejich poznávací potenciál v historii a zeměpisu. Později, během politické kariéry, mu známky přinášely útěchu a relaxaci. Zcela propadl jejich kouzlu a každý den věnoval jednu hodinu své sbírce! Jednou prohlásil. „**Za svůj život vděčím svým koníčkům, hlavně sbírání známek.**“ Zabýval se designem, barvami, detaily tisku různých vydání z celého světa a sám svými návrhy ve 30. letech ovlivňoval americkou známkovou tvorbu. Navštěvoval filatelistické kluby, známky vyměňoval se sběrateli i kupoval od obchodníků a na aukcích. Vytvořil rozsáhlou sbírku oplývající americkými i zahraničními raritami, která se s velkým úspěchem prodala v roce 1946 ve 4 aukcích firmy Harmer. Svého postavení využíval i pro propagaci filatelie a poukazoval na její veřejnou a kulturní prospěšnost. Právě zásluhou osobností jako byl FDR se filatelie stala úctyhodnou součástí mezinárodního kulturního dědictví.

The 32nd President of the United States showed an interest in stamps already in his childhood, when he discerned their educative potential in history and geography. Later during his political career stamps brought him comfort and relaxation. He fell for their magic and was sure to devote at least an hour every day to his collection. Roosevelt once said: “**I owe my life to my hobbies - especially stamp collecting.**” His main focuses were design, colours, printing details of various issues of the world and with his own drafts in the 30s he himself influenced American stamp making. He visited philatelic clubs, exchanged stamps with collectors as well as bought them from stamp dealers and at auctions. His extensive collection overflowing with both American and foreign rarities was sold with great success at 4 Harmer auctions in 1946. Roosevelt used his position also for promoting philately and pointed out its public and cultural benefits. It was through personalities such as FDR, that philately became a respectable part of international cultural heritage.

Frederick Breitfuss
(1851–1911)

Dlouholetý sběratel známek s reputací jednoho z největších ruských filatelistů. Svoje znalosti uplatňoval ve filatelistické literatuře i jako porotce na soutěžních výstavách. V době, kdy svou sbírku prodával firmě Stanley Gibbons Ltd. (1907), šlo o třetí nejlepší a nekompletnější generální sbírku světa, po Ferrarym a Taplingovi. Vlastnil i červeného Maurícia, který je dnes v rukou českého sběratele. Patří mezi „**Otce filatelie**“ a je zapsán na Roll of Distinguished Philatelists (1921). Zemřel v Karlových Varech.

A life long stamp collector with reputation of one of Russia's greatest philatelists. He shared his knowledge through writings in the philatelic literature, and through judging at competitions. At the time Breitfuss sold his collection to Stanley Gibbons Ltd. (1907), it was the third finest and most complete general collection in the world, after Ferrary and Tapling. He also owned a Red Mauritius, which is now in the possession of a Czech collector. One of the "**Founding fathers of Philately**" entered on the Roll of Distinguished Philatelists in 1921. He died at Karlsbad.

Král Farúk I.
(1920–1965)

King Farouk I

Jeho plný titul zněl: „**Jeho Veličenstvo Farúk I., z Boží milosti Král Egypta a Súdánu**“. Na egyptském trůnu byl od roku 1936 až do svého svržení během Egyptské revoluce v roce 1952, kdy byl nucen abdikovat a na trůn byl dosazen jeho syn, v té době ještě dítě. Král byl muž velkého sběratelského apetitu a sběratelství známek bylo jednou z jeho vášní. Jeho krásná sbírka, plná mezinárodních rarit, byla prodána firmou Harmer v roce 1954 na tří denní aukci z pověření egyptské vlády. Farúk ze své pozice krále přikázal egyptským poštovním autoritám vydat známky pro svoji sbírku s různými posunutými perforacemi, které jsou dnes velmi vzácné a žádané. Svým příkladem a filatelistickým entusiasmem inspiroval sekulární egyptskou elitu k intenzivnímu sběratelství, zejména egyptských známek.

His full title was "**His Majesty Farouk I, by the grace of God, King of Egypt and the Sudan**". He occupied the throne of Egypt from 1936 and was overthrown during the Egyptian Revolution of 1952 and forced to abdicate in favour of his infant son. The king was a man of several great collecting appetites, one of those being stamp collecting. Harmer's held a three-day auction of his beautiful stamp collection on behalf of the Egyptian government in 1954. Farouk from his position of the King commanded the Egyptian postal authorities to produce bizarrely misperforated stamps for his collection, which are today very rare and sought-out by collectors. King Farouk greatly inspired the Egyptian secular elite to collect stamps, especially Egyptian ones, through his philatelic enthusiasm.

Edward Loines
Pemberton
(1844–1878)

Zakládající člen ***The Philatelic Society, London***, znalec, obchodník a sběratel. Tento rodilý Američan byl jedním z tzv. „**Otců filatelie**“, již v r. 1860 prosazoval její vědecké pojetí, studium perforace, průsvitek, barev atd. Kladl důraz na studium padělků a jejich rozpoznávání a v této souvislosti na šíření informací, osvětu a publikační činnost. V roce 1863 vychází jeho proslulá práce "**Forged Stamps: How to Detect Them**". Byl editorem a přispěvatelem takřka všech tehdejších filatelistických časopisů v Británii. Roku 1872 se konala první filatelistická aukce v Evropě (John W. Scott) a právě Edward L. Pemberton pro ni vyhotovil vůbec první certifikát pravosti v dějinách filatelie – a to na americkou známku 20 cent St. Louis.

A founding member of ***The Philatelic Society***, London, expert, businessman and collector. Born in USA, Pemberton was one of the "**Fathers of Philately**" and by 1860 he already pushed for a more scientific approach - studying perforation, watermarks, colour etc. He put emphasis especially on studying forgeries and how to distinguish them and spread information, awareness and published a great deal on this matter. In 1863 he published his renowned work "**Forged Stamps: How to Detect Them**". He was an editor and contributed to virtually all philatelic magazines of that time in Great Britain. The first philatelic auction in Europe was held in 1872 (John W. Scott) and it was Edward L. Pemberton who created at this occasion the first certificate of authenticity in the history of philately – for an American St. Louts 20 cent stamp.

Král Karel II. Rumunský
(1893–1953)

King Carol II of Romania

Tento panovník byl jeden z několika monarchů k jejichž zálibám patřilo sběratelství známek. V Rumunsku vládl od roku 1930 do své abdikace v roce 1940, kdy byl nahrazen svým synem Michaelem. Král Karel II. známky sbíral většinu svého života a vytvořil svého času třetí největší sbírku světa, zahrnující některé velmi důležité rarity. Mezi ty největší vzácnosti patří jeho slavný švédský žlutý Treskillling, unikátní známka z roku 1855, držící po mnoho let rekord nejdražší známky světa.

King Carol II of Romania is one of several monarchs who were involved in the stamp hobby as collectors. He ruled Romania, from 1930 until his abdication in 1940 when he was succeeded by his son Michael. King Carol II was a stamp collector for most of his life, creating a significant collection that included some very important rarities. His greatest of all of these was Sweden's famous Treskillling Yellow, the unique and very valuable stamp from the 1855.

Alfred H. Caspary (1877–1955)

Svémi přáteli zván „**Cas**“, často psal a nakupoval pod pseudonymem „**Pacificus**“ o němž se jen vědělo, že desítky let patří jednomu z největších amerických sběratelů a investorů ve filatelii. Byl velmi úspěšným burzovním makléřem, 50 let členem New York Stock Exchange, ale také filantropem a diskrétním mecenášem. Vybudoval své doby nejkvalitnější sbírku klasických USA a Konfederace, jeho sbírka oplývala ovšem i klíčovými raritami světové filatelie, obsahovala mj. 12-blok žlutých merkurů, či havajské misionářské dopisy. Získal také mnoho exkluzivních položek ze sbírek Philippa von Ferrary a Henryho J. Duveena. Proslul svým důrazem na tu nejlepši kvalitu a i proto jeho vzácnosti prodané v letech 1955-58 na aukcích Henryho R. Harmera dosahovaly světových cenových rekordů. Založil Expert Committee of the Philatelic Foundation při APS, působil jako znalec i v Royal Phil. Society London. V r. 1954 byl jeho podpis přidán na Roll of Distinguished Philatelists.

Called "**Cas**" by his friends he often wrote and made purchases under the pseudonym "**Pacificus**" which was only known to belong for decades to one of the biggest American collectors and investors in philately. He was a very successful stockbroker, a member of the New York Stock Exchange for 50 years, but also a discrete philanthropist and patron. Caspary built the best classical USA and Confederation collection quality-wise of that time, but also owned key rarities of world philately, such as a block of 12 yellow Merkur stamps, or Hawaiian missionary letters. He also acquired many exclusive items from the collections of Philipp von Ferrary and Henry J. Duveen. His famed emphasis on quality led among other things to world record-breaking prices for his rarities sold in the years 1955 to 1958 at Henry R. Harmer auctions. Founder of the APS Expert Committee of the Philatelic Foundation, Caspary was also an expert at the Royal Phil. Society London. His signature was added to the Roll of Distinguished Philatelists.

James Ludovic Lindsay, 26th Earl of Crawford (1847–1913)

Významná osobnost v britské politice 19. století, poslanec, vysoko postavený svobodný zednář, cestovatel, astronom a přírodovědec, velký bibliofil. Patří k tzv. „**Otcům filatelie**“. K té se dostal až koupí sbírky filatelistické literatury „**zakladatele**“ americké filatelie Johna K. Tiffanyho, prvního prezidenta American Philatelic Society. Kladl důraz na vědecké pojetí filatelie a důležitost odborné literatury. Vybudoval svého času největší oborovou knihovnu na světě, kterou ve své závěti odkázal Britskému muzeu. Vedle toho vytvořil impozantní sbírky staré Itálie, USA a Velké Británie, které prodal kolem roku 1910 slavnému londýnskému obchodníkovi Williamu H. Peckittovi. Na počest Jamese L. Lindsaye a pro jeho fundamentální roli ve filatelii uděluje Royal Philatelic Society London každý rok „**Crawford Medal**“ za mimořádně přínosné publikace na poli filatelistických studií.

A significant figure of 19th century British politics, Member of Parliament, a senior member of Freemasons, traveller, astronomer, natural scientist and great book lover. He is considered to be one of the "**Fathers of Philately**". His interest in philately was sparked by his purchase of a collection of philatelic literature from the "**founder**" of American philately, John K. Tiffany, the first president of the American Philatelic Society. Lindsay stressed the importance of a scientific approach to philately and of scientific literature. He built the largest philatelic library at that time in the world, which he bequeathed to the British Museum and put together impressive collections of Old Italy, USA and Great Britain, which he sold around 1910 to William H. Peckitt, a famous trader from London. In honour of James L. Lindsay and his fundamental role in philately The Royal Philatelic Society London annually awards a "**Crafword Medal**" for exceptional publications in the field of philatelic studies.

Sigmund Friedl (1851–1914)

Tento moravský rodák, žijící ovšem od dětství ve Vídni, se o známky intenzivně zajímal již od 13 let. V roce 1872 otevírá svůj první obchod a od té doby neúnavně pracuje pro rozvoj filatelie. Brzy se etabloval jako expert, vydal první katalogy, ve své vídeňské vile zřídil Muzeum poštovních známek, zakládal obchody, vedl veřejnou známkovou galerii, filatelistickou poradnu a v roce 1881 a 1890 uspořádal ve Vídni dvě mezinárodně velmi úspěšné výstavy. V roce 1880 se stal prvním prezidentem klubu Vindobona. Jeho význam byl brzy celoevropský, obchodoval s největšími raritami a s nejslavnějšími sběrateli 2. poloviny 19. století. Osobní přátelství ho pojilo i s Philippem von Ferrary, pro nějž získal mj. slavný švédský Tre Skilling, či 20-blok Saských Trojek. Závěr jeho kariéry je poznamenán aférou s padělký vzácných merkurů, které prodával a byl nucen je odkoupit zpět. Nicméně jeho zásluhy o filatelii a její rozvoj jsou obrovské a je právem uznáván jako nejvýznamnější průkopník filatelie a tvůrce filatelistického trhu ve střední Evropě.

A Moravian native, Friedl lived from an early age in Vienna and showed an intensive interest in stamps from 13 years old. By 1872 he opened his first shop and from there on tirelessly worked on the advancement of philately. He soon established himself as an expert, published first catalogues, founded the Museum of Postal Stamps in his Viennese villa, established shops, led a public stamp gallery and a philatelic advisory centre and in 1881 and 1890 arranged to internationally very successful exhibitions in Vienna. In 1880 he became the first president of Vindobona. He soon became a figure European significance and dealt with the biggest rarities and most famous collectors of the 2nd half of the 19th century. He was a friend of Phillip von Ferrary for whom he obtained among other things the famous Swedish Tre Skilling, or a block of 20 Saxon Threes. The finale of his career was marked with a scandal with forgeries of rare Merkur stamps, which he sold and was then forced to buy back. Nonetheless his contributions to philately and its development are great and is rightfully considered to be one of the most significant pioneers of philately and the maker of the Central European philatelic market.

Jean-Baptiste Moens (1833–1908)

Bruselský obchodník, zakladatel **velkého** filatelistického byznysu v Evropě, znalec a publicista. Známky kupoval a prodával již od roku 1853. O deset let později vydává vlastní ilustrovaný katalog „**Manuel des collectionneurs de timbres-poste**“, jeden z prvních na světě a zároveň se již zabývá studiem padělků ve své průkopické práci „**De la falsification des timbres-poste**“. Téměř 40 let neúnavně publikoval a vedl svůj měsíčník Le Timbre-Poste. Během jeho bezmála 50-leté kariéry mu rukama prošly i ty největší vzácnosti, mj. 8 Mauriciů Post Office. Prvním vydáním Mauricia věnoval i další ze svých slavných knih „**Les Timbres de Maurice depuis leur origine jusqu'à nos jours**“, která navazovala na díla Edwarda B. Evanse a Fredericka Philbricka.

A businessman from Brussels, founder of the "**big**" European philatelic market, expert and publicist, who bought and sold stamps already in 1853. 10 years later Moens published one of the first catalogues in the world, his own illustrated "**Manuel des collectionneurs de timbres-poste**" and at the same time was well underway with his research on falsificates in his pioneering work "**De la falsification des timbres-poste**". For 40 years Moens tirelessly led his monthly publication Le Timbre-Poste. During his nearly 50 year career he handled the most exclusive rarities, 8 Post Office Mauritius stamps among them. Another of his famous books, "**Les Timbres de Maurice depuis leur origine jusqu'à nos jours**", which was a continuation of the works of Edward B. Evans and Frederick Philbrick, dealt with the first Mauritius issue.

He was a very successful businessman with a sense for stamps with market potential, among his clients were eminent figures such as A. Rothschild and Ph. von Ferrary and he himself amassed a large store of philatelic rarities. After 1899, Moens sold of his collections and stock. Only his stock, which did not contain his most valued rarities, is known to have sold for an equivalent of today's 35 million GBP. After his death in 1908, he was remembered in newspapers all over the world as the "**Father of Philately**". This term caught on and was codified in 1921 by the signatures of 43 legendary figures of the dawn of philately - as its "**Fathers**" on the Roll of Distinguished Philatelists.

George Herpin (1820–1900)

TIMBROMÁNIE NEBO FILATELIE?

Herpin byl francouzský nadšenec do známek už v 60. letech 19. století, tedy v době, kdy byly celkem novým vynálezem. Zavedení poštovních známek osvobodilo příjemce dopisu od poplatku, před tím totiž byly poštovní poplatky placeny adresátem. Mezi příjemci psaní se začala rozrůstat skupina, která známky na doručovaných dopisech milovala a sbírala - začala tak doslova sběratelská mánie. Nové hobby se nazývalo „**Timbromanie**“ a Herpin tento termín, znamenající něco jako známkové šílenství, neměl rád. („**timbre**“ je francouzské slovo pro známku). Navrhl tedy pojmenovat tuto zálibu novým slovem „**Philatélie**“. Jde o složeninu z řeckých slov „**philé(o)**“-znamenající zálibu a „**atéleia**“ znamenající osvobozeno od daně. Milovníci a sběratelé známek si termín oblíbili a tento obor se tak jmenuje dodnes.

TIMBROMANIA OF PHILATELY?

Herpin was a French stamp enthusiast already in the 1860s, when stamps were still a rather new invention. The introduction of postage stamps meant that receiving letters was now free of charge, whereas before it was normal for postal charges to be paid by the recipient. A group of people in love with collecting stamps began to grow among those on the receiving end of the mail and that was when the start of a stamp collecting mania. The new hobby was called **timbromanie**, meaning "**stamp madness**" (timbre means stamp in French) which Herpin was not in favor of. He suggested the term "**philatélie**". **Philé(o)** meaning attraction or affinity, and '**atéleia**' meaning exempt from tax. Stamp lovers everywhere took a fancy to it and the name stuck.

Major Edward B. Evans (1846–1922)

Důstojník britské armády, od 60. let vášnivý filatelista, publikující již od roku 1864 v britských časopisech. Budoval generální sbírku světa, což v té době nebyl takový problém. V rámci služby se nechal převelet na Mauricius, aby zde mj. pátral po prvních známkách. Na ostrově působil v letech 1876–1879 a nalezl, či zakoupil zde cenné dokumenty k vydání 1847, unikátní „čistě“ mauricie z roku 1848 a zejména Červený mauricius „**Post Office**“ na dopisu „**Ball Cover**“, kdysi s pozvánkou na legendární ples Lady Gomm. Svou takřka kompletní generální sbírku rozprodal roku 1885, mj. Thomasovi Taplingovi (dnes v British Library) a pustil se do Staroindických států a americké Konfederace. Od roku 1875 byl členem Royal Phil. Society London a v roce 1894 zakladatelem její „**Expert Committee**“. Editoval mnoho zásadních děl britské filatelistické literatury, předsedal filatelistickým kongresům a byl jurymanem mezinárodních výstav v Londýně (1890–1906). Jeho jméno je mezi prvními v Roll of Distinguished Philatelists.

An officer of the British Army and from the 1860s also a passionate philatelist publishing already in 1864 in British magazines. He built a general collection of the world, which at that time was not that complicated. During his service Evans let himself be transferred to Mauritius in order to, among other things, search for its first stamps. He served on the island from 1876 to 1879 and found or bought valuable documents pertaining to the 1847 issue, unique unused 1848 Mauritius stamps and most importantly a red Mauritius "Post Office" stamp on the so-called "Ball Cover", which was an invitation to the legendary ball of Lady Gromm. In 1885 he sold off his nearly complete general collection to Thomas Tapling among others (today in the British Library) and set out to collect old Indian states and the American Confederation. A member of the Royal Phil. Society London from 1875, Evans founded its "Expert Committee" in 1894. He served as an editor to many essential works of British philatelic literature, presided over philatelic congresses and was a juryman of international exhibitions in London from 1890 to 1906. His name is among the first on the Roll of Distinguished Philatelists.

Philipp la Renotière von Ferrary (1850 - 1917)

Jeden z "**Otců filatelie**" a nejvýznamnější filatelista všech dob. Byl rakouským občanem, dědic 100 mil. franků, žil v Paříži a nakupoval po celém světě. Jeho sbírka jako jediná v dějinách obsahovala všechny důležité rarity od Modrých mauriciů přes Bordeaux Cover po Britskou Guyanu 1c. Postupně skoupil mnoho významných sbírek 19. století (mj. Rothschildovu). Jeho sbírka, coby majetek občana nepřátelského státu, propadla v rámci reparací Francii, byť ji Ferrary odkázal Poštovnímu muzeu v Berlíně. Byla vydražena ve 14 aukcích v Paříži v letech 1921–1926 za celkem 30 mil. franků. Podle odhadů v letech 1870–1910 do sbírky při nákupech vložil 4miliony. Z Ferraryho sbírky pochází i Modrý mauricius POST OFFICE, který je od roku 2016 v rukách českého sběratele.

One of the fathers of philately and the most significant philatelist of all time. An Austrian citizen and inheritor of 100 mil. francs, he lived in Paris and bought philatelic items from all over the world. His was the only collection ever to include all the important rarities from Blue Mauritius stamps through Bordeaux Cover to British Guiana 1c. He gradually bought up numerous great collections of the 19th century (for example that of Rotschild). Because his collection was the property of a citizen of an enemy state, it was ceded as a part of war reparations to France, even though Ferrary bequeathed it to the Postal Museum in Berlin. It was then sold at 14 auctions in Paris in the years 1921 to 1926 for a total of 30 million francs. It is estimated, that Ferrary invested in his collection during the years 1870 to 1910 4 million francs. A Blue POST OFFICE Mauritius that is in possession of a Czech collector from 2016 is also originally from Ferrary's collection.

Maria Pardo de Figueroa (1828–1918)

Více znám je pod jménem **Dr. Thebussem**. Byl španělský šlechtic, význačný vědec a spisovatel, ve své zemi vysoce oceňovaný. Největšího úspěchu a uznání dosáhl při rozvoji španělského poštovního systému. Za jím navržené reformy v poštovníctví mu byl udělen titul "**Honorary Postman of Spain and her Possessions**" a dostal symbolické privilegium doživotné prominutého poštovního. Byl významným filatelistou, jedním z „**Otců filatelie**“, zapsaným na Roll of Distinguished Philatelists, zabýval se sbíráním předznakmových dopisů (ve španělském případě před rokem 1850) a také klasických známek. Nicméně v době, kdy se začal zajímat o reformu poštovního systému, nebyl ještě s poštovníctvím nikterak spjat. **Dr. Thebussem** si také navrhl a vydal známky pro vlastní potřebu (1870–1890). Tato privátní vydání patří mezi nejkurióznější bonafide vydání poštovních známek na světě, ale dnes o nich není příliš slyšet.

Better known as Dr. Thebussem, was a Spanish nobleman and eminent scientist, writer and philatelist who was very highly esteemed in his country, and whose greatest achievements were in the development of the Spanish postal system. De Figueroa was given the title of "Honorary Postman of Spain and her Possessions" for postal reforms in the country and the symbolic privilege of free postage for his services. Although a philatelist who collected pre-stamp letters (in the case of Spain letters from before 1850) and classical stamps, one of the "Fathers of Philately" entered on the Roll of Distinguished Philatelists, "Dr. Thebussem" was not in any way connected with the Spanish postal system at the time he first interested himself in its reform. He also designed and issued stamps for his own use (1870 and 1890). These private issues are among the most curious bonafide issues of the world, although they are not very well known today.

Robson Lowe (1905–1997)

Fenomenální britský obchodník, aukcionář, znalec a vydavatel. Kariéru započal ve svých 16 letech a brzy se stal doslova organizátorem globálního filatelistického byznysu. Jeho Robson Lowe Ltd. uspořádala stovky aukcí.

Je autorem tisíců atestů a bezpočtu klíčových publikací, zejména The Encyclopaedia of British Empire Postage Stamps, na které pracoval přes 40let. Byl dodavatelem do Britské královské sbírky za vlády Jiřího V. a Jiřího VI., ale také byl výstřední osobností – odmítl např. signovat Roll of Distinguished Philatelist (nejvyšší možné vyznamenání ve světě filatelie), během pobytu v Jižní Africe údajně vyhrál v kartách jistou farmu, kterou obratem vyměnil za sbírku známek atp. Prosazoval význam poštovní historie a fiskální filatelie. Byl držitelem prestižních Luff Award, Lichtenstein Medal a Crawford Medal, uveden do Hall of Fame (American Phil. Society).

A phenomenal British tradesman, auctioneer, expert and publisher. He started his career at 16 years of age and soon literally became the organiser of the global philatelic business. His Robson Lowe Ltd. held hundreds of expert certificates and innumerable key publications, most importantly The Encyclopaedia of British Empire Postage Stamps, which he worked on for over 40 years. He was a supplier to the British Royal collection during the reigns of George V and George VI and also an eccentric figure - for example he refused to sign the Roll of Distinguished Philatelists (highest award achievable in the world of philately) and allegedly won a farm in South Africa in a game of cards, which he promptly exchanged for a stamp collections. He promoted the significance of postal history and fiscal philately. Lowe received several prestigious awards, such as the Luff Award, Lichtenstein Medal and Crawford Medal and was inducted in the Hall of Fame of the American Philatelic Society.

Frederick Philbrick (1835–1910)

Byl anglický soudce a zakládající člen (Royal) Philatelic Society. Byl prvním vice-prezidentem a později prezidentem této společnosti. Vlastnil sbírku legendární velikosti. Spolu s Westobym napsal „**The postage and telegraph stamps of Great Britain**“. Filatelistické příspěvky psal pod pseudonymy **An Amateur a Damus Petimusque Vicissim**. Latinské motto je převzato ze slavné Britské Guiany - jednocentové magenty, nejdražší známky světa a znamená „**Dáváme a zpět žádáme**“.

Was an English barrister and founder member of the (Royal) Philatelic Society. He was its first Vice-President and later the President of the Society between 1872 and 1892. He amassed a collection of legendary magnitude. Co-authored with Westoby "The Postage and Telegraph Stamps of Great Britain". In his philatelic writing two pseudonyms were used by Philbrick, An Amateur and Damus Petimusque Vicissim. The latin motto is taken from the famous British Guiana one cent magenta, the world's most expensiv stamp. It means "We give and expect in return".

“Dámy a pánové, kteří mají vychování, zaznamenají, že právě tak, jak je volný vstup do kostela, mohou přicházet do dražební síně a vycházet během ceremoniálu, jestliže tak činí s klidem a zachovávají dekórum. Gentlemani sundají své klobouky a zdrží se kouření, čtení novin a posměšných pohybů. Dámy naproti tomu mohou mít své klobouky na hlavách, jestliže je nemají vyšší než jednu stopu. Přítomnost dětí pod dražebním věkem není výslovně zakázána, ale je dovolena jen tehdy, jestliže děti zůstávají u svých matek, nedělají hluchné poznámky a nelezou po výškách. Psy, kočky, zlaté rybky a ostatní přenosnou faunu není dovoleno do aukční síně nositi. Svačina se nesmí v prodejní místnosti konzumovat - byť kradmo - a to pod pokutou nebo vykázáním.”

"Ladies and gentlemen who have manners will observe that just as there is free admission to the church, they may come into the auction room and go out during the ceremony, if they do so with calmness and observe decorum. Gentlemen take off their hats and refrain from smoking, reading newspapers and making mocking movements. Ladies, on the other hand, may wear their hats on their heads if they are no more than one foot high. The presence of children under auction age is not expressly forbidden, but is permitted only if the children stay with their mothers, do not make noisy remarks, and do not climb on high. Dogs, cats, goldfish and other portable fauna may not be brought into the auction room. No snacks may be consumed in the sales room, however stealthily, under penalty of fine or banishment."

Robson Lowe, Resumé 1962

STAMP COLLECTING – THE HOBBY OF KINGS AND THE KING OF HOBBIES

NEJS LAVNĚJŠÍ MEZI VŠEMI

The Most Famous of All

V rámci výstavy *Filatelie – Rarity a příběhy* se 12. listopadu konala jako její doprovodná akce slavnostní večeře, na níž setkaly přední osobnosti české filatelie s panem Davidem Feldmanem, světově proslulým aukcionářem a znalcem. U příležitosti tohoto setkání byla vystavena nejslavnější známka světa, Modrý Mauricius Post Office, ikona světové filatelie, za sbírky českého investora.

*As part of the exhibition **Philately – Rarities and Stories**, a gala dinner was held on November 12th as a complementary event, where leading figures of Czech philately met with Mr. David Feldman, the world-renowned auctioneer and expert. On the occasion of this meeting, the world's most famous stamp, the Blue Mauritius Post Office, an icon of world philately, was exhibited from the collection of a Czech investor.*

MODRÝ MAURICIUS

THE BLUE MAURITIUS

Znak Mauricia

Coat of arms of Mauritius

NADČASOVÝ PŘÍBĚH

V době objevu prvních známek ostrova Mauricius – tedy těch s nápisem Post Office – pro filatelistický trh v 60. letech 19. století, mělo mnoho filatelistických nadšenců ve sbírce takřka všechny známky tehdejšího světa, což znamenalo zhruba tisíc kusů, ve většině případů levných a snadno dostupných. Mauricijské známky jako první ve filatelii ukázaly, co znamená „vzácné“.

A TIMELESS STORY

At the time of the discovery of the first Mauritius stamps - i.e. those with the Post Office inscription - for the philatelic market in the 1860s, many philatelic enthusiasts had in their collections almost all the stamps of the then world, which meant about a thousand pieces, in most cases cheap and easily available. Mauritian stamps were the first in philately to show what "rare" meant.

„JEN FILATELIE UMÍ UKÁZAT, JAK MŮŽE BÝT NĚCO NEDOSTUPNÉ ...“

Pierre Maria Mahé (1833–1913), kurátor sbírky vévody Filipa Ferraryho, jeden z „Otců filatelie“

"ONLY PHILATELY CAN SHOW HOW UNOBTAINABLE SOMETHING CAN BE ..."

Pierre Maria Mahé (1833–1913), curator of the collection of Duke Philippe Ferrary, one of the "Fathers of Philately"

Vědělo se o nich, ale bylo jich tak málo, že je skoro nikdo nemohl mít, a dokonce ani spatřit. To bylo ve světě jinak dostupné filatelie znepokojivé, až fascinující. Pro sebevědomí a mentalitu 19. století, kdy se zdálo, že snad všechno je možné, bylo přímo šokující, že nelze koupit „cokoli“. Známky Modrý a Červený Mauricius se dostaly na přední stránky světového tisku a rychle se staly doslova legendou přitahující nejbohatší kupce a zájem elity své doby. Jejich prestiž a cena stoupaly. Peníze ale často nebyly nic platné, legendární známky jejich šťastní majitelé skoro nikdy nenabízeli k prodeji. Povědomí o nich překročilo svět filatelie a ve světovém kulturním dědictví je dnes Modrý Mauricius tak silným fenoménem, jako Mona Lisa či Svatý grál.

Modrý a Červený Mauricius se nacházely vždy ve vlastnictví jen několika vyvolených, přitahovaly a dodnes přitahují stále větší poptávku i zájem médií a veřejnosti. Staly se z nich symboly bohatství, prestiže, tajemství i romantiky starých dobrých časů, srozumitelné každému. Příběh *Mauriciů Post Office* prostupuje dějinami nejen filatelie už více než půldruhého století a nijak neztrácí na síle. Navázání na tento příběh, eventuální získání Modrého Mauricia a s ním spojený vstup do elitního klubu jejich vlastníků a přidání svého jména ke jménům nejslavnějším, bude mít tedy i v budoucnu větší a větší přitažlivost a cenu.

They were known about, but there was only a few of them, so that almost nobody could own them, or even be able to see them. This was both disturbing and fascinating, in the otherwise accessible world of philately. For the self-confidence and mentality of the 19th century, when it seemed that perhaps anything was possible, it was absolutely shocking that "something" could not be bought. The Blue and Red Mauritius stamps made the front pages of the world's press and quickly became literally legendary, attracting the wealthiest buyers and the interest of the elites of their day. Their prestige and value soared. But money was often of no use, because the legendary stamps were almost never offered for sale by their lucky owners. Awareness of them has transcended the world of philately, and today the Blue Mauritius is as powerful a phenomenon in the world's cultural heritage as the Mona Lisa or the Holy Grail.

Always owned by a select few, the Blue and Red Mauritius have attracted and continue to attract increasing demand and interest from the media and the public. They have become symbols of wealth, prestige, mystery and romance of the good old days, understandable to everyone. The story of the *Post Office Mauritius* has permeated the history of philately for more than a century and a half and has not lost any of its power. Building on this story, the eventual acquisition of a Blue Mauritius and the associated entry into the elite club of their owners and adding your name to the most famous, will therefore continue to have greater and greater appeal and value in the future.

MODRÝ MAURICIUS

Modrý Mauricius, nominální hodnota 2 pence, vydaný 21. září 1847. Tato hodnota byla určena na vyplácení dopisů zaslaných v rámci ostrova. Z původního nákladu 500 kusů se jich do dnešních dnů dochovalo jen 12. Historie vystaveného exempláře je doložena už od roku 1867, kdy jej nalezla jedna z prvních filatelistek světa paní Borchardová z Bordeaux na dopisu v obchodní korespondenci svého manžela. Nevěnovala mu však příliš pozornosti a vyměnila jej za jinou známku s dalším bordeauxským filatelistou panem Martineau. Ten jej zanedlouho přenechal zdejší papírnici a obchodníci se známkami paní Debois a ta jej obratem prodala za 100 franků belgickému obchodníkovi se známkami J. B. Moensovi. Mauricius poté prošel sbírkami největších legend světové filatelie – Rothschild 1872, Ferrary 1893, Burrus 1923, Cripps 1972. Od roku 2016 se nachází ve sbírce českého filatelisty a investora. ***Známka je považována za nejkrásnější poštovně upotřebený exemplář ze všech dochovaných.***

THE BLUE MAURITIUS

The Blue Mauritius, denomination 2 pence, issued 21 September 1847. This value was intended for the payment of letters sent within the island. Of the original edition of 500, only 12 have survived to the present day. The history of the specimen on display can be traced back to 1867, when one of the world's first philatelists, Mrs Borchard of Bordeaux, found it on a letter in her husband's business correspondence. However, she did not pay much attention to it and exchanged it for another stamp with another Bordeaux philatelist, Mr Martineau. He soon passed it on to a local stationer and stamp dealer, Mrs Debois, who in turn sold it for 100 francs to a Belgian stamp dealer, J. B. Moens. Mauritius then passed through the collections of the greatest legends of world philately - Rothschild 1872, Ferrary 1893, Burrus 1923, Cripps 1972. Since 2016 it has been in the collection of a Czech philatelist and investor. ***The stamp is considered to be the most beautiful postally used specimen of all surviving examples.***

Mme J. Borchard (1827-?)

J. B. Moens (1833-1908)

TĚŽKÉ ZAČÁTKY

Po nalezení prvních exemplářů mauricijských známek s nápisem **Post Office** se nejprve soudilo, že jde o chybotisky patřící k pozdějšímu vydání s nápisem **Post Paid**. Až významný sběratel a badatel J. A. Legrand roku 1870 rozlišil a popsal všech 12 polí tiskové desky vydání Post Paid a doložil tak, že známky s nápisem Post Office byly tištěny z desky jiné, a jde tedy o jiné vydání. Zkoumáním dostupných exemplářů prvního vydání s nápisem Post Office pak zjistil, že všechny červené mají obraz vzájemně totožný a totéž že platí i o modrých. Dospěl proto k názoru, že jde o zkusmé tisky z jedné desky, které unikly do oběhu. Další autoři je sice považovali za známky, ale datovali je až do roku 1858. Názor, že šlo o regulérní vydání prvních a podstatně starších výplatních známek ostrova se prosazoval těžko, důkazy pro to byly nalézány postupně. Zlom přineslo až pátrání nadšeného filatelisty majora E. B. Evanse v roce 1876 přímo na Mauriciu, kde objevil důkaz, že jde o první poštovní známky ostrova Mauricius a současně o ***první koloniální známky světa!*** V archivu guvernéra ostrova totiž objevil klíčovou listinu – Odhad ceny výroby poštovních známek s nápisem Post Office z roku 1847, vystavený jejich autorem, rytcem J. O. Barnardem.

TOUGH BEGINNINGS

When the first examples of Mauritian stamps with **Post Office** inscription were found, it was first thought that they were misprints belonging to a later issue with **Post Paid** printed. It was not until the eminent collector and researcher J. A. Legrand distinguished and described all 12 fields of the printing plate of the Post Paid issue in 1870 that it was proven that the Post Office stamps were printed from a different plate and were therefore a different issue. By examining the available copies of the first Post Office issue, he then found that all the red ones had the same image as each other and that the same was true of the blue ones. He therefore concluded that they were all copies of the same plate that had leaked into circulation. Other writers, while considering them to be stamps, dated them as 1858. The view that these were regular issues of the island's first and much older pay stamps was difficult to establish, and evidence for it was found gradually. A breakthrough came only when the enthusiastic philatelist Major E. B. Evans, in 1876, went directly to Mauritius and discovered evidence that these were the first postage stamps of Mauritius and also the **first colonial stamps in the world!** In fact, in the archives of the island's Governor, he discovered a key document - an Estimate of the cost of producing stamps with the inscription Post Office, dated 1847, issued by their author, the engraver J. O. Barnard.

Baron Arthur de Rothschild (1851-1903)

Vévoda Filip Ferrary (1850-1917)

Maurice Jean Marie Burrus (1882-1959)

Joseph Osmond Barnard (1816-1865)

RŮST HODNOTY

Zprvu skeptický J. B. Moens koupil ještě v 60. letech 19. století další exempláře Mauriciů – červený a modrý – ze sbírky A. Couturese za zhruba 200 franků, což ve zlatých dvacetifrankových mincích odpovídalo zhruba 60 gramům ryzího kovu. Pro srovnání uvedme, že český investor, který před osmi lety získal jinou dvojici těchto slavných známek, za ně zaplatil už ekvivalent zhruba **100 kilogramů ryzího zlata!** Až takový potenciál růstu ceny tyto světové rarity mají!

ZNÁMKA KRÁLŮ

K definitivnímu vynesení Mauriciů Post Office do nejvyšších výšin došlo v roce 1903, kdy byl jeden exemplář Modrého Mauricia vydražen v Londýně. Došlo k tomu za obrovské pozornosti veřejnosti a neznámý kupec za známku zaplatil do té doby nevídanou částku 1 450 liber. Brzy poté, v rozhovoru s princem velšským (mimo jiné zapáleným filatelistou), jeden z dvořanů poznamenal: ***„Slyšela už Vaše výsost, že nějaký naprostý pomatenec zaplatil za jedinou poštovní známku 1 450 liber?“*** Budoucí král Jiří V. na to odvětil: ***„Ano, vím. Ten naprostý pomatenec jsem byl já.“*** A když tuto známku chtěl a koupil do své sbírky britský král, napsaly o tom noviny na celém světě a všichni tehdejší boháči ji chtěli také mít. Těch 1 450 tehdejších liber ve zlatých mincích představovalo více než 10,5 kilogramu ryzího kovu a v důsledku trvající honby za Modrým Mauriciem jde dnes o množství desetkrát větší!

VALUE GROWTH

In the 1860s, the initially sceptical J. B. Moens bought other Mauritius specimens - red and blue - from the collection of A. Coutures for about 200 francs, which in gold 20-franc coins corresponded to about 60 grams of pure metal. For comparison, a Czech investor who acquired another pair of these famous stamps eight years ago paid the equivalent of about **100 kilograms of pure gold for them!** Such is the potential for price growth of these world rarities!

Estimate of the expenses of the subcommissioner Borchard and engraving for the sale of the Mauritius General Post Office.	
Letter labels for one penny & two pence per sheet	10 0
Engraving plates for 1847	10 0
17 Letter stamps with mace	14 0 0
12 Post Stamps 6d	3 12 0
12 Post Do 1/6	3 12 0
12 Post Do 3d	4 10 0
1 Stamp Penny Red	10 0
Stamp 1/6 1/4 1/2 3/4	3 2 0
20 Stamps for Post Office 2d	20 0 0
Total (28 Estimates Fifty Nine Francs) (see Billings)	234 10 0
Post Office Note (200 Francs)	234 10 0

Objedávka a účet za výrobu Mauriciů prvního vydání, tedy Post Office. Z archivu guvernéra ostrova Mauricius.

Order and bill for the production of Mauritius' first edition, i.e. Post Office. From the archives of the Governor of Mauritius.

STAMP OF KINGS

The definitive elevation of the Post Office Mauritius to the highest heights occurred in 1903, when one example of the Blue Mauritius was auctioned in London. This was done amidst enormous publicity, and an unknown buyer paid the then unprecedented sum of £1,450 for the stamp. Soon afterwards, in conversation with the Prince of Wales (a keen philatelist among other things), one of the courtiers remarked: "Has your Royal Highness heard that some damned fool had paid £1,450 for one stamp?" The future King George V replied, "Yes, I was that damned fool!" And when the British King wanted and bought this stamp for his collection, newspapers all over the world wrote about it and all the rich people of the time wanted one too. The £1,450 in gold coins at the time represented more than 10.5 kilograms of pure metal, and as a result of the ongoing hunt for the Blue Mauritius, it is now ten times that amount!

Král Jiří V.

King George V

Unikátní poštovní exponát

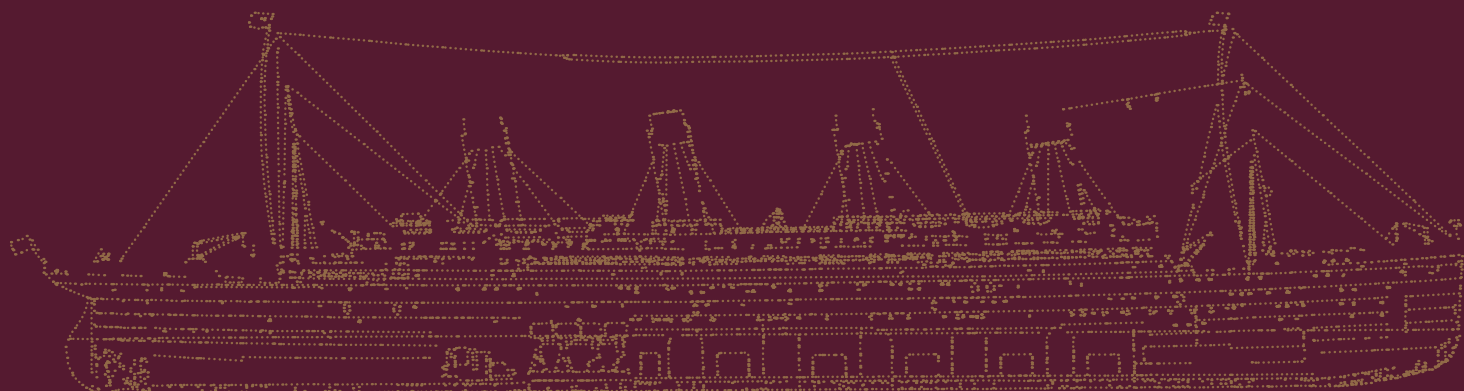
Unique postal exhibit

**„Ani sníh, ani déšť, ani horko, ani pochmurné noci
nezastaví tyto kuréry před rychlým dokončením
jejich určené obchůzky.”**

Zřejmě nic v poštovních dějinách nenaplnilo smysl tohoto kréda poštovní služby
Spojených států amerických tak jako práce poštmistřů na Titaniku v den jeho zániku.

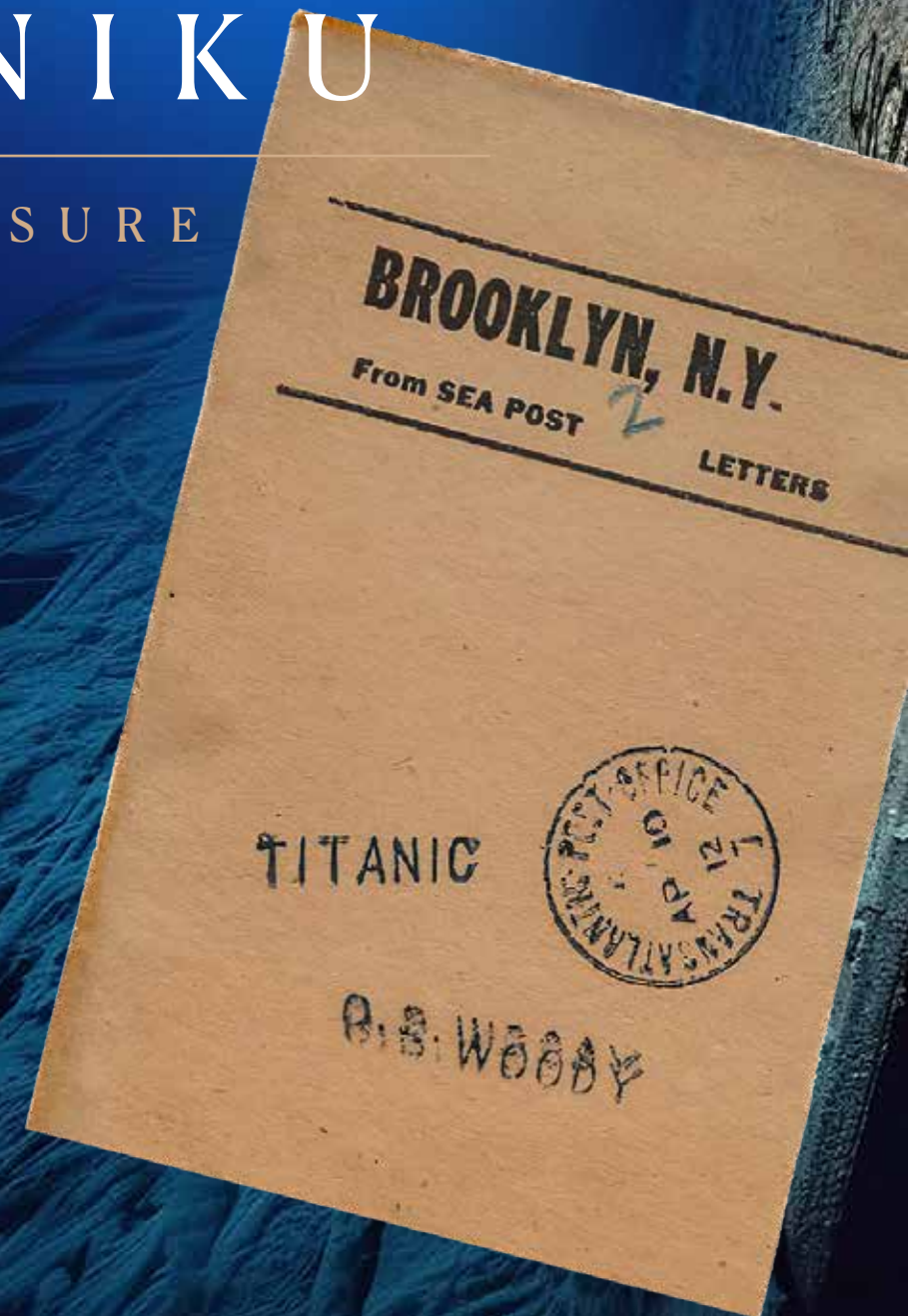
**„Neither snow nor rain nor heat nor gloom of nights
stays these couriers from the swift completion
of their appointed rounds.“**

Perhaps nothing in postal history has fulfilled the meaning of this credo of the United States Postal
Service as much as the work of the postmasters on the Titanic on the day of its demise.

POŠTOVNÍ POKLAD ^Z TITANIKU

POSTAL TREASURE
FROM THE TITANIC

ZTRACEN V TEMNÉM OCEÁNU | ZACHRÁNĚN ŠTASTNOU NÁHODOU

LOST IN THE DARK OCEAN | RESCUED BY A LUCKY CHANCE

OSCAR SCOTT WOODY | LEGENDA Z RMS TITANIC

OSCAR SCOTT WOODY | THE LEGEND OF RMS TITANIC

jméno name	Oscar Scott Woody
narození birth	15. dubna 1871, Roxboro, Person County, North Carolina, USA 15 Apr 1871, Roxboro, Person County, North Carolina, USA
úmrtí death	15. dubna 1912 (41 let), na moři 15 April 1912 (aged 41), at sea

Oscar Scott Woody pocházel z Roxboro v Severní Karolíně a žil v Clifton Springs ve Virginii. Narodil se 15. dubna 1871 jako syn J. Franka Woodyho z Roxboro, který byl významným svobodným zednářem. Také Oscar byl od mládí aktivním zednářem, roku 1903 byl povýšen na „vznešený stupeň zednářského mistra” v lóži Acacia č. 16 v Clifton Springs. Před nástupem k poštovní námořní službě v roce 1910 pracoval 15 let jako železniční poštovní úředník ve vlacích na trase Washington – Greensboro v Severní Karolíně. Vypracoval se skutečně na elitního poštmistra s platem 1 000 dolarů ročně.

Dne 2. dubna 1912 odplul z New Yorku na základě cestovního příkazu k nalodění na RMS Titanic (RMS – zkratka pro Royal Mail Ship, tedy Královská poštovní loď) parníkem SS Kaiser Wilhelm der Grosse do Plymouthu v Anglii a poté se vydal do Southamptonu, kde 10. 4. nastoupil na poštovní úřad na Titaniku, který byl tehdy považován za nejprestižnější poštu na světě. Večer 14. dubna slavil O. S. Woody se svými kolegy na palubě 41. narozeniny. Po nárazu do ledovce téhož dne v noci se snažil zachránit alespoň část přepravovaných zásilek. Nestihl se proto evakuovat a spolu s dalšími čtyřmi poštmistry zemřel při plnění svých povinností. Jeho tělo nalezla 20. 4. loď Mackay–Bennett. 25. dubna ho pohřbili do moře. O. S. Woody je v USA dodnes uctívána osobnost.

Oscar Scott Woody was a native of Roxboro, North Carolina and lived in Clifton Springs, Virginia. He was born April 15, 1871, the son of J. Frank Woody of Roxboro, who was a prominent Freemason. Oscar was also an active Mason from his youth, and in 1903 was raised to the Sublime Degree of Master Mason in Acacia Lodge No. 16 in Clifton Springs. Prior to joining the postal sea service in 1910, he worked for 15 years as a railroad mail clerk on trains on the Washington to Greensboro, North Carolina route. He worked his way up to a truly elite postmaster with a salary of \$1,000 a year.

On April 2, 1912, he sailed from New York under a travel order to board the RMS Titanic (RMS - short for Royal Mail Ship) on the steamship SS Kaiser Wilhelm der Grosse to Plymouth, England, and then proceeded to Southampton, where on 10 April he took up a post office position on the Titanic, which was then considered the most prestigious post office in the world. On the evening of 14 April, Oscar Scott Woody celebrated his 41st birthday with his colleagues on board. After hitting an iceberg that same night, he tried to save at least some of the shipments being carried. He did not have time to evacuate and, along with four other postmasters, died in the line of duty. His body was recovered on 20 April by the Mackay-Bennett. On 25 April, it was buried in the sea. Oscar Scott Woody is still a revered figure in the USA.

Cestovní příkaz k námořní poštovní službě na Titaniku

Travel order for the sea postal service on Titanic

Pan O. S. WOODY, úředník námořní pošty.

Vážený pane, tímto jste pověřen, abyste se vydal z New Yorku jako úředník námořní pošty na loď SS Kaiser Wilhelm der Grosse, která vyplouvá 2. dubna; po příjezdu do Plymouthu vystoupíte a pojedete do Southamptonu; odtud se vrátíte do New Yorku jako úředník námořní pošty na lodi SS Titanic, která vyplouvá ze Southamptonu 10. dubna.

POŠTOVNÍ ZÁSILKY

Než Titanic zamířil do svého cíle v New Yorku bylo na jeho palubu přivezeno 3 364 poštovních pytlů, a to na třech místech – v přístavu nalodění v anglickém Southamptonu (1 758 pytlů), ve francouzském Cherbourgu (1 412 pytlů) a v írském Queenstownu (194 pytlů). Před vyplutím úředníci prováděli rutinní úkoly spočívající v kontrole poštovních pytlů a ukládání těch, které během plavby nevyžadovaly jejich pozornost. Když Titanic vyplul, pět poštovních zaměstnanců začalo třídit poštu a rozdělovat dopisy a balíky do poštovních pytlů podle jejich konečného určení. Jejich cílem bylo odeslat poštu z Titaniku ihned po příjezdu do karanténní stanice v newyorském zálivu, kde se všechny připlouvající lodě zdržovaly kvůli zdravotní kontrole. Pošta byla považována za vzácný náklad. Paroplavební společnosti a poštovní systém vynaložily velké úsilí, aby zajistily její bezpečnost. Od úředníků námořní pošty se očekávalo, že budou poštu chránit za každou cenu.

Poštovní úřad měl své místo ve dvou podlažích hluboko v podpalubí. Třídírna byla na palubě G a sklad zásilek ještě o patro níže. Když loď v noci ze 14. na 15. dubna 1912 narazila na ledovec, byla pošta jedním z prvních prostorů, které nabraly vodu. Během několika minut po nárazu pracovali poštovní zaměstnanci po kolena ve vodě, když se snažili zachránit alespoň 200 pytlů doporučené pošty s cennými zásilkami a tahali je po schodech na palubu C. O pouhých pět minut později se začala zaplavovat samotná třídírna. Muži odmítli opustit své stanoviště a pokračovali v přenášení pytlů s poštou z paluby G na palubu C. Přestože nelze přesně zjistit, kolik dopisů se při potopení Titaniku ztratilo, novinové zprávy z té doby uvádějí, že šlo o 200 poštovních pytlů s doporučenými zásilkami, které obsahovaly přibližně 1,6 milionu dopisů, zatímco zbývajících 3 164 standardních poštovních pytlů obsahovalo každý asi 2 000 zásilek na každý. Celková ztráta se odhadovala na šest až devět milionů dopisů a 700 až 800 balíkových zásilek.

THE MAIL

A total of 3,364 mail sacks were brought aboard the Titanic at three points – at its embarkation port at Southampton, England (1,758 sacks), Cherbourg, France (1,412 sacks), and Queenstown, Ireland (194 sacks) - before the ship headed for its final destination of New York City. Before sailing, the clerks performed the routine tasks of checking the mail sacks and storing those that did not require their attention during the voyage. When the Titanic set sail, five postal employees began sorting the mail and distributing letters and packages into mail sacks according to their final destination. Their goal was to send mail from the Titanic immediately upon arrival at the Quarantine Station in New York Bay, where all incoming ships were detained for health inspection purposes. Mail was considered precious cargo. Steamship companies and the postal system went to great lengths to ensure its safety. Sea post clerks were expected to protect the mail at any cost.

The post office occupied too deck levels deep in the hold. The sorting office was on G deck and the stowage for the mail was on the deck below. When the ship struck an iceberg on the night of April 14–15, 1912, the post office was one of the first spaces to take on water. Within minutes of impact, postal employees were working knee-deep in water trying to salvage at least 200 sacks of registered mail containing valuable items and hauling them up the stairs to C Deck. Just five minutes later, the sorting room itself began to flood. The men refused to leave their post and continued to carry sacks of mail from G Deck to C Deck. While there is no way of knowing exactly how many letters were lost when Titanic sank, newspaper accounts at the time indicated that there were 200 registered mail sacks containing approximately 1.6 million letters, while the remaining 3 164 standard mail sacks contained about 2 000 items each. The total loss was estimated at six to nine million letters and 700 to 800 parcels.

Poštovní úředníci na Titaniku

Postal clerks on the Titanic

Pytle s poštou a zavazadla nakládáné na palubu Titaniku v Queenstownu

Sacks of mail and luggage being loaded aboard Titanic at Queenstown

Noviny Philadelphia Inquirer (Philadelphia, Pennsylvania), 17. dubna 1912, strana 13

Philadelphia Inquirer (Philadelphia, Pennsylvania), 17 April 1912, page 13

10 000 000 POŠTOVNÍCH ZÁSILEK ZTRACENO NA TITANIKU

NEW YORK, 16. dubna – V dnešním prohlášení odhadl ředitel pošty Edward M. Morgan množství pošty, kterou Titanic převážel, na 3 423 pytlů. Šlo by přibližně o deset milionů poštovních zásilek určených do všech míst ve Spojených státech. Z 3 423 pytlů pošty v podpalubí Titaniku obsahovalo asi 200 pytlů doporučené zásilky. Poštministr Morgan dnes odpoledne uvedl, že každý z těchto pytlů obsahoval v průměru asi 8 000 dopisů. Odhadl, že přibližně 1 600 000 doporučených dopisů a balíků šlo ke dnu. Tři z pěti poštovních úředníků na palubě Titaniku byli podle poštmistra Morgana zaměstnanci pošty Spojených států. Byli to: J. S. March z Newarku ve státě New Jersey, O. S. Woody z Washingtonu a W. L. Gwyn z Brooklynu. Ostatní úředníci byli zaměstnáni u anglické poštovní služby.

PRŮVODKY „FACING SLIPS“

Dne 10. dubna 1912 Titanic opustil Southampton, aby zahájil svou první – a poslední – plavbu. Na palubě bylo více než 3 300 pytlů obyčejné pošty a 200 pytlů doporučených zásilek, každý z pytlů vážil až 100 liber. Zásilky byly nakládány 10. dubna v Southamptonu, velká část z nich přibyla i téhož dne v zastávce v Cherbourgu a poté 11. dubna v Queenstownu. Hned po vyplutí bylo zahájeno třídění pošty kvůli jejímu směřování na patřičné doručovací okresy v americkém poštovním systému po doplutí do N.Y. **K označování balíků či roztríděných svazků pošty podle místa určení sloužily předtištěné lístky, průvodky, tzv. facing slips.**

Titanic facing slip – přímý svědek katastrofy, nacházel se na palubě Titaniku až do samého konce. Pochází z balíčku dalších cca 30 těchto lístků (průvodek) ukrytých v šatech umrznuvšího O. S. Woddyho, jehož tělo v záchranné vestě bylo nalezeno na hladině Atlantiku několik dní po katastrofě.

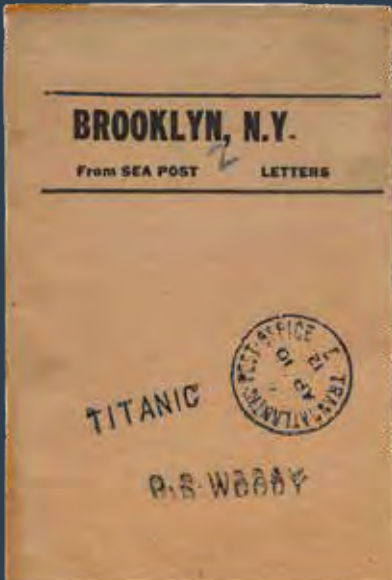
Na průvodce vidíme osobní služební razítko O. S. WOODY, palubní razítko TITANIC a denní razítko poštovního úřadu na Titaniku s datem jeho vyplutí ze Southamptonu: TRANSATLANTIC - POST - OFFICE / AP 10 12 / 7. Tento *facing slip* náležel k dvěma balíkům dopisů určeným, po doplutí do New Yorku, k přepravě na poštovní úřad v Brooklynu. Viz. ruční Woodyho poznámka “2” a předtištěná hlavička průvodky. Jen několik z uvedených 30 ks se dochovalo v dobré kvalitě, ostatní jsou více či méně poškozené.

Jedná se o jediný exemplář facing slip na evropském kontinentu. Dva jsou v Británii, další v Jihoafrické republice a ostatní ve sbírkách a muzeích v USA. Je to jeden z nejvýznamnějších artefaktů světové poštovní historie, památka na nejslavnější loď všech dob a tragickou událost, jež je trvale v povědomí celého světa.

On 10 April 1912, the Titanic left Southampton to begin her first - and last - voyage. On board were more than 3,300 bags of regular mail and 200 bags of registered mail, each bag weighing up to 100 pounds. The parcels were loaded at Southampton on 10 April, with much of it arriving at a stop in Cherbourg on the same day and then Queenstown on 11 April. Immediately after sailing, the sorting of the mail began for routing to the proper delivery districts in the U.S. postal system upon arrival in N.Y. **Preprinted tickets, so-called facing slips, were used to mark the parcels or sorted bundles of mail by destination.**

Titanic facing slip - a direct witness of the disaster, was on board the Titanic until the very end. It comes from a packet of about 30 more of these slips hidden in the clothes of the frozen Oscar Scott Woody, whose body in a life jacket was found on the surface of the Atlantic a few days after the disaster. On the slip we see the personal service stamp of O.S. WOODY, the deck stamp of TITANIC and the post office day stamp of the Titanic with the date of its departure from Southampton: TRANSATLANTIC - POST - OFFICE / AP 10 12 / 7. This facing slip belonged to 2 bundles of letters destined, after reaching New York, for transportation to the post office in Brooklyn. See Woody's handwritten notation „2” and the pre-printed slip header. Only a few of the 30 pieces are preserved in good condition, the others are more or less damaged. This is the only example of a facing slip on the European continent. Two are in Britain, another in South Africa and the rest in collections and museums in the USA. It is one of the rarest artefacts of world postal history, a monument to the most famous ship of all time and a tragic event that is permanently in the consciousness of the whole world.

„Naléhal jsem na ně, aby zanechali své práce. Zavrtěli hlavami a pokračovali. Možná jim útěk později překazil příval vody, možná to byl výbuch. Víc jsem je neviděl.”

Svědectví přeživšího stevarda z Titaniku Alfreda Theissingera

“I urged them to leave their work. They shook their heads and continued at their work. It might have been an inrush of water later that cut off their escape, or it may have been the explosion. I saw them no more.”

Testimony of Titanic steward survivor Alfred Theissinger

ČASOVÁ OSA PRŮVODKY

THE TIMELINE OF THE SLIP

počátek roku 1912

beginning of 1912

vytištěn spolu s ostatními průvodkami pro poštovní úřad na Titaniku, ve státní tiskárně úředních formulářů v New Yorku

printed, along with other slips for the Titanic Post Office, at the Government Printing Office in New York

duben 1912

April 1912

dopraven na Titanic jako součást inventáře palubní pošty

delivered to the Titanic as part of the ship's mail inventory

10. dubna 1912

10 April 1912

použit v procesu třídění zásilek a orazítkován O. S. Woodym

used in the sorting process and stamped by O.S. Woody

14.–15. dubna 1912

14–15 April 1912

během potopení Titaniku jej má při sobě O. S. Woody s dalšími asi 30 kusy

during the sinking of the Titanic, Oscar Scott Woody had it on him with about 30 other pieces

20. dubna 1912

20 April 1912

nalezen v šatech umrznuvšího O. S. Woodyho

found in the clothes of the deceased Oscar Scott Woody

26. dubna 1912

26 April 1912

dopraven na lodi C.S. Mackay–Bennett do Halifaxu

transported on the C.S. Mackay–Bennett to Halifax

srpen 1913

August 1913

vyzvednut v Halifaxu s ostatními osobními věcmi O. S. W. jeho manželkou paní Leilou Woodyovou či vše dopraveno na její adresu ve Washingtonu

picked up in Halifax with OSW's other personal effects by his wife, Mrs. Leila Woody, or all delivered to her address in Washington

1963

1963

Leila Woody odkazuje, aby uctila manželovu příslušnost ke svobodným zednářům, zachráněné Oscarovy osobní věci včetně facing slips, V. R. Gillovi (1901–87), členu zednářské lóže Perseverance v Marylandu.

Leila Woody bequeathed, to honour her husband's affiliation with the Freemasons, Oscar's salvaged personal effects including facing slips, to VR Gill (1901–87), a member of Masonic Perseverance Lodge in Maryland.

leden 1970

January 1970

prodán v aukci Matthew Bennett Philatelic Auctions v Bostonu, jako historicky první facing slip, který se dostal na sběratelský trh! Kupcem byl sběratel z Marylandu, v jehož sbírce lístek spočíval až do roku 2023. Aukcí M. Bennett pak prošlo několik dalších dochovaných facing slips.

sold at Matthew Bennett Philatelic Auctions in Boston, the first ever facing slip to hit the collector's market! The buyer was a collector from Maryland, in whose collection the ticket rested until 2023. Several other surviving facing slips then went through M. Bennett auction.

leden 2024

January 2024

zakoupen v aukci Alex Cooper Auctioneers v Marylandu do privátní sbírky v ČR

purchased at the Alex Cooper Auctioneers auction in Maryland for a private collection in the Czech Republic

září 2024

September 2024

vystaven poprvé na veřejnosti – veletrh Sběratel v Praze

exhibited for the first time in public – Sberatel fair in Prague

POŠTA NA TITANIKU

POST OFFICE ON THE TITANIC

Na Titaniku působili vedle O. S. Woodyho další čtyři námořní poštovní úředníci, Američané William Logan Gwinn a John Starr March a Britové John Richard Jago a James Bertram Williamson, oba ze Southamptonu.

Dne 9. dubna 1912 si March a Gwinn prohlédli svou novou loď a zjistili, že se jim na ní mnohé líbí. Zdejší třídnírna pošty byla mnohem lepší než všechny, ve kterých kdy předtím pracovali. Většina tehdejších třídníren pošty byla daleko od místa, kde se ukládaly poštovní zásilky, a často se nacházela ve stísněném, špatně větraném prostoru. Sklad pro ukládání poštovních pytlů na palubě Titaniku se však příhodně nacházel přímo pod třídnírnou pošty. Poštovní úředníci se však ohradili proti tomu, aby spali a stravovali se mezi cestujícími třetí třídy, a vyjednali si náhradní ubytování a povolení stravovat se v soukromí.

John Starr March byl ve svých 48 letech nejstarším z amerických poštovních úředníků přidělených na Titanic a zdálo se, že ho provází prokletí. Během své osmileté kariéry úředníka námořní pošty zažil na moři osm různých nebezpečných událostí a nehod. Jeho dvě dospělé dcery ho po smrti své matky v červnu 1911 prosily, aby si hledal bezpečnější práci, on si ale na moře zvykl a nechtěl se vzdát velkolepých plaveb. William Logan Gwinn strávil před odchodem na moře šest let jako třídící úředník v oddělení zahraniční pošty. Původně měl plout na lodi SS Philadelphia společnosti American Line, když se ale dozvěděl, že jeho žena Florence je doma v Brooklynu vážně nemocná, požádal o dřívější plavbu a byl převelen na Titanic. Florence Gwinnová se uzdravila, ale její rodina před ní zprávu o Willově smrti dlouhé měsíce tajila.

In addition to Oscar Scott Woody, there were four other sea post clerks on the Titanic, Americans William Logan Gwinn and John Starr March and Britons John Richard Jago and James Bertram Williamson, both of Southampton.

On April 9, 1912, March and Gwinn inspected their new ship and found much to like about it. The mail sorting room was much better than any they had ever worked in before. Most mail sorting offices of the time were far from where the mail was deposited and often relegated to cramped and poorly ventilated quarters. However, the mail sack storage room aboard the Titanic was conveniently located directly below the mail sorting room. Postal clerks, however, objected to sleeping and eating among the third-class passengers and negotiated for alternate accommodations and permission to eat privately.

John Starr March, at 48, was the oldest of the U.S. postal clerks assigned to the Titanic, and he seemed to be under a curse. During his eight-year career as a sea post clerk, he had experienced eight different dangerous incidents and accidents at sea. His two grown daughters begged him to find safer work after their mother's death in June 1911, but he had grown accustomed to the sea and was unwilling to give up his spectacular voyages. William Logan Gwinn spent six years as a sorting clerk in the Foreign Mail Department before going to sea. He was originally scheduled to sail on American Line's SS Philadelphia, but when he learned that his wife Florence was seriously ill at home in Brooklyn, he asked for an early sailing and was transferred to the Titanic. Florence Gwinn recovered, but her family kept the news of Will's death from her for many months.

Oscar Scott Woody

William Logan Gwinn

John Starr March

John Richard Jago

James Bertram Williamson

DALŠÍ PRŮVODKY

OTHER FACING SLIPS

Titanic facing slips nebo dle některých pramenů mail-routing slips from the ship's post office jsou jediné dochované poštovní doklady z Titaniku, nejslavnější lodi v dějinách, a stopy katastrofy, která je stále v povědomí celého lidstva. Z hlediska poštovní historie jde o jednu z nejvýznamnějších artefaktů vůbec.

Titanic facing slips or, according to some sources, mail-routing slips from the ship's post office are the only surviving postal documents from the Titanic - the most famous ship in history and traces of a disaster that is still in the consciousness of all mankind. In terms of postal history, these are some of the most important artefacts ever. There are hundreds of sources and literary essays and museum exhibits devoted to them.

Wash. Alaska - Smithsonian Institutions in Washington - National Postal Museum, Washington D.C. - Matthew Bennett 2006, Smithsonian Institutions in Washington - National Postal Museum, Sealed Distributions Customs (9) - Smithsonian Institutions in Washington - National Postal Museum, Sealed Distributions Customs (8) - Heritage auctions 2017, X New York (D.P.O.) N.Y. - Matthew Bennett 2006, Christies 2008, Cleveland - Christies 2008, New York Foreign, Mixed (5) - Christies 2005, New York Foreign Mixed (6) - Matthew Bennett 2003, Argyll Etkin Limited 2014, Michigan (3) - Christies 2008, New Orleans - Smithsonian Institutions in Washington - National Postal Museum, Chicago D. III (2) - Christies 2006, Chicago D. III (4) - Matthew Bennett 2006, Philadelphia - Heritage auctions 2004, Minesota - Matthew Bennett 2007, Kelleher Auctions, 2015, San Francisco (3) - Henry Aldridge & Son Ltd., 2023, New York & Chi. - National Maritime Museum, London

ZTRACENO A NALEZENO

LOST AND FOUND

ČÍSLO 167 – Během týdne po potopení vyzvedla kabelová loď MacKay-Bennett z hladiny oceánu přes 300 obětí katastrofy, mezi nimi i Woodyho tělo (zemřel v den svých 41. narozenin), které mělo stále na sobě záchrannou vestu. V náleзовém dokumentu uloženém v kanadském Halifaxu jsou Woodyho ostatky vedeny pod číslem 167. Byl identifikován podle dopisu své manželce. Dalšími nalezenými osobními věcmi byly podle mnoha pramenů kapesní hodinky, řetízek se třemi klíči od poštovní místnosti, dopis poštovního ředitelství New York, kterým byl přidělen na Titanic, facing slips (jinde pojmenováno jako lístky směrování pošty z lodní třídirny), dvě plnicí pera, manžetové knoflíčky se zednářskými symboly a zednářský kapesní nůž. O. S. Woody byl pohřben do moře 24. dubna a všechny uvedené nalezené předměty byly vydány jeho manželce Leile Bullard – Woodyové.

NUMBER 167 – Within a week of the sinking, the MacKay-Bennett cable ship picked up over 300 victims of the disaster from the ocean's surface, including Woody's body (he died on his 41st birthday), who was still wearing his life jacket. In the document of the finding kept by Halifax, Canada, Woody's remains are listed as No. 167. He was identified by a letter to his wife. Other personal effects found were, citing many sources: a pocket watch, a chain with three keys to the mail room, the Post Office Department letter assigning him to the Titanic, "facing slips" (elsewhere named as "mail routing slips from the ship's sorting room"), two fountain pens, cufflinks with Masonic symbols, a Masonic pocket knife. OSW was buried at sea on 24 April and all of the above items listed were given to his wife Leila Bullard - Woody.

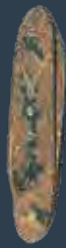
Sáček s číslem 167 na osobní věci

Bag with number 167 for personal belongings

Řetízek s klíči

Key chain

Kapesní nůž

Pocket knife

Kapesní hodinky

Pocket watch

Poštovní průvodky

Facing slips

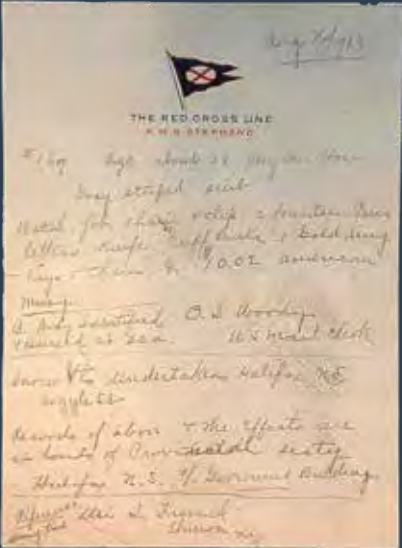
Průkaz poplatků zednářské lóže

Masonic Lodge dues card

Name	No. on List	How Disposed of	Remarks
Woody, O. S.	167	Recovered at sea	Not on crew list - Probably mail clerk.
Hansen, T.	168	Recovered at sea	On crew list - Vict. Dept.
Wiley, R. Frank	169	Recovered at sea	Recovered by P. A. Smith, and forwarded April 20th, by Boston, Mass.
Unidentified	170	Recovered at sea	Recovered April 24th, by

Číslo 167 – identifikace těla O. S. Woodyho

Number 167 - identification of O. S. Woody's body

Manželka Oscara Scotta Woodyho, Leila, obdržela toto oznámení, které ji oficiálně informovalo o tom, že tělo jejího manžela bylo nalezeno na moři, a popisovalo, jak může získat jeho osobní věci.

Oscar Scott Woody's wife, Leila, received this notification card officially informing her that her husband's body had been recovered at sea and outlining how she could obtain his personal belongings.

HRDINOVÉ NAVŽDY

HEROES FOREVER

Profesionální čest a statečnost, s níž 5 mužů na Titaniku obětovalo své životy v zájmu své práce a poslání, není zapomenuta ani více než po 100 letech. V Belfastu, Southamptonu, v Cherbourgu, Washingtonu, na New Foundlandu i jinde jsou muzea a expozice Titaniku věnované mj. jeho počtě a jejím hrdinům. Neustále je připomínají média. O. S. Woody je v USA široce uctíván. Jsou po něm pojmenovány pošty, je oslavován politickými autoritami i zednářskou lóží. Na jeho počest byla 24. června vztyčena vlajka nad Kapitolem. 24. listopad se od roku 2003 v Severní Karolíně slaví jako Den Oscara Scotta Woodyho.

The professional honour and bravery with which the 5 men on the Titanic sacrificed their lives for the sake of their work and mission is not forgotten even after more than 100 years. In Belfast, Southampton, Cherbourg, Washington, Newfoundland and elsewhere, there are museums and exhibitions on the Titanic dedicated to her post office and its heroes, among others. They are constantly commemorated in the news media. Oscar Scott Woody is widely revered in the USA. Post offices are named after him, he is celebrated by political authorities and the Masonic Lodge. A flag was raised over the Capitol in his honour on 24 June. 24 November has been declared "Oscar Scott Woody Day" in North Carolina since 2003.

U.S. Post Office 223 South Main Street Roxboro, NC. Pojmenována na počest Oscara Scotta Woodyho

U.S. Post Office 223 South Main Street Roxboro, NC. Named in honor of Oscar Scott Woody

Britská pamětní půlpenny Oscar Scott Woody

The British halfpenny Oscar Scott Woody commemorative

Zednářská medaile

Freemason medal

Pamětní obálka na počest Oscara Scotta Woodyho vydaná North Carolina Museum of Natural Sciences, 2003

Commemorative envelope honoring Oscar Scott Woody issued by the North Carolina Museum of Natural Sciences, 2003

On The Titanic.

Mr. O. S. Woody son of Mrs. John F. Woody, a native of this County, was on the illfated steamer Titanic. His mother has not been able to learn anything definite as to his fate but it is feared that he was lost. He was a mail clerk on this vessel.

Roxboro Kurýr, 24. dubna 1912

Roxboro Courier, 24 April 1912

NA TITANIKU

Pan O. S. Woody, syn pana Johna F. Woodyho, rodák z tohoto okresu, byl na nebohém parniku Titanic. Jeho matce se nepodařilo zjistit nic určitého o jeho osudu, ale obává se, že je ztracen. Na této lodi pracoval jako poštovní úředník.

CLERKS DIE LIKE HEROES

Titanic Postal Employees Go Down Trying to Save Mail.

WASHINGTON, April 20.—Five postal clerks aboard the ill-fated Titanic died like heroes. Three of them were Americans, two were Englishmen. They were Oscar S. Woody, of Washington; D. C.; John S. Marsh, Newark, N. J.; W. L. Gwynn, Brooklyn, N. Y., and Jago Smith and Edward Williamson, of England. According to official advices today to Postmaster-General Hitchcock, these men, after the Titanic had crushed into the iceberg, disregarded their personal safety and began to convey the 200 sacks of registered mail, containing

Oregonian (Portland, Oregon), 21. dubna 1912, strana 1

Oregonian (Portland, Oregon), 21 April 1912, page 1

ÚŘEDNÍCI UMÍRAJÍ JAKO HRDINOVÉ

Zaměstnanci pošty na Titaniku jdou ke dnu, když se snaží zachránit poštu.

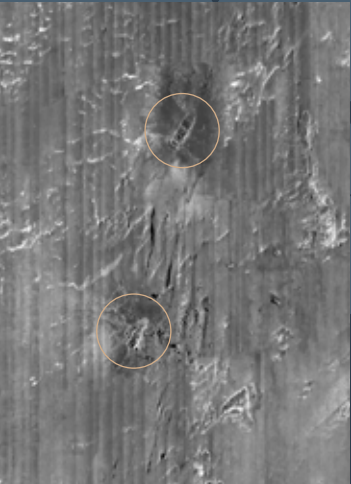
Washington, 20. dubna - Pět poštovních úředníků na palubě nešťastného Titaniku zemřelo jako hrdinové. Tři z nich byli Američané, dva Angličané. Byli to Oscar S. Woody z Washingtonu, John S. Marsh z Newarku, N. J., W. L. Gwynn z Brooklynu, N. Y., a Jago Smith a Edward Williamson z Anglie. Podle dnešních oficiálních rad generálního poštmistra Hitchcocka tito muži poté, co Titanic narazil do ledovce, nedbali na svou osobní bezpečnost a začali převážet 200 pytlů doporučených zásilek, které obsahovaly...

PRVNÍ A POSLEDNÍ CESTA TITANIKU

THE TITANIC'S FIRST AND LAST VOYAGE

Trosky Titaniku leží
v hloubce 3 800 metrů. Loď
se při potopení rozlomila
na dvě části. Přední část je
od zadní vzdálena asi 600
metrů.

The wreck of the Titanic lies at
a depth of 3 800 metres. The ship
broke in two when it sank. The
front section is about 600 metres
from the rear.

250 m

Potápějící se Titanic

Titanic sinking

Vrak lodi

The shipwreck

41.7325° N
49.9469° W

Titanic se potápí

Titanic is sinking

15/4/1912 2:20

International Mercantile Marine,
holdingová společnost, která
vlastnila White Star Line a Titanic,
vydala v den katastrofy, ale ještě
předtím, než byly známy všechny
podrobnosti, tiskové prohlášení,
že se loď nemohla potopit.

International Mercantile Marine, the holding
company that owned White Star Line and
Titanic, issued a press release on the day of
the disaster, but before the full details were
known, that declared the ship could not sink.

NEPOTOPITELNÉ PLOVÍDLO. (CENTRAL NEWS TELEGRAM) New York, pondělí

Pan A. S. Franklin, viceprezident International Mercantile Marine Company, vydal
následující prohlášení: Nemáme nic přímo z Titaniku, ale jsme naprosto přesvědčeni,
že plavidlo je nepotopitelné. Skutečnost, že zprávy z Marconi přestaly chodit, nic
neznamená. Může to být způsobeno atmosférickými podmínkami, přibližováním lodi
nebo něčím podobným. Nemáme obavy z možné ztráty lodi, protože se nepotopí, ale je nám líto nepřijemnosti
způsobených cestující veřejnosti. Jsme si naprosto jisti, že Titanic je schopen odolat
jakémukoli poškození. Může se stát, že se potopí hlavou, ale v tomto stavu by plul
neomezeně dlouho. Olympic, který čtyřicet minut po čtvrté hodině vyslal
bezdrátovou zprávu přímo na Titanic, byl v odpovědi informován, že došlo k velkému
poškození. Kapitán hlásil, že cestující přeloží na první streamer, který se k němu přiblíží.

Jídelní lístek první třídy /
14. dubna 1912

First class menu / 14 April 1912

Vintage reklamní plakát společnosti White
Star Line na plavbu výletními parníky Titanic
a Olympic / 1912

White Star Line's vintage advertising poster for
Titanic and Olympic Cruise Ship Steamers / 1912

RMS Titanic opouští Southampton
/ 10. dubna 1912

RMS Titanic leaving Southampton / 10 April 1912

Plakát Titanic
v expozici
Queenstown
Experience

Titanic poster in
the Queenstown
Experience

12/4/1912

13/4/1912

Nepoužitá kotva Titaniku

The Titanic's unused anchor

Pravděpodobně poslední
fotografie Titaniku
opouštějícího Queenstown /
11. dubna 1912

Probably the last photograph
taken of the Titanic leaving
Queenstown / 11 April 1912

Spuštění Titaniku
/ 31. května 1911
100 000 diváků
sledovalo spuštění,
které trvalo
62 vteřin

Launch of the Titanic
/ 31 May 1911
100,000 spectators
watched the launch,
which lasted 62 seconds

31/3/1909-2/4/1912 Belfast

11/4/1912 Queenstown

10/4/1912 Southampton

10/4/1912 Cherbourg

Lístek na Titanic / 1912

Ticket to Titanic / 1912

Plakát neuskutečněné
plavby Titaniku zpět
do Evropy

Poster of the Titanic's ill-
fated voyage back to Europe

Zprávy o RMS
Titanic: Tyto první
zprávy o potopení
lodi z 15. dubna 1912
byly velmi nepřesné

RMS Titanic news: These
first stories of the sinking
disaster dated 15 April 1912
were wildly inaccurate

Portál pro Titanic

Titanic gantry

Titanic a Olympic ve výstavbě

Titanic and Olympic under construction

Vzácný pohled na vnitřní konstrukci

A rare view of the internal construction

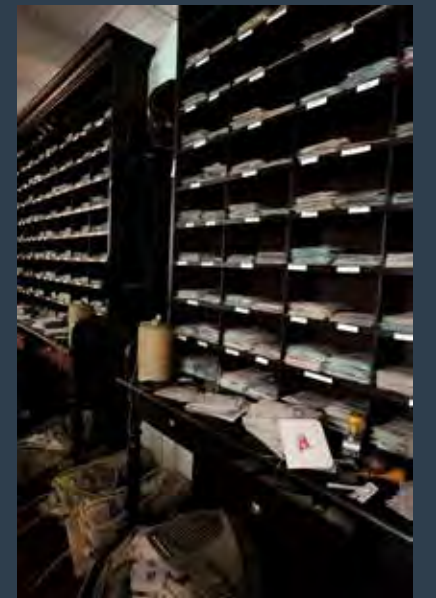
Dolní paluba G

Lower Deck G

Paluba Orlop

Orlop deck

Poštovní úřad na palubě RMS Titanic na výstavě "Titanic, návrat do Cherbourgu" v muzeu Cite de la Mer v Cherbourgu v západní Francii v březnu 2012.

The post office aboard RMS Titanic is pictured at 'Titanic, Return to Cherbourg' exhibition, at Cite de la Mer Museum in Cherbourg, western France in March 2012.

Přípravy na spuštění na vodu jsou téměř dokončeny

Preparations are almost complete for the launch

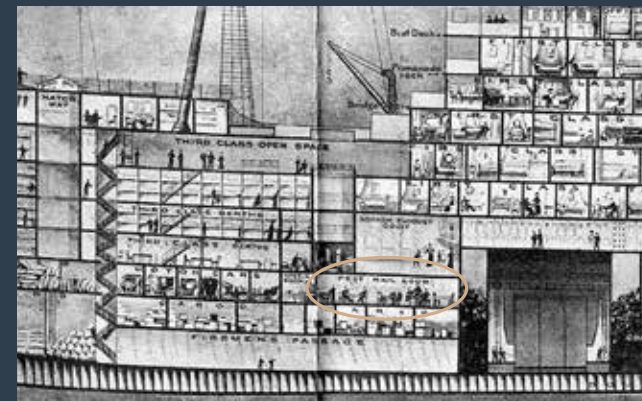
Rotor turbíny Titaniku

Titanic's Turbine Rotor

Jeden z parních strojů Titaniku

One of Titanic's Steam Engines

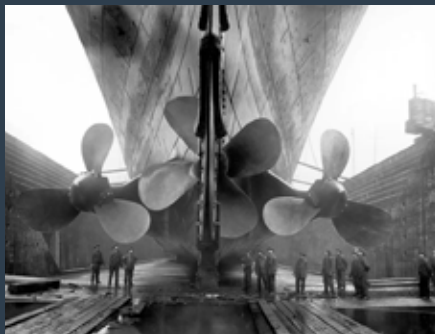
Boční průřez plánkem Titaniku s vyznačením pošty

Side cross-section of Titanic plan with post office marked

Lodní dělníci montují zadní hřídel pravoboku Titaniku

Shipyard men are fitting Titanic's starboard tail shaft

Lodní šrouby a kormidlo Titaniku

Titanic's propellers and rudder

Shromáždění dělníků pod jedním z lodních šroubů Titaniku

Shipbuilders gather underneath one of the Titanic's propellers

Záchranné čluny Titaniku

Titanic lifeboats

Plavecký bazén

Swimming bath

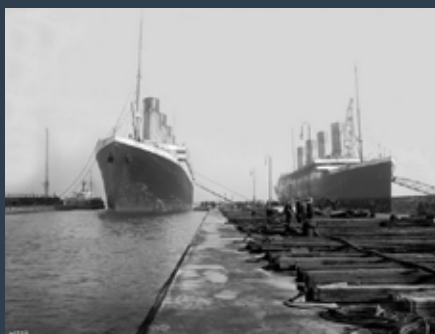
Posilovna

Gymnasium

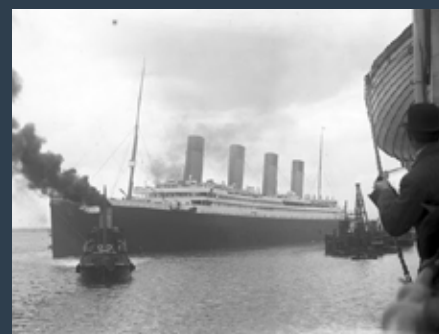
Titanic měl tři funkční komíny. Čtvrtý byl čistě estetický, aby loď vypadala impozantněji.

Titanic had three functional funnels. The fourth was purely aesthetic to make the ship look more imposing.

Olympic a Titanic

The Olympic and the Titanic

Titanic vyplouvá z Belfastu na námořní zkoušky 2. dubna 1912

Titanic leaving Belfast for her sea trials on 2 April 1912

Kuřácká místnost

Smoking room

Velké schodiště

The grand staircase

Vzácný obrázek toho, jak vypadaly kotelny na parních lodích

A rare picture of what boiler rooms looked like on steam ships

LEDOVÁ KATASTROFA

ICY DISASTER

Den 14. dubna 1912 přijali radisté Titaniku šest zpráv z dalších lodí varujících před plovoucím ledem, kterého si cestující na Titaniku začali všimnout již odpoledne. Ledové podmínky v severním Atlantiku byly toho dubna nejhrošší za posledních 50 let. Přestože posádka věděla o ledu v okolí, nesnížila rychlost lodi a pokračovala v plavbě rychlostí 22 uzlů (41 km/h), což bylo jen o 2 uzly (3,7 km/h) méně než maximální rychlost.

První varování přišlo v 9:00 z lodi RMS Caronia a hlásilo "bergs, growlers and field ice". Ve 13:42 předala RMS Baltic zprávu od řecké lodi Athenia, že mívá ledové kry a velké množství ledových polí.

Ve 13:45 hlásila německá loď SS Amerika, která se nacházela kousek jižněji, že "minula dvě velké ledové kry".

SS Californian ohlásil v 19:30 "tři velké kry" a ve 21:40 se ohlásil parník Mesaba: "Viděli jsme mnoho těžkého ledu a velké množství velkých ledových ker. Také ledová pole."

Poslední varování přišlo ve 22:30 od operátora Cyrila Evanse z lodi Californian, která se na noc zastavila v ledovém poli vzdáleném několik kilometrů.

On 14 April 1912, Titanic's radio operators received six messages from other ships warning of drifting ice, which passengers on Titanic had begun to notice during the afternoon. The ice conditions in the North Atlantic were the worst for any April in the previous 50 years. Although the crew was aware of ice in the vicinity, they did not reduce the ship's speed, and continued to steam at 22 knots (41 km/h; 25 mph), only 2 knots (3.7 km/h; 2.3 mph) short of her maximum speed.

The first warning came at 09:00 from RMS Caronia reporting "bergs, growlers and field ice". Captain Smith acknowledged receipt of the message. At 13:42, RMS Baltic relayed a report from the Greek ship Athenia that she had been "passing icebergs and large quantities of field ice".

At 13:45, the German ship SS Amerika, which was a short distance to the south, reported she had "passed two large icebergs".

SS Californian reported "three large bergs" at 19:30, and at 21:40, the steamer Mesaba reported: "Saw much heavy pack ice and great number large icebergs. Also field ice."

A final warning was received at 22:30 from operator Cyril Evans of Californian, which had halted for the night in an ice field some miles away.

Člun B Titaniku je nalezen kabelovou lodí Mackay-Bennett

Boat B of the Titanic is found by the Mackay-Bennett

Ned Parfett, známý jako "Titanic paperboy", drží velký transparent o potopení lodi před kanceláři společnosti White Star Line v Londýně, 16. dubna 1912

Ned Parfett, best known as the "Titanic paperboy", holding a large banner about the sinking outside the White Star Line offices in London, 16 April 1912.

C.S. Mackay-Bennett, první plavidlo najaté společností White Star Line k vyzvednutí mrtvých z Titaniku. Tato loď během týdne 16.-22. dubna vyzvedla z oceánu přes 300 obětí. Kapitán F. H. Lardner popsal ve svém lodním deníku pole trosek v době vyzvednutí: „Pondělí 22. dubna. Tento den jsme vyzvedli 27 těl... Všichni měli záchranné pásy a těla plavala velmi vysoko ve vodě.“

C.S. Mackay-Bennett, the first vessel hired by the White Star Line to retrieve the dead from the Titanic. This ship recovered over 300 victims from the ocean during the week of April 16-22. Captain F. H. Lardner described the debris field at the time of the recovery in his logbook: "Monday, April 22. On this day we recovered 27 bodies... All had life belts and the bodies were floating very high in the water."

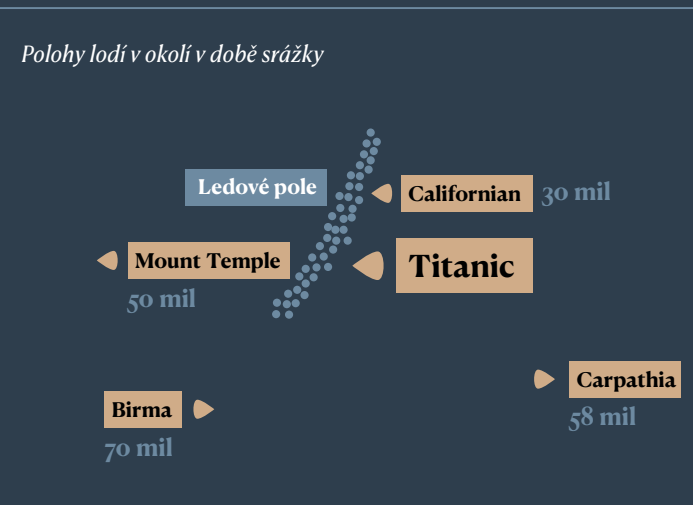
Fotografie ledovce, který potopil Titanic

Photo of the iceberg that sank the Titanic

Tělo oběti RMS Titanic na palubě záchranné lodi CS Minia

Body of RMS Titanic victim aboard rescue vessel CS Minia

Srážka s Titanikem 14/4/1912 23:40

Původ ledovce

Origin of the iceberg

Západogrónský proud

West Greenland current

Labradorský proud

Labrador current

Cesta ledovce

Journey of the iceberg

Golfský proud

Záchranné čluny Titaniku na cestě ke Carpathii

Titanic lifeboats on way to Carpathia

Přeživší z Titaniku na lodi RMS Carpathia

Survivors of the Titanic on the RMS Carpathia

Záchranné vesty, které měli na sobě přeživší z potopeného Titaniku na lodi RMS Carpathia

Life belts worn by survivors of the Titanic sinking on the RMS Carpathia

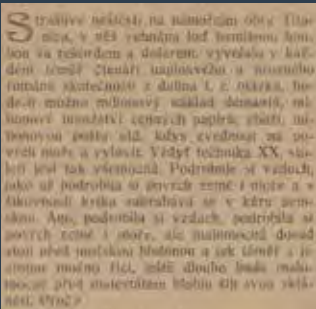
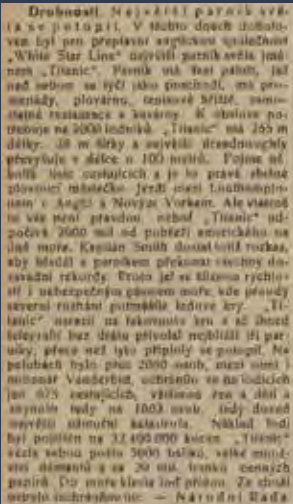
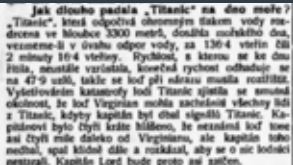
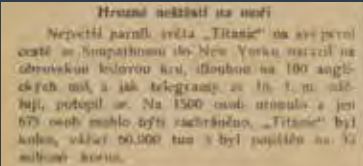
ČÍSLA TITANIKU

TITANIC BY NUMBERS

-3	•	-3 ° Celsia měla teplota vzduchu při potopení Titaniku	-3° Celsius was the air temperature at the time of the sinking
-2	•	-2 ° Celsia měla teplota vody při potopení Titaniku	-2° Celsius was the temperature of the water at the time of the sinking
0	•	v pozorovatelně chyběl dalekohled, bylo ještě obtížnější ledovec spatřit	the binoculars were missing from the crow's nest, making it even more difficult to see the iceberg
2	•	počet částí, na které se Titanic po potopení rozpadl	the number of parts into which the Titanic broke up after sinking
3	•	Titanic byl postaven a vybaven za 3 roky	Titanic was built and fitted out in 3 years
4	•	Titanic měl tři funkční komíny a čtvrtý byl přidán z estetických důvodů	Titanic had three working funnels and the fourth was added for aesthetic reasons
6	•	počet varování před ledovci, která Titanic obdržel před srážkou	the number of iceberg warnings the Titanic received before the collision
11	•	11 chodů měla poslední večere podávaná cestujícím první třídy	the last supper served to first-class passengers consisted of 11 courses
15	•	maximální doba přežití ve vodě byla 15-45 minut	maximum survival time in water was 15-45 minutes
18	•	příd Titaniku se zaryla 18 metrů do mořského dna	the bow of the Titanic penetrated 18 metres into the sea bed
20	•	záchranných člunů, kterými byl Titanic vybaven	the number of lifeboats the Titanic carried
27	•	první záchranný člun pojal 27 osob z maximální kapacity 65 osob	the first lifeboat held 27 people out of its 65-person max capacity
30	•	z poštovního úřadu na palubě lodi se dochovalo jen asi 30 poštovních artefaktů	only about 30 postal artefacts have survived from the post office on board the ship
32	•	31,6 % z cestujících a posádky přežilo	31.6% of the passengers and crew survived
33	•	přibližná výška ledovce, do kterého narazil Titanic v metrech	the approximate height of the iceberg that Titanic struck in metres
37	•	od spatření ledovce do srážky uplynulo pouhých 37 sekund	just 37 seconds elapsed between the sighting of the iceberg and the collision
64	•	počet záchranných člunů, kterými měl být Titanic vybaven	the number of lifeboats with which Titanic was supposed to be equipped
74	•	vrak Titaniku se hledal 74 let	It took 74 years to find the wreck of the Titanic
306	•	bylo nalezeno pouze 306 těl	only 306 bodies were found
705	•	lidí havárii přežilo v záchranych člunech	people survived the disaster in lifeboats
1500	•	přibližně 1 500 lidí přišlo o život při potopení Titaniku	approximately 1,500 people lost their lives in the sinking of the Titanic
1985	•	vrak Titaniku byl objeven v roce 1985	the wreck of the Titanic was discovered in 1985
2030	•	vědci odhadují, že vrak může zmizet kvůli bakteriím, už v roce 2030	scientists estimate that the wreck could disappear due to iron-eating bacteria as early as in 2030
2 223	•	počet osob na palubě (cestující a posádka)	the number of people aboard (passengers and crew)
3 364	•	maximální počet osob, které mohl Titanic přepravit	the maximum number of people the Titanic could carry
3 547	•	počet poštovních pytlů, které převážel Titanic	the number of mailbags carried by the Titanic
6 000	•	z vraku se podařilo zachránit asi 6 000 artefaktů	about 6 000 artifacts have been saved from the wreck
15 000	•	dělníků se podílelo na stavbě Titaniku	workers were involved in the construction of the Titanic
100 000	•	lidí se přišlo podívat na spuštění lodi na vodu 31. května 1911	people turned up to see the ship's launch on May 31, 1911
3 000 000	•	nýtů použitých na trupu	rivets used in hull
7 500 000	•	cena za stavbu Titaniku – 7,5 milionu dolarů (přibližně 215 milionů dolarů dnes)	the cost of building the Titanic - \$7.5 million (approximately \$215 million today)
9 000 000	•	odhadovaný počet ztracených poštovních zásilek ve vraku Titaniku	the estimated number of mail items lost in the wreck of the Titanic
85 000 000	•	nejbohatším utonulým na palubě byl John Jacob Astor IV. s majetkem kolem 85 milionů dolarů (přibližně 2 miliardy dolarů dnes)	the richest drowned passenger on board was John J. Astor IV, with a net worth of around \$85m (approximately \$2bn today)
2 000 000 000	•	snímek Jamese Camerona o Titaniku z roku 1997 vydělal více než 2 miliardy dolarů	James Cameron's 1997 film Titanic grossed more than \$2 billion

CO PSALY ČESKÉ NOVINY

WHAT THE CZECH NEWSPAPERS WROTE

Mgr. David Kopriva

Odborná společnost filatelistických studií SČF
soudní znalec, zkušební znalec SČF, člen VPEX Wien, AIJP

- poradenství v oblasti investic ve filatelii
- zprostředkování nákupu a prodeje
- znalecké posudky a odhady cen
- zastupování na tuzemských a zahraničních aukcích
- posudky v oboru známek a celistvostí Rakouska do roku 1918
- přednášková a publikační činnost

Tel. 774 261 036 E-mail david.kopriva@email.cz

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH FILATELISTŮ

Filatelie®

...koníček i investice!

10/2024

Pro členy Klubu Filatelie zdarma!

Ročník 74 • Vychází 21. října

Libuše a Jaromír Knotkovi, úspěšní tvůrci mnoha našich poštovních známek,
z nichž řada zvítězila v anketě o nejkrásnější známku roku.
Letos oba oslavili významné životní jubileum (75), které připomínáme pozvánkou
na letošní Den české filatelie v Poštovním muzeu, jejímiž jsou autory.
Více uvnitř čísla.

www.Filatelie.cz

burda auction
aukční dům

1919, Znak 4K, žilkovaný papír s převráceným přetiskem PC 1919, unikát. Prodáno za rekordní cenu: 9.300.000 Kč

1847, Trinidad, Lady McLeod 5c, provenience hrabě Ferrary. Prodáno za: 1.760.000 Kč

1840, Velká Británie, Penny Black, neupotřebený 12-blok s původním lepem. Prodáno za rekordní cenu: 9.135.000 Kč

1840, Velká Británie, Two Pence Blue, neupotřebený 4-blok s původním lepem. Prodáno za: 2.360.000 Kč

1927, chybotisk 50/50 h DOPLATT. Ikonická československá rarita. Prodáno za: 4.055.000 Kč

1964, Falklandy, legendární chybotisk „Glasgow Error“. Prodáno za: 1.137.000 Kč

Prémiové aukce

- filatelistický materiál na světové sběratelské a tržní úrovni s důrazem na vzácnost, kvalitu a provenienci
- poradenství v oblasti investic ve filatelii, tvorba sbírek a portfolií
- Private Treaty - privátní prodej exkluzivních položek
- maximální odbornost, expertní a informační podpora
- prvotřídní klientské služby

Jako úspěšný filatelistický aukční dům s 20letou tradicí nabízíme exkluzivní služby v oblasti zprostředkování prodeje a nákupu sběratelského materiálu. Prestižní mezinárodní aukce pořádané 3 - 4x ročně v Praze s on-line přístupem přes aplikaci **burdaLIVEBidding** zajišťují vynikající výsledky s vysokými nárůsty cen a s prodejností přesahující 80 % ve většině oborů. Zvláštní pozornost věnujeme významným sbírkám s výjimečným sběratelským materiálem, pro které vydáváme samostatné aukční katalogy a pořádáme speciální aukce.

*As the leading auction house in the Czech Republic, we are ready to assist you with selling your single items, specialized collections or whole estates. Our premium international public auctions with live bidding through the application **burdaLIVEBidding** are held 3 - 4 times per year in our auction house in the center of Prague. We achieve remarkable results with Czechoslovakian stamps and postal history items as well as worldwide classic stamps and collections.*

burdaLIVEBidding
www.burda-auction.com

Aukční dům Burda Auction, s.r.o. Praha 6, Dejvická 306/9.

Investujte do sběratelských předmětů od jedné koruny

Rozšiřte své portfolio a investujte do unikátních sběratelských předmětů a historických aktiv, jejichž hodnota roste ještě rychleji než akcie. S Portu Gallery to zvládnete jednoduše a online i vy.

gallery.portu.cz

MERKURPHILA

Stamps of Imperial Austria 1850-1863

COLLECTING ON THE HIGHEST LEVEL

Merkurphila GmbH

Hasenauerstrasse 46 | A-1190 Wien

Tel: +43 (0)1/23 683 27 | E-mail: office@merkurphila.at

[WWW.MERKURPHILA.AT](https://www.merkurphila.at)

